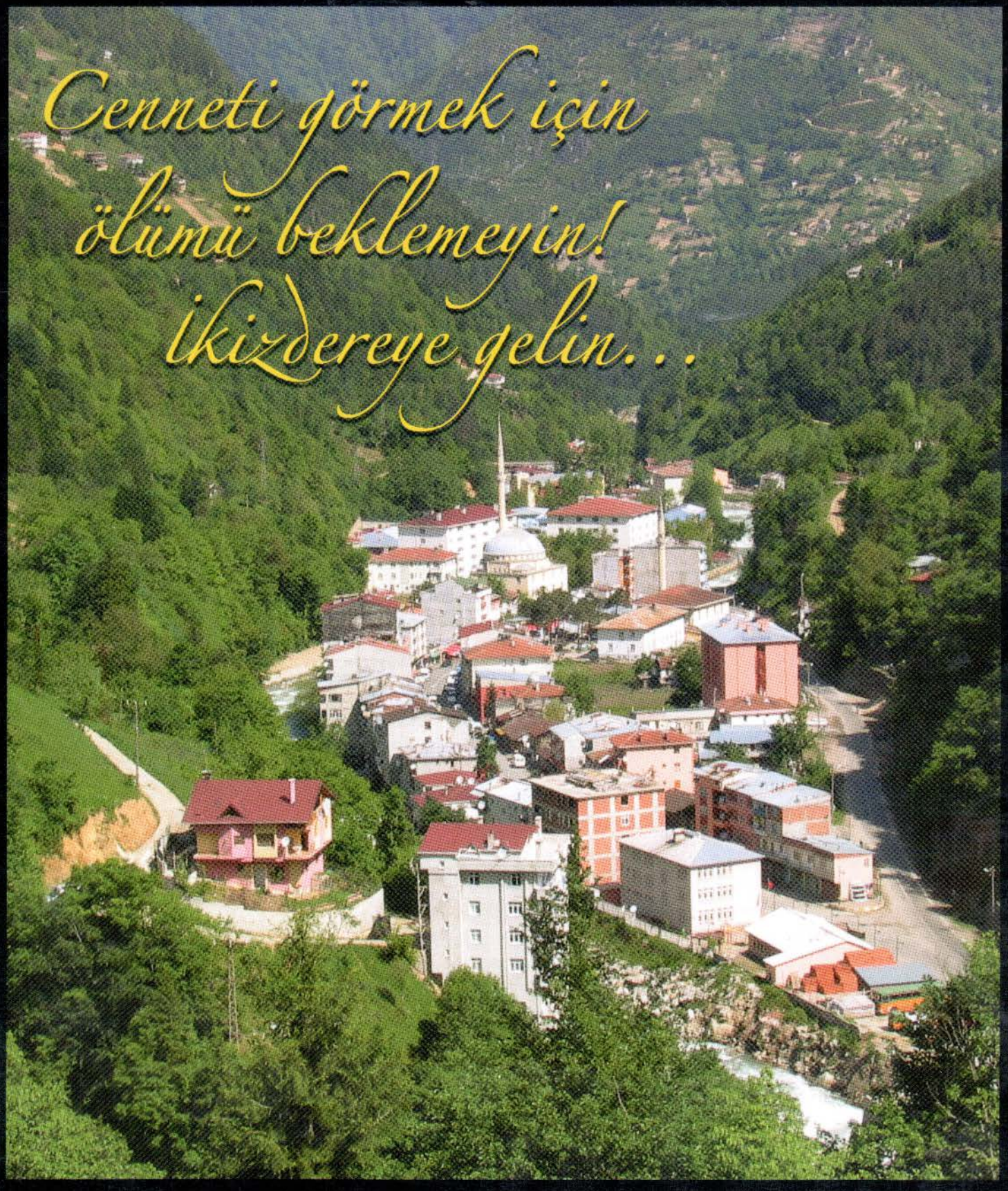
Ekşioğlu Vakfı

YIL: 13 • SAYI:30 • HAZİRAN 2007 AİLE DERGİSİ

Alice Village

aracınız evdeki garajda, sokaklar trafiğe kapalı!

1. ETAP (209 konut) Yaşam başladı...
2. ETAP (184 konut) Aralık 2006'da hazır

lice Prensipleri

- ĞDAŞ MİMARLIK ANLAYIŞI
- VRECİ YAKLAŞIM
- LLI TEKNOLOJİ KULLANIMI
- SAN ODAKLI TASARIM
- ĞLAM ZEMİN ÖNCELİĞİ
- M GÜVENLİK
- RIM YÜZYILI AŞKIN TECRÜBE
- MNUNİYET ÖN KOŞULU

SOKAKLAR YAŞAMAK İÇİNDİR

- Yaşam alanı tamamen trafiğe kapalı

SAĞLIKLI VE KONFORLU BİR YAŞAM

- Spor tesisleri
  Futbol, tenis, basketbol, voleybol açık sahaları, Açık ve kapalı yüzme havuzu Squash salonu, bilardo, masa tenisi
- Güzellik ve bakım tesisleri
  Fitness salonu, sauna, buhar odası, masaj salonu, kuaför, solaryum
- Çocuklar için oyun alanları
- Sosyal tesisler
  Sinema salonu, kafe
  Yürüyüş ve bisiklet parkurları

ARACINIZ EVİNİZİN İÇİNDE

- Garajdan salonunuza geçebilirsiniz
- Özel kapalı misafir otoparkı

KOMŞULUK GERİ DÖNÜYOR

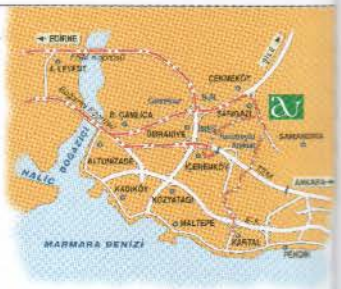
- Eski İstanbul tarzı sokaklarda yeni bir yaşam başlıyor

SİZ VE SEVDİKLERİNİZ GÜVENDE

- En güvenli ve sağlam zeminli bölge
- Yeni Deprem Yönetmeliği'ne uygun
- Profesyonel site yönetimi, 7/24 güvenlik

ÇEVREYE TAM UYUM

- Toplam arazinin %20'si inşaat alanı
- Bütün konutlar %100 çevre uyumlu
- Aydınlık, doğa ve gölet manzaralı evler

KARMAŞADAN UZAK, ŞEHRİN İÇİNDE

- TEM Otobanı'na 6 dk.,
- E-5 Otobanı'na 10 dk.,
- Boğaziçi Köprüsü'ne 10 dk.,
- Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne 15 dk.
- Çamlıca'ya 10 dk., 4. Levent'e 15 dk.,
- Kadıköy sahil yoluna 15 dk.

Alice İnşaat'tan Size Özel Kredi YENİ!

Şimdi Alice İnşaat tarafından sağlanan özel krediyle, çok daha uygun koşullarda Alice Village ailesine katılabilirsiniz.

Alice

Alice İnşaat
Samandıra Kışlası karşısı
Sarıgazi / İstanbul

0216 621 99 35 pbx
www.alicevillage.com

EKŞİOĞLU

Dursun-Yemen-Ali EKŞİOĞL

Ekşioğlu Vakfı
AİLE DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
Ekşioğlu Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Ali EKŞİ

Genel Yayın Yönetmeni:
Ali EKŞİ
Yönetim Kurulu Üyesi
Başkan Vekili

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Resul EKŞİ
Yönetim Kurulu
Muhasip Üye

Hazırlayan:
Yakup EKŞİ
Vakıf Koordinatörü

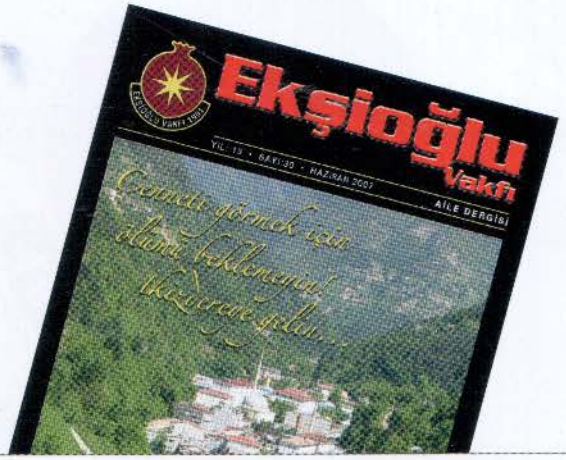
Seçici Kurul:
Resul EKŞİ
Ali EKŞİ
Ali EKŞİOĞLU
Ebru EKŞİOĞLU (Köseoğlu)
Mehmet EKŞİ

Yazışma Adresi:
Kozyatağı Bayar Caddesi
Gülbahar Sokak
Ege Yıldız Blokları
No:13 A-Blok Kat:2 D:8
Kadıköy - İSTANBUL
Tel: 0.216 410 78 00
0.216 410 78 09
Faks: 0.216 410 78 07
www.eksiogluvakfi.org.tr

Baskı:
Kareks Ofset
0.212 629 03 77

Tasarım:
MERART Reklamcılık
0.216 415 28 16

Dergimizde yayınlanan yazılara ilişkin her türlü sorumluluk yazarlara aittir.

içinden

Başyazı (Ali EKŞİ) 3
Vakıftan (Yasin EKŞİ) 4
Vakıftan (Yemen EKŞİOĞLU) 5
Vakıftan (Mustafa Naci EKŞİOĞLU) 6
Vakıftan (Gönül EKŞİ) 7
Vakıftan (Av. Seyhan EKŞİOĞLU) 8
Vakıftan (Dr. Davut EKŞİ) 9
Konuk Yazar (Osman DEMİR) 10
Vakıftan (A. Gülseren Gökalp EKŞİ) 11
Konuk Yazar (Kemal KÖSE) 12
Vakıftan (Yakup EKŞİ) 13
Etkinlerimiz 14 23
Faaliyet Raporu ..... 24 - 25
Etkinliklerimiz 26 38
Konuk Yazar (Tahsin EKŞİ) 39
Etkinlerimiz 40 43
Tanıtım 44 47
İz Bırakanlar ..... 48 - 49
Hayatın İçinden 50 61
Akar Sularımız 62
Yöresel 63
Folklorumuzdan Kesitler ..... 64 - 65
Hayatın İçinden ..... 66 - 67
Yöremizden Kısa Kısa 68 71
Komşularımız 72 77
Şiir Köşemiz 78
Aramızdan Ayrılanlar 79
Çizgi 80

2007 yılı, ikizdere

"12. Ovit Yaylası Şenliklerimiz"

11-12 Ağustos 2007 Cumartesi ve Pazar

günleri yapılacaktır.

Şenliklerimizin coşkusunu komşularımızla,

dostlarımızla, akrabalarımzla

ve tüm yayla sevdalılarıyla paylaşmak istiyoruz.

Ekşioğlu Vakfı
Yönetim Kurulu Başkanlığı

Ali Ekşi
Yönetim Kurulu Başkanı

Küçük bir hatırlatma...

Demokrasi ile yönetilen ülkelerde sivil toplumların yasalar çerçevesinde örgütlenmesi hiç kuşkusuz rejimin daha iyi ve sağlıklı işlemesini sağlar. Çünkü, halkın ülke yönetiminde söz sahibi olabilmesi, katılımcı demokrasi ile mümkündür.

Kamu kuruluşları ve özel sektördeki meslek gruplarımızın örgütlenme sürecinde önemli mesafeler aldıklarını görmekteyiz. Son yıllarda sivil halkın örgütlendiği vakıf ve derneklerin sayısında çok önemli artışlar oldu. Özellikle köklerimizin bulunduğu yörelerimize, beldelerimize ve köylerimize hizmet götürmeyi amaçlayan pek çok vakıf ve derneğimiz vardır. Bu olumlu gelişme örgütlenme kültürümüzün giderek arttığını göstermektedir.

Ancak, ne acıdır ki, vakıf ve dernek sayılarının artırılmasında gösterdiğimiz performansı, onlara sahip çıkma konusunda gösteremiyoruz. Dernek, sözlük anlamı itibarıyla ***"belli bir amaç çevresinde toplanan kimselerin oluşturduğu topluluk"*** olarak tanımlanmaktadır. Vakıfların derneklere benzer hizmet alanları bulunsa da, ***"bir hizmetin gelecekte de yapılması için belli koşullarla ve resmi yolla ayrılarak bir kimse yada kimseler tarafından bırakılan mülk veya para"*** olarak tanımlanmaktadır. Öyleyse,derneklerimizi ***"tabela derneği"*** olmaktan çıkarıp, tanımına uygun olarak bir amaç etrafında buluşan topluluk haline getirmekteyiz. Vakıflarımızı da, yine tanımlarına uygun olarak bir hizmetin gelecekte de yapılabilmesini sağlayacak mülk yada para tasarruflarını gereği gibi temin edip, gelecek kuşaklara devretmeliyiz. Bu bizim hem insanlık , hem de vatandaşlık görevimizdendir.

Büyük düşünür Şeyh Edebali'nin dediği gibi ***"İnsanlar vardır şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürler"...*** Evet, şafak vaktinde kurduğumuz derneklerimizin, vakıflarımızın akşam ezanında ölmelerine yada sahipsiz kalmalarına izin vermemeliyiz. Çünkü, belli hizmetleri hedef alarak onları kurduk. Onlara ilgi göstermemek, onlardan uzak kalmak, katkıda bulunmamak hedeflediğimiz hizmeti ihmal etmek anlamına gelir.

Hemen yeri gelmişken, bu paragrafta İkizdereli İş Adamlarımıza bir serzenişte bulunmak istiyorum: İkizdere'de 47 yıldan beri ulusal sisteme bağlı olarak elektrik üretmekte olan 15 megavatlık bir hidro elektrik santrali mevcuttur. Söz konusu santral özelleştirme kapsamında ihale yoluyla satılacağına ilişkin duyumlarımız oldu.

Santral, yaylalarımızdan doğan, çayırlarımızı sulayan, evlerimizin hemen yanı başında ki arklardan akarak ***"Çamlık"*** ve ***"Cimil"*** derelerinde buluşan sularımızla beslenir.

İkizdere halkına bu kadar yakın duran ve İkizdere halkına bir o kadarda yakışan santrali ***"İkizdere halkı neden satın almasın"*** diyerek, İkizdereli İş Adamları olarak bir dizi toplantılar yaptık ve bir takım alt yapı hazırlıklarına başladık.

Önce, bu satışa muhatap olucak ve tüm İkizdere halkını kucaklayacak bir şirketin kurulması çalışmalarını başlattık. Bu aşamaya kadar işler umut verici bir ortamda yürüdü. ... Çok sevindik. Çünkü yıllarca iş ve aş peşinde koşan İkizdere halkı için bir umut kapısı aralanacak, yazgıları değişecek diye düşündük ...

Büyük düşünür Şeyh Edebali'nin dediği gibi "İnsanlar vardır şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürler"... Evet, şafak vaktinde kurduğumuz derneklerimizin, vakıflarımızın akşam ezanında ölmelerine yada sahipsiz kalmalarına izin vermemeliyiz.

Kurulacak şirkete üye olma noktasına gelindiğinde, etrafımıza fazlaca kimselerin kalmadığını gördük. Elbette ki çok üzüldük. Çünkü özellikle İstanbul ve Ankara'da yüzlerce İkizdereli İş Adamı vardır. İkizdere insanı için hayati önem taşıyan bu yatırıma neden sıcak bakılmadığına ilişkin henüz bir bilgimiz yok... Ama şirkete üye kayıtlarımız halen devam etmektedir. İkizdereliler'e hayırlı ve uğurlu olsun.

Aile şirketleri ve kurumsallaşma

Yasin Ekşi
İnşaat Mühendisi Yönetim Kurulu Üyesi

Aile şirketi sahipleri, kendileri işin başında olduğu, çok çalıştıkları, hızlı karar verdikleri ve işe fazla asıldıkları için kısa zamanda önemli karlar elde edebilmektedirler. Ancak iş belli bir büyüklüğe geldiği ve işin kendisinin yanında yönetim ve organizasyon, insan kaynakları, verimlilik, kalite, maliyet muhasebesi, insan ilişkileri gibi aile şirketinin sahibinin alışık olmadığı hatta lüks gibi gördüğü kavramlar işin içine girdiğinde sıkıntılar da başlar. İşi bilmek, işin çekirdeğinden gelmek önemlidir.Ama kalıcılık için yeterli değildir. Aile şirketi yöneticilerini kapsayan bir araştırmaya göre aile şirketi sahiplerinin % 85'inin dile getirdikleri sorunlar şunlardır:

1) Kurumsallaş(a)mama:

En eski şirketin Hacı Bekir olduğu Türkiye'de aile şirketlerinin çoğu kurum kimliği kazanamamıştır. Gerek ülkemizde ve gerekse dünyada aile şirketlerinin üçüncü kuşağa ulaşma oranı % 15-20, ömürleri ise 25-30 yıldır.Aile şirketlerinin başarısızlık nedenleri arasında yönetimde yetersizlik ve kurumsallaşamama ilk sırada yer almaktadır. Bir aile şirketinin en zayıf noktası, aile ve şirket kavramlarının birbirine karıştırılmasıdır. Şirkette yetenek ve performansın yerine kan bağının ön plana çıkmasına nipotizm adı verilmektedir. Yetenek ve deneyimlerine bakılmaksızın çocuklar işe alınıp hızla yükseltilmekte ve performans değerlendirilmeden ömür boyu iş olanağı verilmektedir. Hatta bazen şirket içinde sadece onlara özgü konumlar yaratılmaktadır. Bu örnekler aşırılaştığında şirket ailenin oyun bahçesi görünümüne bürünebilmektedir. İkinci nesil sermaye sahibinin kan bağı yakını olması sebebi ile kendisini yılların profesyonel yöneticilerinin tecrübe ve birikimlerine rağmen üstün görmeye kalktığı anda felaket başlar. Sadece oğul olmak hiçbir değerli birikimin, tecrübenin önünde yer almaya yetmez. Aile şirketlerinin, genellikle rahat yetişmeleri ve işin çekirdeğinden gelmemeleri nedeni ile ikinci kuşağın elinde geriye doğru gittiği bilinmektedir.İkinci kuşak işe tepeden gelmemelidir. Bu tür bir tepeden inme ham ağaca gerekli işlemler yapılmadan vernik sürmeye benzer. Vernik tırnakla kazındığında ağacın işlenmemiş olduğu hemen belli olacaktır. Kurucu patronun kendisine güven duyması ve çalışanlarını motive edebilmesinin yanı sıra her şeyi denetim altında tutmak isteyen otokratik bir yapısı vardır. Kimi zaman, kırtasiye alımından önemli yatırımlara kadar her türlü kararı elinde tutan "one man show" tipi bir yönetim sergilemektedir. Oysa şirketin büyümesi, nitelikli personel istihdamını ve sistemli kontrol mekanizmalarını gerektirir. Patronun "tek adam" rolünü rafa kaldırıp "orkestra şefliği"ne yönelmesi şarttır. Patron şirket karlılığının gözeticisidir. Patronluk ayrı bir meslektir, öğrenilmesi gerekir ve yürütücü yönetimle çakışmamalı, onun bir tamamlayıcısı olmalıdır. Kurumsallaşma patronların işi bırakması değildir. Patronun görevi tepe yöneticisini atama, kurumu direk ve dolaylı olarak denetlemektir. Bazen de şirket kurumsallaşır ama aile ilişkileri kurumsallaşamaz. Önemli olan aile ilişkilerinde de sistematik hale gelmektir. Kurumsallaşma bir felsefe ve inanç meselesidir. Başlangıçta aile olarak özveride bulunmak gerekecektir. Çünkü kurumsallaşma tek adam yönetimine zıt, tamamen yönetim bilgisine dayalı olarak yürütülmesi gereken profesyonelce bir sistemdir.

2) Saltanat:

Sermaye sahibi aynı zamanda yönetici olduğu zaman sistemi denetleyen organ noktasında zafiyet doğuyor. Şirket asla saltanat zihniyetine teslim edilmemelidir. En güçlü saltanat rejimleri nasıl ki bir gün gelip yok olabiliyorsa; iç yönetim rekabetine açılmayan saltanatlaşmış şirketlerin de aynı olumsuz akıbetten kurtulmaları mümkün olmayacaktır.

3) Profesyonelleşememek ve Yüksek İşgücü Devir Oranı

Aile şirketlerinde genel olarak insana yatırım yapılmamaktadır. Organizasyon şeması, görev tanımları , yetki ve sorumluluk dengesi genel olarak yoktur. İş gücü devir oranı yüksektir.Çalışanlar ve sahipler arasında "biz" ve "onlar" ayrımı vardır. Kurum sahipleri genellikle kendilerini daha deneyimli, bilgili, zeki ve işi daha fazla biliyor gördüklerinden kendilerini aşan yöneticilerle çalışmaktan zorlanırlar. Raporlara, eğitime kısaca işin tüm bileşenlerine yeterince duyarlı olmayıp sadece üretim ve satıştan zevk aldıklarından sistemin tamamını görmekte zorlanırlar. Bu zorluğu aşarak rapor üzerinden hakimiyet kuramadıklarından da kendilerince kilit birimlere aileden birilerini koyma gereği duyarlar.

4) İşin Çekirdeğinden Gelme Eski Alışkanlıkların Devamı

Aile şirketlerinde firma kültürünü, aileyi oluşturan bireylerin duygu ve düşünceleri ile kültürlerinin bir yansıması oluşturur. Genel olarak firmanın vizyon ve misyonunun iş sahibi ailenin kültürünün gölgesinde kaldığı görülmektedir.

5) Güç Kavgası

Özellikle büyük şirketlerde patron adaylarının etrafında çıkar çevreleri oluşabilir. Özellikle aile içi geçimsizliklerin işe taşınması bu kümelenmeleri artırır. Bu çevreler çoğu kez belki bilinç altında ileride maddi ve manevi çıkarlar sağlamak üzere patron adaylarının olmayan yeteneklerinin bulunduğuna bu kişileri inandırmaya çalışırlar. Şirket içinde mevcut profesyonel yönetim, gelecekte güç sahibi olmak için sinsi bir şekilde böl ve yönet politikasını gerçekleştirmek üzere bu yönde bir güç kavgasını körükleyebilir. Bu tür entrikaların olmayacağını düşünme saflığını gösterme yerine, çok geç kalmadan önlem alma sürecine girilmelidir.

Türk toplumunun lider bağımlılığı aile şirketlerinde de bir lider ihtiyacını adeta mecbur bırakmaktadır. Aile şirketlerinde yönetim diğer herhangi bir kurumdaki yönetimden ciddi farklılıklar göstermektedir. Her şeyden önce aile şirketleri sahipleri birer yönetici olarak yeterliliklerini, eksikliklerini tanımalıdırlar. Aile şirketlerinde patronların her birinin ayrıca bir patronluk yapması, birbirleri ile yarışması, görüş ayrılıklarının kişisel çatışmaya dönüşmesi, gereksiz tartışmalar, işler iyi olsa da kötüye gidişin göstergeleridir. Ne olursa olsun lider belli olmalıdır. Liderin öncelikle aile içi dengeyi sağlaması, kararların ortak biçimde alınmasını sağlaması, aile içi adaleti sağlaması önemlidir. Çoğu zaman yeri doldurulamayan aile liderinin yokluğu şirket hezimetlerinin en önemli nedeni olmaktadır. Bu nedenle gerektiğinde patron, liderliği profesyonellere devredebilmeli ve kurumsallaşmasını sağlayabilmelidir.

KAYNAKLAR:
1-AHMET TALAT US (AİLE ŞİRKETLERİ VE KURUMSALLAŞMA)
2- www.ceterisparibus.net
3- www.canaktan.org
4- prof.dr.coşkun can aktan
5- prof.dr.yaman öztek

YEMEN EKŞİOĞLU
Vatan Gazetesi Spor Yazarı

Haset ve hasret

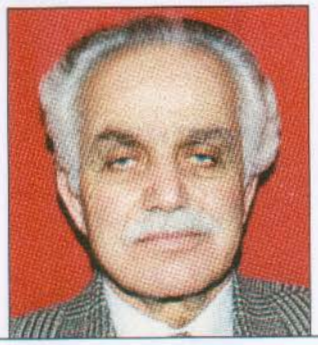
Eğer bu ülkede ulaşım özgürlüğü yoksa, yani Beşiktaş'tan vapura ve tekneye binmek yasaksa, anlayın siz Beşiktaş'ın nasıl ağır baskı altında turu yakaladığını. Yani şunu söylüyorum, siyah-beyaz elbise giyen, evlerine gitmek isteyen bayanlar ve erkekler maalesef Karaköy, Kabataş ve Beşiktaş'ta vapurlara bindirmediler. Şekip Mosturoğlu , Murat Özaydınlı ve bilumum sivil sahanın içinde 4. hakem Halis Özkahya ve yardımcı hakem Erdem Bayık'ı birebir markajda tutuyor. İşte bu baskıdan Beşiktaş'ın tur atlaması başarı.

HER ŞEYİ YAPTILAR

Baskı dedim 45. dakikada İ. Üzülmez'in Erdem Bayık tarafından ofsayt diye kesilen pozisyonunu anlatayım. Nobre, Delgado, Ricardinho ceza alanı içerisinde ve yardımcı hakemin bayrak havada. Film orada kopmuştu zaten F. Bahçeliler bütün birimleri ile **"haset"**lerinden ne yapacağını şaşırmışlardı. Beşiktaş rahattı. Dolma Bahçe'de atılan kar hanesinde bir gol var. O halde zaman Beşiktaş'ın lehine.

Zaman için Delgado ve Ricardinho'ya çok iş düşüyordu. Zico'nun önlemi, bu ikiliye pas alış-verişini bitirmekti. Tigana, belli ki korktu. Orta sahayı kalabalık tuttu. Fenerbahçe defansı rahat çünkü üstüne kimse gelmiyor. İlk yarım saatten sonra oyuna katkısı daha fazla. Beşiktaş'ı orta sahada karşıladılar.

Runje'ye çok iş düştü, iyi işler yaptı. Beşiktaş'ın ligde son haftada oynadığı maçlara bakarsak, bir takım dibe ancak bundan daha fazla vuramaz diye düşünürüz. Hal böyleyken, hem lig hem de kupada Beşiktaş yoluna devam ediyorsa Beşiktaş içinde kötü olmasını bekleyenler ve dışındakilere tek bir şey kalıyor. **"Susmak"** Fenerbahçe kupaya hasretti, olmadı. Hasetlerinden ne yapacaklarını şaşırdılar.

Mustafa Naci EKŞİOĞLU
Emekli Müteahhit

Bina Tadilatları konusunda uyarı

Apartmanların Zemin Ve Bodrum Katlarında Yapılan Tadilatlar Marmara denizinin dibinden gelmesinden korkulan depremle beraber büyük hasarlara mal olabilecek bir tehlike söz konusu.

Bu tehlike nedir?

Sadece İstanbul'da değil, aslında bütün ülkemizde, apartmanların zemin ve bodrum katlarında bulunan işyerleri, aşağıda bahsedildiği şekilde dikkatle kontrol edilmez ve kontrolsuz tadilatlara maruz bırakılırlarsa, bir süre sonra, deprem bile gelmeden kendi kendine yıkılma veya ilk deprem habercisi ile yıkılma tehlikesi ile karşı karşıyadırlar.

Bu tip apartmanlarda mal sahipleri mülklerini kiraya verdikleri zaman kiralama sözleşmelerine, ***"Onarım ve tadilat işleri ve masrafları kiracıya aittir"*** şeklinde ibareler koyarak, tüm masrafların kiracılar üzerine yıkılmasını sağlıyorlar.

Bundan sonra kiracı, yeni açacağı dükkan/işyeri için tadilat yapmak üzere dükkanı tahta perde veya camlarına kağıtlarla çeviriyor. Ve tamirata, tadilata başlıyor. Bu anda en önemli iş olarak asma tavan uygulaması geliyor. Bu tavanı asabilmesi için, tavan döşemesinden 50 cm aşağıdan olacak şekilde apartmanın can damarı taşıyıcı kolonların etrafını kırdırmaya başlıyor: demirler açılıyor!

Yine apartmanın can damarı olan mütemadi kirişlerinin yanları kırılıyor ve demirler açılıyor! Yetmiyor, tavan döşeme demirlerinden bazı demirler de açığa çıkarılıyor. Sonra asma tavan taşıyıcı demirleri bu taşıyıcı sistem demirlerine kaynak yapılıyor.

Tüm bu işlemler sonucunda kiracı insaflı ise, kırılan yerleri sıvattırıyor veya alçı ile üzeri örtülüyor ve hatta boyanıyor.

Ama bu tadilattan binanın taşıyıcı sistemi yara alarak çıkıyor: Bu sistem büyük zarar görüyor! Ne mal sahibinin, ne binayı yapan müteahhidin, ne çizimleri/teknik hesapları yapan mühendis/mimarların kısaca kimsenin, binanın can damarı taşıyıcı sistemlerinin zarar gördüğünden haberi bile olmuyor.

Sonra bu kiracı çıkıyor, yerine hemen bir başkası... O da benzer şartlar altında kira sözleşmesini yapıyor. Sonra yine tahta perdeler veya camlara kağıtlar.. Ve yine bitmeyen tadilatlar... Bu sefer yeni bir asma tavan, mevcut kırıklar tekrar açılıyor. Yetmez ise yeni yerler kırılıyor. Montaj ve üzeri kapama tamiratları yapılıyor.

Estetik hiç atlanmıyor ama işin temelinde, taşıyıcı sistemlerin aldığı zarar büyük. Kiracı bir an önce işyerini açma derdinde, öyle zaman kaybetme şansı yok, onun için en hızlı tadilat, en iyi tadilat. Öyle bir mimara/inşaat mühendisine sormak gibi lükslere ne para ayırır,de zaman... Ya mal sahibi? O da bir an önce malından kira gelirini almaya çalışıyor: Öyle İnşaat mühendisi birine tadilatını bir kontrol ettirmeye zamanı yok, üstelik para da harcamak istemiyor...

Ama hiç kimse binaya uzun vadeli verilen bu zararın, kat be kat yüksek maliyetle ve hatta can maliyeti ile geri döneceğini düşünemiyor. Önemsemiyor ya da umursamıyor...

Sonra en ufak yer sarsıntısında sağlam durması gereken binalara bakıyorsunuz, bir kısmında bir çatlak yok, yanındaki yerde! Ya da bir kaç sene sonra, bakıyorsunuz, hele bir de kolon kesilmişse, bina artık dayanamayıp yıkılıyor..

Sonuç? Tedbirden kaçmak, ihmalkarlık, umursamazlık, ucuza kaçmak, masraftan kaçmak. Ama sonucu tam felaket...

Mal sahiplerinin, kira sözleşmelerinde tüm sorumluluğu kiracılara atarak kendi sorumluluklarından kaçınmalarının artık önüne geçilmelidir. Tadilat projeleri mutlaka Fenni Heyetlere/Belediyelere onaylatılmalı, bu tip önemli tadilatlarda, konunun uzmanları tarafından denetim yaptırılmalıdır.

Mal sahiplerinin, kira sözleşmelerinde tüm sorumluluğu kiracılara atarak kendi sorumluluklarından kaçınmalarının artık önüne geçilmelidir. Tadilat projeleri mutlaka Fenni Heyetlere/Belediyelere onaylatılmalı, bu tip önemli tadilatlarda, konunun uzmanları tarafından denetim yaptırılmalıdır.

Gönül EKŞİ
Ekonomist - Araştırmacı

Geleceksizlik

Hani bir yığın işinizin arasında köyünüze kaçıp nefes alma isteğiniz var ya; hani gittikten sonra çayırları büyümüş görmek, ağaçları daha bir uzamış, evleri her nedense küçülmüş olarak algılamak... Geçenle kalan arasında kendiliğinden oluşan o köprünün ayaklarımızın altındaki varlığı, işte bunu çok özleyeceksiniz..

Hangimizin aklından geçmemiştir, bir gün her şeyi bırakıp doğduğumuz topraklara dönmek.. Şehir hayatının yoğunluğundan ve daraltan kalabalığından kaçıp, özümüzün hamurunu oluşturan köylerimize dönmek..

Hele hele mevsim güneşli günlere yüz tutmuş ve ilkbahara ramak kalmışken, hangimiz düşlemiyoruz o yeşil kokuyu.. O doyumsuz çiçek kokuları arasında çocukluğumuzla kucaklaşmayı hangimiz arzulamıyoruz...

Hayat ne kadar da hızlı geçiyor böyle...

Daha dün gibiydi el ele tutuşup çevresinde oyunlar oynadığımız o sonsuz büyüklükteki ağaçlar..Minicik ellerimizle gelecekte ne güzel işler yapmayı tasarlıyorduk ..

Bir gün dallarına salıncaklar kurduğumuz ağaçların ve o ağaçlara kazınmış bizi biz eden geçmişimizin, anılarımızın, sular altında yitip gidebileceği hangimizin aklına gelirdi..

Aklımıza gelse bile, çocuk kalbimizle buna inanabilir miydik?

Çocukluğumuz...

Büyüdükçe mi değişiyor dünya ...

Ağaçlarımız birer birer kesilip, ikizdere barajına kurban edilecekler..İstanbul'da, Ankara'da, Bodrum'da hiç duyumsayamayacağınız çam kokusunu, gözden çıkarmak konusunda bu kadar gönüllü davranabilen insanların vicdanları, cüzdanlarından daha küçük olsa gerek.. Nasıl bir aymazlık içinde olduğumuzu, elimizde olan değerleri yitirince anlayacağız.. Hayatının her hangi bir yerinde, bir çam ağacına tırmanmış, o ağaçtan sakız yada zift koparmış; çark yada çırasını almış olan bir kişinin, borcunu böyle bir katliamla ödemesi ancak bir "insana" yakışabilirdi..

Gün geçer anlayışlar değişir. Doğru bildiklerimizi tarih bir gün yalanlayabilir. Evet, beş bin yıl önce mısır fravunlarının dediği gibi 'insanoğlu belleksizdir' ama bu orman katliamının yarasını mutlaka birileri yüreğine sarıp ötelere taşıyacaktır. Tabiatın öyle yada böyle kendini korumaya programlı olduğunu unutmamak gerekir... Er geç ondan aldıklarımızın bedelini ödeyeceğiz.. Bunun her zaman böyle olduğuna dair nice afetler yaşayanlar ne yazık ki hala uslanmamıştır. Hani hepimizin sevdiği o değerli halk ozanı Aşık Veysel'in de dediği gibi bizim sadık yarimiz kara topraktır. Topraktan gelip yine toprağa döneceğine inanın bu insanların, toprakla bunca alıp veremediği acaba nedir?

Geçmişimizi bu barajın altına gömerek, geleceğimizden hangi cümlelerle konuşabileceğiz..? Her santimetresinde bir anımızın olduğu o topraklar halen yaşayan ve aramızdan ayrılmakla yitmemiş olan binlerce anı ile dolu..

Ortak anıları olmayan insanların ortak gelecekleri olabilir mi?

Size ait olanlar azaldıkça bu yeryüzündeki kimliğiniz de azalacaktır..

Hani bir yığın işinizin arasında köyünüze kaçıp nefes alma isteğiniz var ya; hani gittikten sonra çayırları büyümüş görmek, ağaçları daha bir uzamış, evleri her nedense küçülmüş olarak algılamak... Geçenle kalan arasında kendiliğinden oluşan o köprünün ayaklarımızın altındaki varlığı, işte bunu çok özleyeceksiniz..

Bir ağacın sadece bir ağaç olmadığı, eşyanın ve tabiatın kendi dili ile hayatımıza başka bir biçimde zenginlik kattığını bir gün anlayabileceğimizi umuyorum...

Tıpkı bir Kızıldereli atasözünde söylendiği gibi:

Son ırmak kuruduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde; beyaz adam, paranın yenmeyen bir şey olduğunu öğrenecek...

Anlamak elbetteki bir edim ama eğer eylem yaratmıyorsa değersizdir.. Daha önce Hemşinli kardeşlerimiz Fırtına Vadisi için nasıl direndiyse bizler de bu gün İkizdere Vadisi için öyle direnmek zorundayız... Bunu her şeyden önce çocuklarımıza borçluyuz..

Av.Seyhan EKŞİOĞLU
Kadın Adayları Eğitime ve Destekleme Derneği Genel Başkanı

Kadın ve demokrasi

Toplumsal cinsiyet, yüzyıllardır kadının gelişmesini "ayıp, günah ve yasak" kavramları ile engellemiştir. Bu durum, kadının, ekonomi ve siyaset hayatına yapacağı katkıları da ertelemiştir.Toplum, kadından ev işlerini yapmasını istemiştir. Ayrıca, ailenin huzur ve mutluluğunun sağlanmasında kadını sorumlu tutulmuştur. Kadınlar, yüzyıllardır kendilerine toplum tarafından verilen, bu görevlerini bıkmadan usanmadan yerine getirmişlerdir. Kadınlar ev (aile) işlerini yaparken, birçok yeteneklerini de geliştirmişlerdir. Örnek olarak kadınlar aile ve toplum odaklı işler yaptıklarından;

-Bireycilik yerine toplumsalcılığı, yani sosyal adalet anlayışını geliştirmişlerdir.

-Ayrıca kadınlar, başkasının üzerinde güç kurarak kendini güçlü hissetme k istemezler. Gücü birlikte paylaşarak ,birlikte güçlenmeyi tercih ederler. Bu paylaşımcı ve birlikte kazan, kazan, bakış açısı, günümüz demokrasilerinde, bu güne kadar eksik uygulanmıştır.

Kadınlar karar organlarına etkin sayıda seçildiklerinde, bu bakış açılarını demokrasiye yansıtacaklardır. Bu da yönetimde, eğitim, sağlık, adalet ve çevre, anlayışına öncelik getirecektir. Bu şekilde kadın bakış açısı Dünya barışına önemli katkı sunacaktır. Çünkü kadınların önceliği barıştan yanadır. Erkek siyasilerin bu güne kadar uyguladığı inşaat, finans , iktisat, rant ve çıkar ağırlıklı yönetim tarzı, kazan kaybet esasına dayanmaktadır. Halbuki, kadınların karar kurullarında yapacağı katkılarla daha sosyal adaletli politika alanları oluşturacaktır.

Toplumsal cinsiyetin kadınlara bakış açısı tüm Dünyada bazı farklılıklara rağmen büyük bir benzerlik göstermektedir. Örneğin;

Ülkemizde kadın gelinliği ile koca evine gider, tabutu ile baba evine gelir.(Baba evine boşanarak dönemez.)

Çin'de kadın evlendiği zaman tüm geçmişi ile koca evine gider. Böylece, evlenme anına kadar baba evindeki tüm bağları silinir. (Kadının baba evindeki geçmişi ile bağı kopar.)

Hindistan' da boşanan kadın toplumdan öyle bir dışlanıyor ki kadın boşanma hakkını kullanmayı aklından bile geçiremiyor.

Kadınlar,bu eşitsiz ikincil durumdan nasıl kurtulacaklar?

Kadınlar, öncelikle, toplumsal cinsiyet bakış açısına karşı bilinç oluşturarak, karşı koyacaklar,

Eğitim, çalışma.sağlık ve siyaset alanlarında daha aktif katılım isteyecekler,

Erkeklerin kadınlara karşı ve özellikle kadın siyasetçilere karşı bakış açılarını değiştirmeleri için, erkeklerle birlikte çalışacaklar,

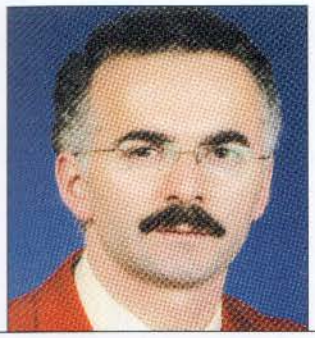
Sonuçta kadınlar öncelikle, toplumsal ve siyasi kültürün değişmesini sağlayacaklardır. Toplumsal değişim zordur. Ama kadınlar bunu başarmak zorundalar.

Parlamentoda % 4.4 ve yerel yönetimlerde %05 olan kadın temsilini hem siyasi hayatta hem de tüm karar kurullarında eşit hale getirmek için, Yapılacak yasal değişikliklerde, en az %30 cinsiyet kotasının konulması gerekmektedir. Eksik temsil edilen cinsin yani kadınların, kendi düşünce görgü ve deneyimlerini, siyasi karar mekanizmaları dışında da bırakmak büyük bir kaynak israfıdır. Toplumun yarısının değer yargıları, sorun ve önceliklerinin dikkate alınmaması demektir. Ayrıca 32 temel insan haklarından biri de "Seçilme ve yönetme" hakkıdır. Kadınlarımızın bu "Yönetme haklarını" fiilen kullanamamaları, o hakka ulaşamamaları da demokrasinin eksikliğidir. Bu eksikliğin giderilmesi kadın erkek eşitliğini içeren zihniyet değişikliğinin yanında, seçim ve siyasi parti yasalarına cinsiyet kotası konulması ile sağlanabilir. Ayrıca kadınların seçilebilir yerlerde ve sıralarda aday gösterilmesini sağlayan kanun düzenlemesi de yapılmalıdır.

Kadınlar sivil toplum kuruluşlarında birleşerek ekonominin zenginleşmesinde, demokrasinin yerleşmesinde çok önemli çalışmalar yapmışlardır. Yapmaya hep devam edeceklerdir. KA-DER (Kadın Adayları Eğitme ve Destekleme Derneği) olarak, Siyasi Partiler ve Seçim kanununda yapılacak değişiklikler ve eşitlik komisyonu hakkında, kanuni değişiklik paketini hazırlayıp, yetkililere ulaştırmış bulunuyoruz. KSGM Danışma kurulu Hukuk komisyonunda da Seçim kanununda cinsiyet kotası konulması için değişiklik çalışmalarına KA-DER' de katılmaktadır. Parlamentonun kanun değişikliklerini bir an önce yapmalarını diliyoruz. Bu güne kadar yapılan tüm kanuni değişikliklerin toplumun yaşam biçiminde de uygulanmasını istiyoruz.

Demokraside, seçimle işbaşına gelen iktidar tarafından, alınan kararlardan etkilenen kişilerin de o kararlarda temsil edilmesini gerektirmektedir. Bu güne kadar siyasi temsilde kadınlar yoktu. Gelecek seçimlerde olması demokrasi gereğidir. Kadın/erkek eşitlik anlayışının bir an evvel hayatın her alanında yerleşmesini istiyoruz.

"SEÇMEK YETMİYOR. BİZ KADINLAR SEÇİLMEK VE YÖNETMEK İSTİYORUZ!."

Dr.Davut Ekşi*
Yeditepe Üniversitesi
Öğretim Üyesi

Kelimeler, cümleler "kaderimizdir"...

"Kelimeleri seçerken bile olumluyu seçme şansınız var. Ne kadar az 'ama', 'fakat' kullanırsanız o kadar iyi. Fark ettiğim ilginç bir şey var. Biz şehitlerimizin arkasından "Sizi asla unutmayacağız". Batıda "We'll always remember you" "Sizi Daima Hatırlayacağız" diyorlar. 'Daima hatırlamak', 'asla unutmamak'tan daha iyi değil mi?" .

Yüzünde, evet bundan eminim, hüzün yoktu. Fakat dalgın ve düşünceli bir hali vardı. Satranç turnuvasına katılan öğrencilerden biriydi. "Hayır ola, canını sıkan bir şey mi oldu?" dedim. Öğrenci, ÇINAR ağacından gözlerini ayırdı ve "Yenemedim" dedi. Bu öğrencinin, bir satranç oyununun sonucunu algılaması ve değerlendirmesi dikkatimi çekti. Bir turnuvada satranç oynamış ve bu oyunun üç ihtimalinden biri gerçekleşmişti. Fakat "Yenildim, kaybettim" demiyor "Yenemedim" diyordu. Kendini "merkez"e alması ve kendine güveni cevabında görünüyordu. Tebrik ettim onu

Tarihin erken dönemlerinde bir batılı seyyah Çin'i ziyaret etmişti. Kendi haritasını gösterdiğinde yer yerinden oynadı. Çünkü gösterdiği kendi haritasında; Çin, uzakta bir yerde bulunmaktaydı. Oysa Çinliler kendilerini dünyanın merkezinde kabul ediyor ve haritalarını böyle çiziyorlardı. Hemen haritayı değiştirdiler, gezgin, acilen Çin'i merkeze yerleştiren bir harita çizmek zorunda kaldı.

"Kelimeleri seçerken bile olumluyu seçme şansınız var. Ne kadar az 'ama', 'fakat' kullanırsanız o kadar iyi. Fark ettiğim ilginç bir şey var. Biz şehitlerimizin arkasından "Sizi asla unutmayacağız". Batıda "We'll always remember you" "Sizi Daima Hatırlayacağız" diyorlar. 'Daima hatırlamak', 'asla unutmamak'tan daha iyi değil mi?" .

"Bir kelimenin insanın hayatını değiştirdiği çok görülmüştür" diyordu Balzac.

Milletler için de böyledir bu.

"Türkiye bir köprüdür."

Sıklıkla duyduğumuz bir cümledir bu.

Türkiye bir "köprü" müdür yoksa öncelikli olarak bir "merkez" midir?

Bütün gücümüzle haykırmalıyız:

TÜRKİYE BİR "MERKEZDİR".

Kelimeler, cümleler "kaderimizdir"...

Kelimeler, bakış açılarımızı gösterir.

Kelimeler, ilk adımlarımızdır.

Kelimeler, gelecek için belirleyicidir.

GAZİ ATATÜRK'ün sözleri kulaklarımda.

"Zafer, zafer benimdir diyebilenin; başarı, başaracağım diye başlayanın ve başardım diyebilenindir."

Ve yine;

"Türk Milleti çalışkandır.

Türk Milleti zekidir.

Çünkü, Türk Milleti birlik ve beraberlikle güçlükleri yenmesini bilmiştir."

*Dr., Cumhuriyet Tarihi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, davut.eksi@mynet.com

1 Ahmet Şerif İzgören, Şu Hortumlu Dünyada Fil Yalnız Bir Hayvandır (İletişim, Başarı ve Hayat Üzerine), s.73.

Osman Demir
Mimar

Mortgage (tutulu satış) yasası

Hükümetin yıllardır hazırladığı mortgage ipotekli konut finansman yasası Şubat 'ta mecliste, kabul edilerek onaylandı. Yasa daha çıkmadan da, çıktıktan sonra da basında sivil toplum da tartışıldı, aslında çok kapsamlı olan bu yasa hazırlanırken basın tarafından "kira öder gibi ev sahibi olma imkanı " diye içerikten yoksun basitleştirilerek sunuldu. İnsanlarda, sanki alıcı sübvanse edilecek gibi bir beklentiye girdi, sonra da eleştirilerde yine içerikten yoksun ve yanlış yapıldı.

Öncelikle belirtmek gerekir ki; Bu kanun, bir konut finansmanı modelidir. Ev alacak kişiye, finans kurumunun, alınan mülkü ipotek ederek kredi sağlaması olaydır. Türkçe de karşılık olarak tutulu satış (tut sat) diye adlandırıldı. ABD ve Avrupa gibi gelişmiş ülkelerde uygulanmakta olan modern finansman modelidir. İnsanların en temel ihtiyaçlarından olan konut, dünyanın her yerinde, herkes için çok önemli, bir o kadar da yüklü bir maliyettir. Ülkemiz insanı için aile çok önemli olduğundan, atalarımız ev için " dünyada mekan, ahirette iman " demişlerdir. Bu kadar büyük bir mali yükün altından, kendi imkanları ile kredisiz kalkabilmek, çok zor ve çok az bir kesim için mümkün olabilir. Bu ödeme ancak kişinin çalışma hayatına yayılarak kredilendirilmesi ile mümkün olabilir. Müteahhit firmalar ise birkaç yıldan fazla vade yapamamakta, daha uzun vade hem finansman zorluğu yarattığı gibi, risklerde taşıyor. Aslında, müteahhitlik ve finans işi ayrı ayrıdır.

Alıcının izleyeceği yol kısaca şöyle; Daha önceden olduğu gibi bütçesine ve tercihine göre konut araştırması yapıp alacağı daireyi belirleyecek. Dairenin inşaat ruhsatı, kat irtifakı tapusunu v.s.gibi evraklar ve kendi gelir durumunu belirten belgelerle bankaya başvurup kredi talebinde bulunacak. Bankada kişinin gelir durumunu, satın alınacak olan mülkü araştırıp inceleyerek kendisi de bir fiyat değerlendirmesi yapacak, eğer şartlar uygun olursa krediyi onaylayacak. Kredi en fazla bankanın konuta yaptığı expertiz değerinin %75 'i kadar olabilmektedir. Dairenin satışı ile birlikte, ilgili banka verdiği krediye karşılık tapuya ipotek koyacak. Konutun ve alıcının sigortası yapılacak konut sahibi kredi taksitlerini aksatması halinde,3 aya kadarki taksitleri sigorta şahıs adına ödüyor. Kişiye, ödeme için bir süre veriyor .O süre sonunda ödeme yapılmazsa,kredi veren kurum söz konusu mülkü satabilecek.Kredi faizi isteğe bağlı olarak sabit veya değişken olabilmekte,kredi borcunu erken kapatılması halinde %2 gibi bir kayıp olmaktadır.

Bu yasanın işlemesi ve hacminin büyümesi için iki tane ayağı vardır. Mortgage yasası işin omurgası, ayaklardan biri gelir seviyesinin artması, ikincisi faizin, dolayısı ile enflasyonun düşük olması. Faiz uygun olmalı ki 25-30 sene vadelerle kredi alınabilsin.Bunlar ise yasayla olacak işler değil. Enflasyon düşük olursa faizler düşer, güven ve istikrar ortamı sağlanırsa reel faizler ve kredi faizleri de düşer.

Enflasyonun düşmesi ve gelir seviyesinin arttırılması alanında ne kadar ilerleme sağlanırsa, mortgage' den yararlananlar artar, hacim büyür ve işlerlik kazanır.

Yasa çıkmadan öncede bankalar benzer şekilde konut kredisi veriyordu. Ama yasal alt yapı (mortgage) olmadığından dış ülkelerden böyle bir kredi fon laması mümkün değildi.

Şimdi ise yabancı bankalar, Türkiye' yi büyük bir kredi pazarı görmekte, yerli bankalarla ortaklık kurmakta yada satın almaktadır. Avrupa da bizim gibi artan bir nüfus, dinamik bir ekonomi ve tüketim yok. Dolayısı ile bu pastadan pay alma peşindeler. Rekabet ortamı doğduğundan faizler düşecektir. Mortgage yasasıyla, icra, iflas kanunu, SPK tüketicinin korunması hakkındaki kanun, finansal kiralama kanunu, toplu konut, gider vergileri, harçlar ve KDV kanunundan değişiklikler yapıldı.

Mortgagenin sağlayacağı direkt faydalar;

Kredi faizleri daha düşük ve uzun vadeli olacak

Kredi sağlayan banka, her iki tarafı da araştırıp sorgulayacağından risklerin minimize edilerek daha güvenli ve sağlam bir alışveriş sağlayacak.

Yurt dışında yeni fonlar gelecek. İlgili uzmanların ön görülerine göre bir yılda 1,5milyar dolar, on yıl içinde 50 milyar dolar.

Artan taleple beraber, satışlar artacak, inşaat sektörü büyüyerek, istihdamı arttırarak, en büyük sorun olan işsizliği azaltacaktır. İnşaattaki bir birim büyüme piyasaya 2,5 olarak etki etmektedir. Lokomotif sektör olduğundan,bir çok sektörü canlandırmaktadır.

Belki artan talep, ilk yıllarda bu talebi karşılayacak yeterli stok (arz)olmazsa fiyatlar bir miktar artabilir. Daha sonra serbest piyasa koşullarında, rekabet ortamıyla fiyatlar dengeye oturur.

Konut sahibi olma oranı artacağından, kiracı sayısı dolayısı ile kiraya talep azalacak böylece kira fiyatları düşmüş olacak. Hiç konut almayıp kirada kalanlar bile bundan istifade edeceklerdir.

Kayıt dışılık azalacak, devlete ödenen vergiler artarak sektöre mali bir disiplin getirecektir.

Bir devrim niteliğinde, vade geç kalınmış olarak gördüğüm bu finansman yasasını gayrı menkul piyasası ve inşaat sektörü için bir milat olacağını düşünüyorum.

Herkes için hayırlı olsun.

A.Güleser Gökalp Ekşi
Mimar

Kadın haklarına saygılı olmayız

Bir genç kız, bir delikanlıyı sever ve onunla evlenmek ister. Ancak bir şartı vardır. Annesinin yüreğinin çıkarıp getirmesini ister. Delikanlı, sevgilisinin uğruna annesini öldürür ve yüreğini çıkarıp bir mendile koyarak koşar adımlarla giderken ayağı sürter ve yere düşer. Elinde, mendil içindeki yürekten bir ses gelir: " Bir tarafın incindi mi oğlum!" diye....

Türkiye'de kadın hakları, 1924'de Tunalı Hilmi Bey tarafından TBMM' ne bir takrirle tanınmak istedi. Ama o zamanki tutucu meclis bu teklife karşı geldi. Mebuslar ayaklarını yere vurarak Tunalı Hilmi'yi protesto edince Hilmi Bey: "Efendiler, sizler analarınıza vuruyorsunuz o tekmeleri. KADINLARA KARŞI SAYGILI OLMALISINIZ!.." dediyse de sözü kesildi ve kanun çıkmadı. Nihayet 1934 Mart ayı başlarında Büyük Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün direktifleri ile yeniden gündeme getirilerek kadınlara seçilme hakkı tanındı..

1935 seçimlerinde 17 kadın mebus meclise girmişti. Bunların içinde bir Satı Hanım vardı. Bu hanım Mustafa Kemal'in zekasını takdir ettiği bir kadındı. Atatürk onun köyünden geçerken Satı Hanım bir bardak ayranı M. Kemal'e sunmak istemiş ama - zehirlenme korkusu ile olacak - bu ayranı içmemişti. Satı Hanım bir bardak ayranı kendi için, ikinci bardak ayranı Atatürk'e uzatmış o da alıp içti. Sonrası mı? Atatürk, Satı Hanıma okuma yazmasını öğretmek için halk okulları açmış ve onu önce köye muhtar, sonra da mebus yapmıştı.

Evde, bağda, bahçede çalışan kadınlarımız eşlerinden sevgi ve saygı görmezlerse mutlu olamazlar. Çocukları ona yardımcı olamazsa işlerini tam olarak yapamazlar.

Kur'an' da kadın haklarına geniş yer verilmiş, erkeklerin kadınlar üzerinde, kadınların da erkeklerin üzerinde hakları olduğunu belirlemiştir. Nisa süresinin 32. ayetinde mealen: "Erkeklere çalışmalarından bir nasip vardır. Kadınlara da çalışmalarından bir nasip vardır. Çalışın da Allah'dan fazlasını isteyin. Her halde Allah her şeye alim bulunuyor." (Elmalılı Hamdi Yazır - Kur'an-ı Kerim ve Meali)

Kadın da erkek de ailenin saadeti için çalışmak zorundadır. Birinin oturup diğerinin çalışması doğru olmaz.

Bizi en çok üzen Doğu ve Güneydoğu'daki töre cinayetleridir. Evlenmeleri başlık parasında, aşiret reislerinin takdir ve tercihine bırakılan kızlar, sevdiğine kaçtılar mı ölüm fermanı çıkıyor. Töre dedikleri kuralların ne Kur'an da, ne de kanunda yeri vardır. Gerçi Yüce Peygamberimiz " Zorlaştırmayın, kolaylaştırın." diye buyurmuşsa da bu kurala uyan yok.

Çeşitli kadın dernekleri var. Bu dernekler kadın haklarını korumak için çalışıyorlar. Ama eğitimde "haydi kızlar okula" kampanyasına fazla destek verdikleri iddia olunamaz.

Bir başka sorun kız imam hatip liselerine karşı girişilen olumsuz çalışmalarıdır. Mili Eğitim Bakanlığının denetim ve gözetimi altında lise muadili bu okullarda okuyan kızlarımız korunmalı, üniversiteye alınmalarında zorluk çıkarılmamalıdır.

Hele başörtüsü sorunu... Cemiyetin devamlı kanayan bir yarası haline geldi. Atatürk, onları serbest bırakmış, Latife Hanım'ın başörtülü gezmesine itiraz etmemişti. Bu tarihi olayı görmezlikten gelmenin anlamı nedir?...

Kadınlara saygılı olmalı, genç kızlarımızın haklarını sonuna kadar korumalıyız. Kadınlar için Ziya Gökalp, 1952 yılında yazdığı bir şiirinde şöyle diyor.

MESLEK KADINI

Dersiniz: "Bir genç kız yaşı dolunca,
Mutlaka kendine bulur bir koca.
Kocası evine getirir ekmek,
O halde kadına meslek ne gerek?
Kadının mesleği olmaktır karı,
Çıkmasın O sakın bundan dışarı.
Ne lazım erkeğin rakibi olmak,
Değil mi ikisi ezelden ortak?
İşçiye olunca rakip karısı,
Kol artar, ücretin gider yarısı.
İkisi alırlar aynı ücreti,
Ocağın eksilir, artmaz serveti,
Kadın yapsın evi erkeğe cennet,
Erkek de iki kat çalışır elbet !..
Bu sözler hep doğru, fakat her kadın,
Bulur mu bir koca, bulsa da yarın.
Bu adam ölmez mi, o halde nasıl
Dersiniz, Kazanma, İste, devamlı!.
Görürken ortada işte binlerce
Kocasız kadınlar çeker işkence
Dersiniz değiller mesleğe muhtaç
Ya koca bulmalı ya kalmalı aç.
Bunlar da olmasa kadın insandır
İnsanın en büyük hakkı irfandır.
Kadın çalışmazsa fikri yükselmez,
Tabii o zaman size denk gelmez,
Diyorsunuz onun eksiktir aklı
Artırmak istiyor değil mi haklı.
Kadın yükselmezse alçalır vatan
Samimi olamaz onsuz bir irfan;
Hasılı, bir heves değil ihtiyaç
İstiyor bu anda böyle bir ilaç

Ziya Gökalp / 1952

Kemal Köse
Güneyce Belediye Başkanı

İkizdereliler'e seslenış

Vatan bir toprak parçası ve üzerinde hür dalgalanan bir bayraktan ibarettir. Türkiye Cumhuriyeti büyük vatanımız olduğu gibi İkizdere bizim küçük vatanımızdır. O zaman bu Vatanda haklarımız olduğu gibi sorumluluklarımızda vardır. Çünkü mutluluk verildikçe artar.

İkizdere coğrafyasıyla, köyüyle, merasıyla, yaylasıyla, bir ekol, bir okuldur. Biz ve babalarımız bu okulda okumasaydık gurbette bu başarıları elde edemezdik.

Ben Anadolunun coğrafyasına ve folklörüne bakarak insanların başarı ve yardımlaşma yeteneklerini gözlerim. Erzurum'un ağır barına bakarsak ;adam ayağını yere indirmek için bekliyor. Çünkü ağır bir kış ortamı var ve hayvanların yemini verirsen yapacak iş yok. Ama el ele tutuşma var. Yardımlaşma olmadan doğa ile mücadele edemezsin Çukurova'ya inelim. Allah bolluk vermiş, bireysellik var. Herkes kendi halinde göbek atıyor. Ama Silifke'ye varırsanız hırçın bir doğada keklik gibi oynarsınız,.Yoksa Toros'lara çıkamazsınız. Ege'ye varsanız efeleri bulursunuz. Zengin bir doğa ve kendi kendine oynayanlar.

Rize'ye giderseniz titremeye el ele tutusarak zamanla coğrafyayla savaşırsınız. Atlama horonu ile engelleri aşarsınız. Hele Artvin'e giderseniz Çoruh nehrini ancak deli horonla geçebilirsiniz. Eğitim sorunu kendiliğinden çözülür.

Çağdaş teknik ve bilim doğayı yenmek üzere. Dünyanın çok yerinde yeniyor ama kirletiyor da. Doğanın geleceğini de tehdit ediyor. Ama ilçemiz çağdaş hizmetlerden yeterince nasibini alamadı. Toprak bakımından ilin en büyük ilçesi olmasına karşın hizmette en küçüğünü almıştır.

İkizdere siyasetten , milli gelirden yeterince pay aldı. Ama aldığı bu paylardan çok azı İkizdere'ye hizmet olarak döndü.

Sayın hemşehrilerim;

Arapçam yok ama çok zaman Kur'an tefsirleri okudum. Allah Kur'anı Kerimin bir ayetinde "Merhameti kendime farz kıldım" diyor. Yaratan mecburiyeti olmadığı halde merhameti kendine farz kılıyor. Her halde bu görevi kullarından da bekliyor olmalı.

Sizin merhametli olduğunuzu biliyorum .Merhametli olmak dürüstlüğün ifadesidir. Dürüst olmayan merhametli olamaz. Dürüst olmayanın imanı da olmaz. Yaptığı ibadetinde anlamı da kalmaz. Dürüstlüğün üç kademesi vardır. Beyninde dürüst düşüneceksin dilinle dürüst konuşacaksın,eyleminle dürüst olacaksın. İngilizce sosyal karşılığı aktivitedir.

İlçemizde örnek yatırımlar yapan " Aslan Ekşioğlu- Ali Ekşi Öğretmenevi, Hakkı - Emine Ekşi sağlık merkezi, Nurhan - Hasan Ekşi Kültür Sanat Merkezi, İkizdere Lisesini yapan Emrullah Turanlı ,İlköğretim Okulunu yapanlar .Güneyce'de İlköğretim Okulunu yapan Ali Alemdaroğlu, Güneyce Sağlık Ocağını yapan Salih Köse ve yine sağlık ocağı lojmanlarını yapan Hüseyin Köse'ye" teşekkürlerimi arz ederim.

Sayın hemşehrilerim;

İkizdere'de alt yapıyı ne kadar iyileştirsek de sosyal ve kültürel ne kadar yatırım yapmış olsak da, ekonomik yatırım yapmadıkça göçü durduramayız. Bildiğiniz gibi gelişmenin iki temel taşı vardır. "Kültür ve ekonomi"... Kültürü başardık ama ekonomiyi İkizdere'de başaramadık. İlçemizde işçi istihdam yapabilecek yatırımlara ihtiyaç vardır.

Burada İkizdereli iş adamlarına seslenmek istiyorum.

İlçemizde mutlaka sanayi tesisi kurulmalıdır. Turizm yatırımları ayrı bir koldur. İşçi istihdamı yapabilecek yatırımlar düşünülmelidir. "İkizdere'nin ekosunu doğasını bozmadan bu yapılmalıdır".

Sizler merhamet yapmayı, yardımcı olmayı bu yolda düşünün. Öyle bir şey ilçede yapın ki siz kazandığınız gibi çevrede kazansın.

Sayın hemşehrilerim;

İşinizi bozmadan zaman – mekan- imkan artılarınızı İkizdere'de değerlendirin .Sakın ha; globalleşme, küreselleşme , derken topraksız vatan istemeyin. İkizdere ile ilişkinizi kesmeyin. Çünkü orası sizin vatanınızdır.

Burada İkizdere ile ilgili sivil toplum kuruluşları (dernek, vakıf, cemiyet vb.) ile yerel yönetimlere seslenmek istiyorum.

Yörenizle ilgili değerleri ortaya çıkarın ve yatırımcılara pazarlayın. Yapılacak iş, inceleme, etüt, fizibilite yapılabilirse bir proje olarak yatırımcılara sunulabilir.

Yakup Ekşi
Emekli Eğitimci

Sayın Kemal Köse başkanımla bir sohbet

İkizdere- Güneyce Belediye Başkanı sevgili Kemal Köse ile 37 yıldan beri tanışırız. Meslektaşım ve kadim dostumdur. Onun *"Güneyce sevdası"* diğer iki meslektaşı Mustafa Karadağ ve Zelkif Algül ile 1970 li yıllarda başlar. Sevgili Karadağ halen Güneyce Çay Sanayi ve Ticaret A.Ş Yönetim Kurulu Başkanıdır. Sevgili Zelkif Algül ise maalesef aramızda yok artık. O , 1982 yılında tüm ortak anılarımızı bizlere emanet ederek aramızdan ayrıldı. Onu şimdi rahmetle anıyoruz. Ruhu şad olsun.

Sevgili Mustafa Karadağ ve merhum Zelkif Algül ile yollarımız 1970 yılında İkizdere'nin Bayırköy İlkokulunda kesişti. Meslek yaşamımın en renkli ve en güzel iki yılını onlarla geçirdim. Sevgili Kemal köse'yi onların sayesinde tanıdım.

O yıllara ilişkin anılarımı daha fazla irdelemeye ne zaman, ne de kalem kağıt yeter... Sadece onları nadide birer çeyiz gibi nostalji kokan anılar sandığımın en güzel bir köşesinde muhafaza edeceğimi ifade edebilirim...

Sevgili Kemal Köse, 1984 yılında siyasete atılıp Güneyce Belediye Başkanlığına seçildiğinde, Bendeniz İkizdere Halk Eğitim Merkezi Müdürü olarak görev yapmaktaydım. Belediye Başkanı olduğu halde, bir türlü eğitimci kimliğinden sıyrılamayan sevgili Köse ile zaman zaman Halk Eğitim hizmet alanında da yollarımızın kesiştiği olurdu... Hatta, Halk Eğitimi Merkezimizin Güneyce'ye verdiği hizmetlerinden ötürü 1986 yılında bendeniz'e takdim etmiş olduğu *"teşekkür plaketin"*nin anısını saygı ile muhafaza etmekteyim.

Sevgili Köse, en son olarak Belediyesinin ekonomik koşulları çerçevesinde bir adet *" İkizdere"*, bir adet de *"Güneyce Belediye Başkanlığı Bülteni"* çıkartarak hizmetlerine bir yenisini eklemeyi başardı. Bu nedenle kendisini ve şahsında tüm Belediye çalışanlarını yürekten kutluyorum.

Ancak, sevgili Başkanım'dan, kadim dostluğumuza, aramızdaki sıcak arkadaşlık bağlarımıza ve daha da önemlisi meslektaş oluşumuza güvenerek bir hususa açıklık getirmesini isteyeceğim.

*"İkizdere Bülteni"*nin ön kapağında ünlü bir ozanımızın ünlü bir şiirinden bir dize ile, İkizdere sevdalılarına dolayısıyla Türkiye sevdalılarına gerçekleştirilen seslenişi çok etkileyici buldum . *" "Bir başkadır benim memleketim "...*

*"İkizdere Bülteni"*nin arka kapağında ise, İkizdere'yi en güzel tarif eden, tanıtan, İkizdere ile tam olarak örtüşen, adeta İkizdere'nin bir turizm cenneti olduğunu en anlamlı bir şekilde ifade eden bir slogan yazılıydı. *"Cenneti görmek için ölümü bekleme. Gel İkizdere'ye de yaşa."*

İkizdere Vadisinin güzelliğini ve geleceğe yönelik turistlik değerlerini öven ve öne çıkaran bu sloganların *"İkizdere Bülteni"*nin ön ve arka kapağında yer alması çok güzel ve çok anlamlıydı...

Sevgili başkanım'ın itina ile ve amatörce hazırladığı *"İkizdere Bülteni"*nin 11. sayfasında , İkizdere Vadisinde yapımı planlanan 10 adet hidro elektrik santralı ile 2 adet barajın İkizdere vadisine zarar vermeyeceği yolunda fikir ve düşüncelerinin var olduğunu gördüm. Sevgili başkanımın doğaya karşı olan duyarlılığını bildiğim için önce şaşırdım... Daha sonra bu fikir ve düşünceleri ile bülten kapaklarında ki sloganların çeliştiği yolunda bir izlenime kapıldım.

Doğal kaynaklarımızın ulusal çıkarlarımıza uygun işletilmesi gürül gürül akarsularımızın enerjiye dönüştürülmesi hiç kuşkusuz en büyük arzumuz olur. Bulgaristan'dan Enerji satın almak elbette ki kanımıza dokunmaktadır.

Ancak, akarsularımızı enerjiye dönüştürmek ne kadar önemliyse, mevcut doğayı korumak da o kadar önemli ve zaruri değil mi...?

Sevgili Başkanım ;

İkizdere deresi, mevcut HES çıkışından Güneyce beldenizi baypas ederek 8 km uzunluğunda bir tünele alınması *"kemer köprü"*nüzün altından geçen yatağı çöplük haline getirmez mi ...? İkizdere Vadisinin en güzel bölümü olan Dereköy'ün sular altında kalması, Tozköy Barajı , Anzer Vadisini sular altında bırakıp , köyler arası karayolu trafiğine son vermez mi...? Yöre insanı için yaşamsal önem taşıyan İkizdere -Erzurum karayolunun Dereköy bölgesinden geçişini hangi güzergah üzerinden projelendirmek mümkün olabilecek...? Tünellerden çıkartılacak olan milyonlarca metre küp hafriyatın boşaltılacağı alan yine İkizdere vadisi olmayacak mı...?

Planlanan Bir dizi barajlarla doğal güzelliğini dolayısıyla turistlik değerlerini büyük bir olasılıkla yitirecek olan İkizdere vadisi için *"Cenneti görmek için ölümü bekleme. Gelin İkizdere'ye"* çağrısını yapmamız ne kadar gerçekçi olabilir...? Sevgili başkanım....

Saygılarımla

16. Olağan Genel Kurul Bostancı Prenses Otel'de yapıldı

Vakfımızın 16. Olağan Genel Kurul'u 28 Ocak 2007 Pazar günü İstanbul Kadıköy Bostancı Prenses Otel'de yapıldı. Üye akrabalar sabah saat 10:00'dan itibaren akın akın Genel Kurul Salonu'nu doldurmaya başladılar.

DİVAN BAŞKANLIĞINA HIZIR EKŞİ SEÇİLDİ

Yönetim Kurulu adına, Yönetim Kurulu Üyesi sayın Resul Ekşi'nin açılış konuşmasının ardından Divan Başkanlığının seçimine geçildi.

Vakıf Meclisi Başkanı Hızır Ekşi Divan Başkanlığı için önerildi. Öneri açık olarak oylandı. Sayın Hızır Ekşi oybirliğiyle Divan Başkanlığına seçildi.

Vakıf Meclisi Başkanı Vekili Mustafa Ekşi Divan Başkan vekilliği için önerildi. Oylanarak kabul edildi. Divan kâtipliğine ise Mihriban Ekşioğlu seçildi.

Divan Başkanlığının oluşmasının ardından, Divan Başkanı Sayın Hızır Ekşi kısa bir teşekkür konuşması yaptı.

Önce saygı duruşu, ardından İstiklâl Marşı

16. Olağan Genel Kurul gündemi Divan Başkanı Sayın Hızır Ekşi tarafından okundu. Gündem oylamaya tabi tutuldu. Oybirliğiyle kabul edildi.

Gündeme geçmeden önce, Cumhuriyetimizin kurucusu büyük önder Mustafa Kemal Atatürk ve onun silah arkadaşlarıyla aile büyüklerimizden ebediyete intikal edenlerin manevi huzurlarında bir dadikalık saygı duruşunun ardından İstiklal Marşı okundu.

Mazeretlerinden ötürü Genel Kurulumuza katılamayan üyelerimizin ve onur konuklarımızın Divan Başkanlığına gönderdikleri kutlama ve iyi dilek telgrafları okundu. Divan Başkanı Sayın Hızır Ekşi katılımın yetersizliğine ilişkin serzenişlerde bulundu. "Kendisini Ekşi ya da Ekşioğlu olarak tanımlayan tüm aile bireylerimiz vakfımızın tabii üyesidirler. Su salonlar bizlere yetmememeliydi" diyerek, gelecek Genel Kurullarda katılımın daha çok olması gerektiğini vurguladı.

2006 faaliyet raporu okundu

Ali Ekşi
Genel Sekreter

Genel Kurul gündem gereği 2006 yılı faaliyet raporunu Yönetim Kurulu üyesi ve Vakıf Genel Sekreteri Sayın ALİ EKŞİ okudu.

Sunuş ve Faaliyetler adı altında; iki bölümden oluşan raporun "faaliyetler" bölümü on iki ana madde içerisindi ifade edildi. Faaliyet raporunda, hayata geçirilen etkinliklerin amaç ve sonuçlarına ilişkin açıklayıcı bilgiler sunuldu.

Sunuş bölümünde, sivil toplum kuruluşlarda hizmetlerin gönüllülük esasına dayandığını, bu nedenle yönetimlerde zaman zamam zorlukların yaşanabileceğini, hoşgörü, sabır, özveri, saygı ve sevgi kavramları olabildiğince işletildiğinde üstesinden gelinemeyecek sorun olamayacağının altı çizildi.

Raporun son bölümünde ise, Faaliyet raporuna ilişkin yapılacak eleştirilerin 2007 faaliyet dönemine ışık tutacağı, eleştirenlerin bilgi ve birikiminden olabildiğince yararlanılacağı ifadesi yer aldı.

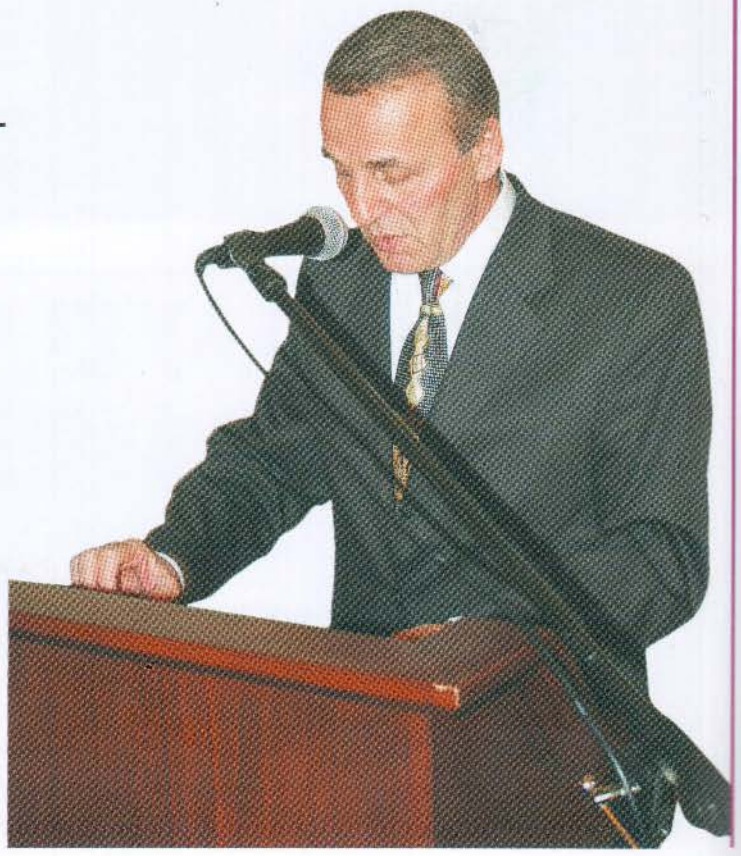
Necati Ekşi
Teknik Muhasabeci

Okunan gelir tablosunun onbir ana maddeden oluştuğu görüldü.

Brüt satışlar, satış indirimleri, net satışlar, satışların maliyeti, faaliyet giderleri, diğer faaliyetlerden olağan gelir ve kârlar, diğer faaliyetlerden olağan giderler ve zararlar, finansman giderleri, olağandışı gelir ve kârlar, olağandışı giderler ve zararlar, dönem kârı vergi ve diğer yasal yükümlülük karşılıklarına ilişkin rakkamlar önceki dönem ve cari dönemde ayrı ayrı belirtildiği görüldü.

2006 ayrıntılı Bilançosunun, dönen varlıkları, duran varlıklar, kısa vadeli yabancı kaynaklar, uzun vadeli yabancı kaynaklar, öz kaynaklar şeklinde ana başlıklar altında toplandığı, alt başlıkların hizalarında önceki dönem ve cari dönem sütunlarına ilgili rakamları okundu.

Ayrıca vakıf senedi doğrultusunda yapılan harcamalar ile diğer harcamalar ayrı ayrı gösterildi.

Cengiz Ekşi
Denetleme kurulu üyesi

Denetleme Kurulu raporunda özet olarak, ilgili döneme ait defter kayıtlarının, bilanço ve gelir gider tablolarının Vakıflar Yasası, vergi yasaları ve TMS'ye göre Denetleme Kurulu tarafından tetkik, edildiği,

Vakıf faaliyetleri için kullanılan defter ve belgelerin notere tasdik ettirildiği,

defter ve belgeler üzerinde yapılan ineelemede, muhasebe kayıtlarının tek düzen hesap planına uygun olarak yapıldığı harcamaların belgeli dökümanların usulüne göre düzenlendiği ve ilgili defterlere işlendiği,

Bağışların toplanması belgeli olarak yapıldığı,

Gelir gider faaliyetlerinin belgeye dayandığı, harcamaların yönetim Kurulu Kararları doğrultusunda yapıldığı,

Harcamaların vakıf amaçlarına uygun olarak gerçekleştirildiği,

Bu nedenle,

01.01.2006 - 31.12.2006 dönemine ilişkin bilanço ve gelir gider tablosunun onanması ve Yönetim Kurulu'nun ibrası arz ve teklif edildi.

Mahmut Ekşi
Vakıf meclis üyesi

Vakıf Meclisi Üyesi Sayın Mahmut Ekşi konuşmalarında Yönetim Kurulunun başkan ve üyelerine başarılı aktivitelerinden ötürü teşekkür etti.

Ancak, Genel Kurul'a katılan üye sayısının arzu edilen düzeyde olmadığını, bu genel kurula sadece üye konumunda olanların değil, kendisini Ekşi yada Ekşioğlu olarak tanımlayan tüm akrabalarımızın katılması hatta, otel salonlarını değil kocaman spor salonlarını doldurmamız gerektiğini vurguladı.

Okulların sömestri tatiline girmiş olmaları katılımı olumsuz olarak etkileyebileceğini de ifade eden Sayın Ekşi, gelecek yıl yapılacak olan Genel Kurula maaile katılacağının sözünü de verdi.

Köklerimiz İkizdere'ye uzanıyor olsa da, ailemizin çok büyük bir kısmının İstanbul'da yaşadığını, bu nedenle önemli ve zaruri aile toplantılarının İstanbul'da gerçekleştirilmesinin doğal olduğunu belirterek Yönetim Kuruluna yeniden başarı dileklerinde bulundu.

İmdat Ekşioğlu
Genel Kurul üyesi

Sayın İmdat Ekşioğlu, İkizdere Vadisi'nin doğallığını korumaya yönelik gündem dışı bir görüşme yapıldığı sırada söz aldı. Konuya ilişkin görüş ve düşüncelerini ifade ederken...

Siyasi kutuplaşmanın yoğun yaşandığı yıllarda, Boğaz köprüsüne karşı çıkıldığını nükleer santrallerin protosto edilğini, sahil şeridi otobanlarının yapımı doğayı katletmekle eşdeğerde görüldüğünü, oysa günümüzde bu yatırımların öneminin daha iyi farkedildiğini vurgulayarak sözlerini şöyle sürdürdü:

"İkizdere Vadisi'nin doğal güzelliğini elbette korumalıyız. Ancak, unutulmamalıdır ki, ülkemiz komşu ülkelerden enerji satınalmaktadır. Akarsu kaynaklarımız gürül gürül akarken onları sadece seyretmemiz ne kadar doğru?.. Öyleyse, İkizdere Deresi üzerinde yapılması planlanan HES'lerin yapımına, İkizdere Vadisi'nin doğallığını korumak kaydıyla muhalefet etmenin doğru olmadığını düşünüyorum."

Sayın Ekşioğlu'na teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Ekrem Ekşi
Genel Kurul üyesi

Gündemin görüşmeler bölümünde söz alarak kürsüye gelen sayın Ekrem EKŞİ kendilerini "İkizdere doğumlu Sivaslı bir işadamı" olarak tanıttıktan sonra, Ekşioğlu Vakfı Dergisi'ne ilişkin serzenişlerini dile getirdi.

Ülkemizin pek çok ilinde akrabalarımızın yaşamakta olduğunu, onlara ilişkin bilgi, görüntü ve söyleşilerin dergilerimize yansıtılması gerektiğini, dergilerimizin oralarda yaşamakta olan akrabalarımıza da ulaştırılması gerektiğini, bu konuda daha kapsamlı bir çalışmaya gerek duyulacağının altını çizen Sayın Ekşi sözlerini şöyle sürdürdü:

"Ekşioğlu Ailesi'nin yerleşim bölgesi Doğu Karadeniz ya da sadece İkizdere ile sınırlı değildir. Sivas'ta özellikle Divriği'de, Mersin, Taşucu'nda, Adana İmamoğlu ilçesinde, Urfa'da,Kastamanu ilinin Taşköprü ilçesinde ve daha pek çok il ve ilçelerde akrabalamız vardır. Dergimizin mutlaka bu bölgelerdeki akrabalarımıza da ulaşması gerekir" dedi.

Ülkemizin güzel şehri Sivas'a ve Sivaslılara olan engin sevgisi ve saygısından ötürü değerli akrabamızı kutluyor, teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Nusret Bayraktar (Ekşioğlu)

İstanbul Milletvekili

Sayın Bayraktar, Genel Kurulumuza katılamayacağı ihtimalini gözönünde bulundurarak Divan Başkanlığına kutlanma ve başarı telgrafı gönderdi. Daha sonra yoğun olan işlerinden bir fırsat yakalayıp Genel Kurulumuza iştirak ettiler. Değerli Milletvekili akrabalarımıza öncelikle bu hassasiyetinden ötürü teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Görüşmeler sırasında söz alan sayın Bayraktar, Ekşioğlu Vakfı'nın varlığından ve Ekşioğlu Ailesinin bir bireyi olmaktan son derece mutlu olduğunu, Vakfın sosyal aktivitelerini olumlu bulduğunu ancak, başarılı öğrencilere destek vermede daha etkili olunması gerektiğini, özellikle aile içindeki başarılı ama maddi durumu yetersiz olan öğrencilerin tesbit edilmesi gerektiğini, bunların okutulmasında, okulu bitirdikten sonra istihdamlarında yardımcı olunması yolunda çalışmalar yapılması gerektiğini vurguladı.

Yayla şenliklerimize de katılmayı asla ihmal etmeyen değerli akrabamız Sayın Bayraktar'a teşekkürlerimizi yineliyoruz.

Prof. Dr.Aziz Ekşi

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi

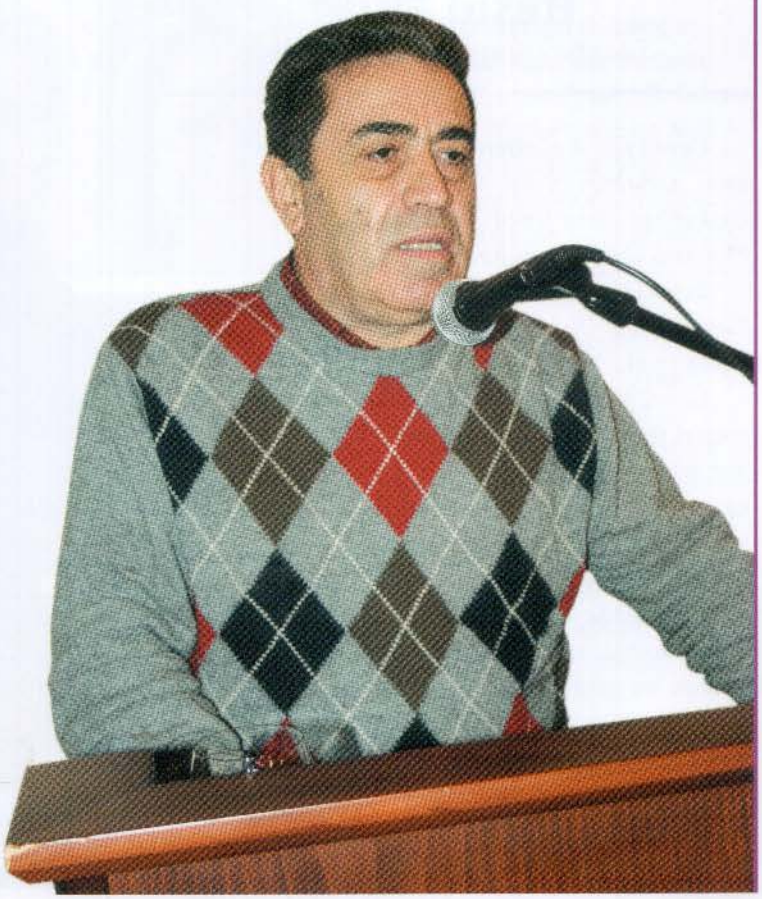
Sayın Hocamız Aziz EKŞİ Mesudiyeli akrabalarımızdandır. Genel Kurulumuza katılmak üzere Ankara'dan geldiler. Öncelikle ve özellikle Genel Kurulumuza gösterdikleri ilgiden ötürü teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Görüşlerini ve duygularını akrabalarıyla paylaşmak için söz aldılar.

"Mesudiye'li Ekşioğulları olarak İkizdere kökenli akrabalarla bağlantı kurmadan önce, ve bağlantı kurduktan sonra" diye iki ayrı dönem yaşadıklarını, akrabalarla bağlar geliştikten sonra daha çok mutlu olduklarını ifade eden sayın Ekşi, İkizdere ile ilgili sosyal ve kültürel aktivitelerde görev alabileceğini, her türlü panel ve konferanslarda konuşmacı olarak hizmet vermeye hazır olduklarını vurguladı.

Ayrıca, aile vakfımızın organize ettiği sosyal aktivitelere katılmak arzusunda olduklarını ancak, görevi gereği zamanı denk getirmekte zorluklar yaşadığının altını çizdi.

Genel Kurulumuza katılmak üzere Ankara'dan gelme zahmetine katlanan değerli akrabamıza teşekkürlerimizi yineliyoruz.

Av. Seyhan Ekşioğlu

Vakıf Meclis Üyesi

"Kadın Adayları Eğitme ve Destekleme Derneği" Genel Başkanı (KA-DER) olduğunu ifade eden sayın Ekşioğlu, vakıf organlarında kadın temsilcilere öncelik tanınması gerektiğini vurgulayarak,

"Parlamentoda % 4.4, yerel yönetimlerde % 0.5 olan kadın temsilini hem siyasi hayatta hem de tüm karar kurullarında eşit hale getirmek için, yapılacak yasal değişikliklerde en az %30 cinsiyet kotasının konulması gerekmektedir." Eksik temsil edilen kadınların kendi düşünce görgü ve deneyimlerini siyasi karar mekanizmaları dışında bırakmak büyük bir kaynak israfıdır.. Ayrıca, 32 temel insan haklarından biri de seçilme ve yönetme hakkıdır. Kadınlarımızın bu yönetme hakkını fiilen kullanamamaları o hakka ulaşamamaları da demokrasinin eksikliğidir.

Bugüne kadar siyasi temsilde kadınlar yoktu. Gelecek seçimlerde olması demokrasi gereğidir. Kadın-erkek eşitlik anlayışının bir an önce hayatın her alanında yerleşmesi kadınlarımızın isteğidir" dedi.

Resul Ekşi

Yönetim Kurulu muhasıp üyesi

Genel Kurul gündeminin sona ermesinin ardından Vakıf Yönetim Kurulu Başkanlığı adına Vakıf Yönetim Kurulu Muhasıp Üyesi Sayın Resul Ekşi söz aldı.

Sayın Ekşi, Genel Kurul'a katılan tüm Genel Kurul üyelerine Yönetim Kurulu adına teşekkür etti.

Genel Kurul tarihinin, okulların sömestri tatili ile örtüşmesi katılımı olumsuz etkilediğini belirten Sayın Ekşi gelecek Olağan Genel Kurullarımızın daha kalabalık olması gerektiğinin altını çizerek, Genel kurullarımızın yapıldığı gün, aynı zamanda bir aile buluşması günü olarak kabul edilmesi gerektiğini, eksik katılım bu muhteşem buluşmanın coşkusunu azaltacağını, resmi üyelerimizin dışındaki fahri üye konumundaki aile bireylerimizin de Genel Kurullarımıza katılımlarının sağlanması gerektiğini ifade etti.

Yönetim Kurulumuz

Ali EKŞİ
Yönetim Kurulu Başkanı
İş Adamı
1945 yılında Rize İli İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'de doğdu.
Evli ve yedi çocuk babasıdır.

Ali EKŞİ
Yönetim Kurulu Bşkan Vekili
İŞADAMI
1958 yılında Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'de doğdu.
Halen bekârdır.

Resul EKŞİ
Yönetim Kurulu Muhasip Üye
İŞADAMI
1965 yılında Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Bayırköy'de doğdu.
Evli ve dört çocuk babasıdır.

Yasin EKŞİ
Yönetim Kurulu Genel Sekreteri
İŞADAMI
Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Bayırköy'den olup, 1978 yılında İstanbul'da doğdu.
Evli ve iki çocuk babasıdır.

Mehmet EKŞİ
Temsilciliklerden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi
İŞADAMI
1955 yılında Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Bayırköy'de doğdu.
Evli ve iki çocuk babasıdır.

Ali EKŞİOĞLU
Gençlik Kolu'ndan sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi
İŞADAMI
1960 yılında Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'de doğdu.
Evli ve bir çocuk babasıdır.

Ebru Ekşioğlu (Köseoğlu)
Kadınlar Kolundan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi / Ev hanımı
Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Yeşilyurt Mahallesi'nden olup, 1976'da İstanbul'da doğdu.
Evli ve bir çocuk annesidir.

Aydın EKŞİ
Yönetim Kurulu Üyesi
İŞADAMI
Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Demirkapı köyünden olup, 1963 yılında İstanbul'da doğdu.
Evli ve iki çocuk babasıdır.

Mete Ekşioğlu
Yönetim Kurulu Üyesi
TIP DOKTORU
1963 yılında Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Demirkapı köyünde doğdu. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Hızır EKŞİ
Yönetim Kurulu Üyesi
İŞADAMI
1966 yılında Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'de doğdu.
Evli ve bir çocuk babasıdır.

Ahmet Ekşioğlu
Yönetim Kurulu Veznedar Üyesi
İŞADAMI
Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'den olup 1956 tarihinde İstanbul'da doğdu.
Evli ve iki çocuk babasıdır.

"Bir taşla iki kuş vurmak" budur işte...

Vakfımız için yasal bir işlevi yerine getirirken, aile bireyleri olarak biraraya gelmenin de güzelliğini yaşamış oluyoruz. Bu anlamda Genel Kurul Toplantılarımızı önemli bir fırsat alarak görmekteyiz.

Genel Kurul tarihi ile, okulların yarıyıl tatilinin üst üste gelmesi hiç kuşkusuz Genel Kurulumuzu olumsuz olarak etkiledi.

Tatil nedeniyle İstanbul dışında olan üyelerimiz zorunlu olarak bu buluşmaya katılamadılar. Bu koşullarda bile, katılımcıların sayısı yeterli düzey oldu.

Ağırlıklı kökenimiz Doğu Karadeniz bölgesi olsa da, ülkemizin birçok iline ve ilçesine yayılmış çok kalabalık bir aileyiyiz. Gönül ister ki, Genel Kurullarımız otellerin salonlarına sığmasın... Spor salonlarına, hatta stadyumlar bile bizlere yetersiz gelsin.

İş ve yaşam koşulları, yerleşim düzenimizdeki parçalanmışlık, iletişimimizdeki eksikliklerin yanında bir miktarda ilgisizliğimiz ve duyarsızlığımız eklenince, zaman zaman toplantılarımızda arzu edilen sayıya ulaşamadığımız görülmektedir.

Büyük kentlerin suyundan mı, havasından mı bilinmez... Köylerimizde yaşarken, görüşemediğimiz bir gün bizlere çok uzun ve meşakkatli gelirdi.

Köy evlerimizde genişce mutfak odalarımız vardı... İçerisinde koskoca bir kuzine sobası olurdu. Yemekler burada pişerdi, sofralar bu odalarda kurulur, akşam saatlerinde komşularımız, dost akrabalar bu odalarda toplanarak sohbetleri koyulaştırırlardı. Bir akşam bu evde, başka akşam başka bir evin kuzine odasında.

Ekonomik koşullarımız, günümüz yaşam standartlarımız bugünümüzle kıyaslanamayacak derecede yetersizdi. Sosyal ve ekonomik yelpaze köy içi ve köyler arası olmak üzere oldukça dardı. Bununla birlikte çok net farkedilen bir güzellik vardı... Bireysel ve toplumsal ilişkilerimiz çok sıcaktı. Bu paha biçilemez özelliğimizi büyük kentlerde istemeden ödemeye kaybetmiş olmamız yüreklerimizi parçalıyor...

Ekonomik ve sosyal yelpazenin giderek açılması asırlar boyu sürüp gelen o güzel komşuluk ve akrabalık bağlarımızı koparma noktasına taşıdığımız net bir şekilde görmekteyiz.

Büyük kentlerin doğasında bulunan bu sosyal olumsuzluğu en aza indirebilmek için vakıflar ve dernekler kurarak onların bünyesinde toparlanma girişimlerimiz olmaktadır.

Örgütlenmemiz sonucu, köylerimizde yaşadığımız sıcak komşuluk, samimi dostluk ve arkadaşlık ilişkileri düzeyimizi yakalayamadık ise de, önemli mesafeler kat ettiğimiz kuşkusuz.

Bu konuda daha çok mesafe kat etmek için vakıf ve derneklerimizin aktivitelerine ailece katılmanın gereğini ve önemini bilmemiz yeterli...

Ekşioğlu Vakfı'nın 01.01.2006-31.12.2006 tarihleri arası faaliyet raporu

SUNUŞ:

Sayın Başkan, Ekşioğlu Vakfı'nın değerli Üyeleri, sevgili konuklarımız,Şahsım ve tüm Yönetim Kurulu Üyeleri adına ***"16. Olağan Genel Kurulumuza hoş geldiniz"*** diyor, saygılar ve sevgiler sunuyorum.Hemen ifade etmem gerekir ki, Genel Kurul vesilesiyle akrabalarımızla bir kez daha bir arada olmanın sevinç ve mutluluğunu yaşamaktayız.

Vakıf üyeleri arasında, dolayısıyla aile bireylerimiz arasında tanışmaları sağlamak, dayanışma ve dostluk bağlarını daha da geliştirmek Vakıf senedimizin 3 maddesinin (m) fıkrasının amir hükümlerindendir. İşte her yıl gerçekleştirmekte olduğumuz ***"Genel Kurul"*** yasal bir formalitenin yanında, bu anlamda çok önemli bir sosyal etkinliğe de katkı sağlamaktadır.Ülkemizin en kalabalık nüfusuna sahip ailelerden biri olarak, kurmuş olduğumuz vakıf etrafında maddi ve manevi gücümüzü birleştirerek önce ailemizin ve çevremizin, daha sonra da, ülkemizin sorunlarının çözümüne katkı sağlamamız gerektiğine inanmaktayız.

Takdir edersiniz ki, Sivil toplum kuruluşlarında hizmetler gönüllülük esasına dayanmaktadır. Bu nedenle, Yönetimlerde zaman zaman zorluklarla karşılaşmak hizmetin doğasında mevcuttur.

Hoş görü, sabır, özveri, saygı ve sevgi kavramaları olabildiğince işletildiğinde üstesinden gelinemeyecek sorun olamayacağını düşünmekteyiz. Bu duygularla saygılarımızı yineliyor, son bir yıllık faaliyet raporumuzu bilgilerinize arz ediyorum.

FAALİYETLERİMİZ:

1- Vakıf senedimizin 3 . maddesinde yazılı bulunan ***"amaç ve konulara"*** hizmet öncelikli hedefimiz olmuştur. Hizmetlerin uygulanmasında yakından uzağa ilkesine olanaklarımız ölçüsünde dikkat edilmiştir. 2006 yılında akraba ve akraba dışından muhtaç durumda olduklarını ifade edenlerden vakfımıza intikal eden 65 adet talep dilekçesi Yönetim Kurulumuzda incelendi. Talepleri makul ve geçerli olanların durumlarına göre, kimisine nakit,kimisine de hizmet bazında katkılar sağlanmıştır. Yardımlar genellikle sağlık ve eğitim dallarında yapılmıştır. Özellikle sağlık hizmetlerimizin yürütülmesinde katkılarını esirgemeyen Yönetim Kurulu Üyemiz Dr. Mete Ekşioğlu'na teşekkür borcumuz vardır.

2- 12 Mart 2006 Tarihinde yeniden örgütlenen ***"Gençlik Kolumuz"*** kendi aralarında tanışmalara ve dayanışmalara katkı yapacak önemli etkinliklere imza attılar. Tarihimize altın harflerle yazılan "Çanakkale zaferinin 91. yıl dönümü nedeniyle gençlerimizin Çanakkale'ye bir gezi düzenlemeleri, kahraman şehitlerimizin anısına ailemizi temsilen bir kez daha eğilmeleri önemli bir aktivite olarak görülmektedir. Yine Gençlik Kolumuzun 21Mayıs 2006 tarihinde İstanbul Taşdelen Koruluğunda düzenledikleri piknikte yeniden bir araya gelmeleri, tanışıp kaynaşmalarını daha da pekiştirmeleri bizleri son derece mutlu etmiştir

Sayın üyeler, takdir edersiniz ki, gençlerimizin bir araya gelip örgütlenmelerine son derece önem vermekteyiz. Her ne pahasına olursa olsun gençlerimizin tanışıp kaynaşmasına, vakfımızı ve ailemizi daha iyi tanımalarına zemin oluşturacak her türlü yasal aktivitelerine olanaklarımız ölçüsünde onay verip katkı sağlamaktayız. Bu yaklaşım kapsamında 4 Haziran 2006 tarihinde yaklaşık 80 kişiden oluşan bir grup gencimizin katılımıyla Kadıköy Poyrazköy hattında bir boğaz gezisi düzenlendi.

Sevgili gençlerimiz 20 Aralık 2006 tarihinde Kadıköy Halk Eğitim Merkezi salonunda bir konser düzenlediler. Bu konser aracılığıyla yeniden bir araya gelmekle kalmayıp, konserden elde ettikleri net hasılatı vakfımıza bağışladılar. Ayrıca gençlerimizin başlattığı kitap kampanyası sonucu temin edilen 1000 civarında kitap İkizdere Aslan Ekşioğlu Ali Ekşi Öğretmen evi Kitaplığına gönderilmiştir.

3- Dedemiz Merhum Hacı İbrahim Ağa'nın Bayırköy de bulunan mezarının çevre düzenlemesi ve peyzaj çalışmaları bilgileriniz olduğu üzere 2005 yılında başlatılmıştı.

2005 yılında bitirilemeyen bu çalışmaların bir bölümü 2006 yılında tamamlanmış olup, söz konusu külliye ziyarete hazır hale getirilmiştir.Hizmeti başlatan ve katkı sağlayan tüm akrabalara teşekkür ediyoruz.

4- İstanbul ve çevresinde yaşamakta olup, işi ve konumu gereği Ovit Yaylası Şenliklerine katılamayan akrabalarımızın istekleri doğrultusunda 2005 yılından itibaren İstanbul sınırları içerisinde her yıl Haziran ayının 2. Pazar günü uygulanan ***"Bahar Şenliği"*** Adı altındaki piknik buluşmamız bu yıl 11 Haziran 2006 Pazar günü Çekmeköy'de ki ***"Saklı Bahçe"***de gerçekleştirilmiştir.Bahar Şenliği buluşmamıza katılım her geçen yıl giderek artmaktadır.

5- Organizasyonu Vakfımız tarafından yapılan Geleneksel 11. Ovit Yaylası Şenlikleri 1213 Ağustos 2006 tarihinde gerçekleştirildi. Bu yıl ilk kez İkizdere ilçe merkezin-

de şenlikler kapsamında ***" Ekşioğlu Vakfı Müzik Şöleni"*** adı altında bir konser düzenlendi. İkizdere tarihinde ilk kez yaşanan bu etkinlik yöre ve çevre halkı tarafından büyük bir beğeni ile karşılandı. Son yıllarda ikizdere'de yaygınlasan "Yayla Şenlikleri"nin mucidi hiç kuşkusuz ***"Ekşioğlu Vakfı"***dır. İkizdereliler için çok büyük önemi olan bu etkinlik, Vakfımızla hatta ailemizle adeta özdeş hale gelmiştir. 2640 rakımlı Ovit Dağında 25 bin insanı bir araya getirmek, 7500 konuğa yemek ikramında bulunmak ,ağırlamak çeşitli aktivitelerin yanında profesyonel anlamda müzik konserleri düzenlemek takdir edersiniz ki, maddi ve manevi anlamda önemli bir emeğin ürünüdür.

6- Her yıl rutin bir şekilde düzenlediğimiz iftar yemeklerine 2006 yılında da devam edildi.Lüks mekanlarda verilen iftar yemekleri asıl ihtiyaç sahiplerine hitap etmediği, yemekler amacından uzaklaştığı yolunda serzenişler aldık.Bu nedenle 2006 yılında düzenlenen dört adet iftar yemeğinin ilki, 11 Ekim 2006 tarihinde İstanbul Zeytinburnu Temsilciliğinde verildi. Yemeği Vakıf adına Zeytinburnu Temsilcimiz sayın Suat EKŞİ karşıladı. Kendisine teşekkürlerimizi yineliyoruz.İkinci yemeğimiz 13 Ekim 2006 tarihinde İkizdere, Aslan EkşioğluAli Ekşi Öğretmenevi'nin restoranında 300 kişiye verildi.

Bu yemeğe özel olarak katkı sağlayan Meclis Üyemiz sayın İlyas EKŞİ'ye de teşekkür ediyoruz.

Üçüncü iftar yemeğimiz, 15 Ekim 2006 tarihinde İstanbul Maltepe İftar çadırında İhtiyaç sahibi 1300 kişiye verildi. Son olarak, 17 Ekim2006 tarihinde aile bireylerimizi yeniden bir araya toplamak amacıyla İstanbul, Üsküdar Altunizade'deki Testi Restoranda 500 Kişilik bir iftar yemeği verildi. Katkı veren tüm akrabalara teşekkür borcumuz vardır.

7- 2006 faaliyet yılı, ramazan etkinlikleri kapsamından olarak, ailemizin yaşamakta olduğu yörelerde ki ihtiyaç sahiplerine 4 nüfuslu bir aileye ramazan boyu yetecek miktarda 805 adet ramazan kolisi dağıtıldı.

8- 16 Aralık 2005 tarihinde Pakistanlı depremzedeler yararına bir yemek düzenledik. Yemekten elde edilen gelirle Kadıköy Kızılay aracılığıyla üzerlerine Ekşioğlu Vakfı logosu bulunan 7 adet prefabrik konut Pakistan'a gönderilmiştir.

9- Ailemizin soy kütüğü ve tarihi geçmişine ilişkin gerçeği yansıtmayan söylentileri ortadan kaldırmak, bilimsel verilere dayalı gerçek bir aile tarihi ve soy kütüğü hazırlamak için 2005 yılında başlatılan çalışmalara 2006 yılında da devam edilmiştir.

Marmara Üniversitesi Öğretim görevlisi sayın Prof .Dr. Ali Akyıldız'la bu konuda bilgi alışverişimiz devam etmektedir. Temin edilen tarihi dökümanlar, Ekşioğlu Ailesinin tarihi geçmişine ışık tutacak nitelikte olmasa da, ileriye dönük çalışmalardan ümitli olduğumuzu ifade edebiliriz. Ayrıca ailemizin soy kütüğünü tanzim etme çalışmalarımız vakfımızın bünyesinde devam etmektedir.

10- Vakıf Merkezimiz İnternet sistemine bağlanmış olup, sanal aleme açılmış bulunmaktadır. İnternet kısa mesaj sistemimize kayıtlı yaklaşık 2000 adet cep telefonu numarası bulunmaktadır. Cenaze duyurularımız ve önemli bilgiler kısa mesaj yoluyla üyelerimize iletilip seri haberleşme sağlanmaktadır.

Haberleşme sistemimizden yararlanamayan akrabalarımız varsa, cep telefonlarının numaralarını Vakıf sekreterliğimize bildirmeleri yeterlidir.

11- Sayın Başkan değerli üyeler, resmi olmayan araştırmalarımız sonucu, ülkemizde bir aile tarafından çıkartılarak yayınlanan yayın organlarının sayısı oldukça azdır.Bu anlamda ***"Ekşioğlu Vakfı Dergisi"*** eşine ender rastlanan dergilerdendir. Üç ayda bir yayınlanan ***"Ekşioğlu Vakfı Dergisi"*** tanıtım haberleşme ve bilgilendirme açısından önemli bir hizmeti üstlenmektedir. Yayın hizmetlerimize bağlı ek bir hizmet olarak 2007 yılı ***"Ekşioğlu Vakfı Takvimi"*** hazırlanmış olup, dağıtımı halen devam etmektedir.

12- bilgileriniz olduğu üzere, ailemizin kökleri Doğu Karadeniz Bölgesine , büyük ölçüde Rize'ye bağlanmaktadır. Evimiz, işimiz, aşımız, yaşantımız İstanbul'da, Ankara'da Bursa'da olsa da zaman zaman köklerimize yönelmek bizleri hep mutlu etmiştir.Akrabalarımızın büyük bir bölümü halen İkizdere'de yaşamaktadır. Bu nedenle, son zamanlarda hayır sever iş adamlarımızca İkizdere'ye çok önemli hizmetler verilmiş, yatırımlar yapılmıştır.Vakfımızın da bu çorbada bir tuzu bulunsun düşüncesiyle, ilgili kurum amirliğinin talepleri doğrultusunda İkizdere Jandarma Bölük Komutanlığının hizmet binası önünde bir kamelya yaptırmayı uygun bulduk.

13- Eğitim,Sağlık ve güvenlik hizmetlerinde bulunan pek çok kurum ve kuruluş zaman zaman vakfımıza müracaat ederek araç gereç yardımı talebinde bulunmaktadırlar.Başvurular arasında gerekli ve zaruri görülenlere yardım etmeyi Yönetim Kurulumuz uygun görmektedir.Bu yaklaşım içerisinde İstanbul Emniyet Amirliğine, Resmi Hizmetlerinde kullanılmak üzere bir adet sıfır kilometre Reno megan otomobilin hibe edilmesi uygun görülmüştür.

14- 2006 yılında da, Vakfımıza gelir getirecek bir gayrimenkul kazandırma konusunda ciddi arayışlar içerisinde bulunduk. Farklı seçenekler temin ettik. Ancak, aile bireylerimizin ortak paydasına hitap edecek uygun bir gayrimenkulü henüz temin edilebilmiş değiliz. Bu yoldaki çalışmalarımız sür'atle devam etmektedir.

Sayın Başkan değerli üyeler,

Özetlemeye çalıştığımız faaliyet raporumuza ilişkin eleştirileriniz 2007 yılı çalışmalarımıza ışık tutacaktır.Önerilerinizden bilgi ve birikiminizden yararlanarak vakfımızı istenilen noktaya taşımak hem arzumuz hem de görevimizdir.

Sabırla bizleri dinleme lütfunda bulunduğunuz için şahsım ve yönetim kurulu adına teşekkür ediyor saygılar sunuyorum.

Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu

"Kadınlar ailenin tutkalıdır"...

**"Önce baba ile evlatlar arasındaki bağları sıkılaştırırlar...
Sonra oğullar, kızlar, damatlar, gelinleri tutarlar...
Sonra da geniş ailenin bireyleri arasındaki ilişkileri düzenlerler".**

Ecz. Mihriban Ekşioğlu
Kadınlar kolu üyesi

Ekşioğlu Vakfı Kadınlar Kolu'nun düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma Yemeği"nde, Kadınlar Kolu adına bir konuşma yapan Sayın Mihriban Ekşioğlu sözlerine şöyle devam etti...

"Bizler de istedik ki, bu büyük ailemiz yalnız kederde ya da düğünlerde değil, sıradan bir günde de birarada olsun. Kalabalık olmanın, birlik olmanın ve dayanışma içinde olmanın gururunu yaşasın.

Vakfımız şimdiye kadar ki tüm başkanlarımızın emekleriyle iyi yerlere geldi. Ali Ekşi Başkanımız hem vakfa hem de Kadın ve Gençlik Kolu'na tam destek veriyor. Başta başkanımız Ali Ekşi olmak üzere tüm Yönetim Kurulu üyelerimize çalışmalarından ve desteklerinden ötürü teşekkür ederiz.

Kozyatağı'nda Vakfımızın kendi mülkü olan bir yeri var. Toplantılarımızı orada yapmaktayız. Artık gelenekselleşen Ovit Yaylası Şenlikleri bu yıl çok görkemliydi. Ovit Yaylası bayram yeri gibiydi. İkizdere cıvıl cıvıldı. Sanki İstanbul oraya akmıştı. Çoluk çocuk gezdik eğlendik. Yedik içtik. Sanatçılarımızı dinledik. Horon oynadık. Yalnız Ekşioğlu Ailesine değil, tüm İkizdere'ye canlılık getirdik. Esnafın yüzü güldü. Tüm İkizdereli hemşehrilerimize ekonomik ve sosyal anlamda katkı sağladık.

Testi Restoran'daki iftar yemeğinde yine birlikteydik.

Gençlik Kolumuz geziler piknikler konserler düzenledi. Gençlerimiz birbirini tanımaya, tanıdıkça yakınlaşmaya başladılar. Burada başarılı organizasyonlardan ve çabalarından ötürü gençlerimizi kutluyoruz.

Vakıf, kadınımızla, erkeğimizle, gencimizle, çocuklarımızla bizim... Hepimizin katkılarıyla daha da güçlenecektir. Sosyal çalışmalar bir gönüllülük işidir. Vakıf çalışmalarına katılacak çok değerili akrabalarımız vardır. Onları vakfımız'a bekliyoruz.

Daha güçlü, daha mutlu, daha başarılı yarınlarda birlikte olmak üzere hepinizi saygıyla selamlıyorum."

Sayın Mihriban Ekşioğlu hanım kardeşimize bu güzel duygularından ötürü teşekkürler.

"Vakfımız, sosyal ve kültürel etkililikler bakımından bölgenin en aktif vakıflarındandır"

Ekşioğlu Vakfı Kadınlar Kolu'nun 27 Ocak 2007 tarihinde İstanbul Çamlıca Sefa Tepesi Restora'nda düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma Yemeği"ne çok sayıda komşu, dost ve akrabamız katıldı.

"Dostluk ve Dayanışma Yemeğimiz"in açılış konuşmasını Vakıf Meclisi Başkanımız Sayın Hızır EKŞİ yaptı.

Vakfımız sosyal ve kültürel etkinlikler bakımından bölgemizin en aktif vakıflarından biri olduğuna işaret eden sayın EKŞİ konuşmalarını şöyle sürdürdü...

"Dedelerimiz, babalarımız, hatta orta yaşta olanlarımız doğup büyüdüğümüz köylerimiz de zor koşullarda yaşadık. Yetersiz ve verimsiz topraklar, dolayısıyla geçim sıkıntısı insan gücünü gurbete yönlendirdi.

Dürüstlük, çalışkanlık ve özverili olmak insanımızı, özellikle gençlerimizi başarılı noktalara taşıdı. Artık gençlerimizin büyük çoğunluğu üniversite mezunu... İşadamlarımız yörelerimize çok önemli yatırımlar ve hizmetler yapmaktadırlar. Vakfımızın başlattığa "Ovit Yaylası Şenlikleri" İkizdere'nin sosyoekonomik yapısına olumlu katkılar sağlamaktadır" dedi.

Sayın başkanımıza bu olumlu izlenimlerinden ötürü teşekkür ediyoruz.

Hızır Ekşi
Vakıf meclisi başkanı

Ailemizi buluşturan yemek

Aile bireylerinin dostların ve akrabaların büyük kentlerde sık sık biraraya gelebilmeleri bazı etkinlikler aracılığıyla sağlanabilmektedir.

Vakfımızın Kadınlar Kolu, 27 Ocak 2007 günü İstanbul Üsküdar, Çamlıca'daki "Sefa Tepesi" Restoran'da, dostlarımıza, komşularımıza ve akrabalarımıza yönelik "Dostluk ve Dayanışma Yemeği" adı altında bir etkinlik düzenledi. İstanbul'da yaşamakta olan aile bireylerinizin en azından bir bölümünü bir araya getiren bu aktivitenin mimarları değerli hanım kardeşlerimizi yürekten kutluyor, teşekkürlerimizi yineliyoruz.

Büyük kentlerde yaşayan, yakın dostların, akrabaların sık sık bir araya gelebilmelerinde bazı zorluklar bulunmaktadır. Ailenin bir araya gelebilmesi ancak bir etkinlik aracılığıyla sağlanabilmekdir. Vakfımızın Genel Kurulu bu etkinliğin en önemlilerindendir. Yemekli buluşmalar, piknik buluşmaları, cenazede buluşmalar ya da düğün buluşmaları...

Bu tür toplantılarda, görüntü almaya çalışan bizler çok ilginç sahnelerle karşılaştığımızı söyleyebiliriz.

Örneğin, birbirlerini bugüne kadar hiç görmeyen ve tanımayan akraba çocuklarının ve gençlerinin bu yemek masalarında ilk kez bir araya geldiklerine tanık olduk. Ailemize yeni katılan gelinlerimizi, çocukluk dönemini tamamlayıp, gelişip serpilen genç kızlarımızı, bıyıkları yeni yeni terlemeye başlamış kocaman ayaklı bir doksan boyundaki yeğenlerimizi bu toplantılar sayesinde görmekteyiz ve tanımaktayız.

Özellikle İstanbul'da, çok sevdiğimiz, her gün görüşebilmek ve buluşabilmek için İstanbul trafiğinin çilesine katlanmaktan zevk aldığımız çocukluk arkadaşlarımızın çocukları ile tanışamamak acı veriyor bizlere.

Sevgili dostlar, kuşaklararası yabancılaşmaya süratle son verip bu süreci geri çevirmeliyiz!

Genç kızlarımızın, delikanlılarımızın yarıya yakını üniversite mezunu!. Diğer gençlerimizden en az tahsilli olan lise mezunu... Kuşaklar arası görüş farklılıkları olağan kabul edilmelidir. Gençlerimiz pırıl pırıldır.

Gençlerimizin ve çocuklarımızın bu tür etkinliklere katılmalarını, böylece kendi aralarında tanışıp kaynaşmalarını sağlamak için çaba sarfetmeliyiz.

27 Ocak 2007 tarihli Dostluk ve Dayanışma Yemeği'nde bu tür görüntülere tanıklık yaptık.

Karadeniz tv oradaydı

Doğu Karadeniz bölgesinin en aktif televizyon Kanallarından "Karadeniz TV" sahibi Sayın Zihni CİNAN başta olmak üzere tüm çekim ekibi oradaydı.

Sevgili Zihni CİNAN ve tüm ekibine vakfımız adına, ailemiz adına teşekkürlerimizi iletiyor, başarılı yayın hayatının devamını diliyoruz.

Ancak, etkinlikler görüntülenirken yapılan bir eksikliği Karadeniz TV'nin sevgili kameramanının dikkatlerine sunmadan geçemeyeceğiz.

Dostluk ve Dayanışma Yemeğimizi organize eden vakfımızın Kadınlar Kolu idi. Yemeğe başlarken, Kadınlar Kolu'muz adına kol üyesi Sayın Mihriban EKŞİOĞLU etkili ve oldukça anlamlı bir konuşma yaptı. Bu konuşmayı ve konuşmacıyı kameraman kardeşimizin kaydetmeyişini sadece bir *eksiklik olarak gördük. Kameramanların* bu tür hassas noktalara daha duyarlı olmaları gerekir diye düşünmekteyiz.

Köylerimizdeki geleneklerimize göre de toplu yemeklerimiz olurdu. Ancak, onlar, çoğunlukla düğünlerde, yedilerde ya da dini bayramlarda gerçekleşirdi.

Geleneksel düğün yemeklerimizi anımsayalım mı?

Kimilerimize göre "anımsatmak bir yana, hiç unutabildik mi?" sorusu çınlar kulaklarımızda...

Yaşı ellinin üstünde olanlar için köylerimizdeki geleneksel düğünlerimizi unutmak çok kolay olmasa gerek...

Düğün davetiyesi dağıtmak yerine, gelin ve damat tarafları "düğüne çağırmak" adı altında, düğün gününe iki gün kala kapı kapı dolaşarak komşular, dostlar ve akrabalar düğüne davet edilirdi.

Düğün günü sabahın erken saatlerinde, damat tarafından davet edilenler damadın evinde, gelin tarafından davet edilenler gelinin evinde toplanırdı.

Damadın evinde toplanan bay bayan davetliler belli bir disiplin içerisinde gelini gidip getirmek üzere yola çıkarlardı. Bu davetli topluluğuna "düğünçi" adı verilirdi. Düğüne katılanlar o gün, en değerli giyisilerini giyer, bayanlar takılarını asla ihmal etmezlerdi.

"Düğünçi" gelin evine yaklaştığında silahlar konuşmaya başlardı. Gelin evinde bekleyen davetlilerden karşılık vermek gecikmezdi. Son yıllarda yapılmakta olan geleneksel düğünlerde artık silah atılmadığını, yöre halkı kendi iradesiyle bu kötü geleneğe son verdiğini memnuniyetle görmekteyiz.

Gelin evine varan düğünçü sıcak bir karşılama görürdü. Olanaklar ölçüsünde evin değişik odalarına yerleştirilen oturaklarda davetliler oturtulurdu.

Yemek faslının bir an önce tamamlanması hem düğün sahibinin, hem de davetli "düğünçi"nin önde gelen arzularından olurdu Çünkü horon yerini ayarlamak ve horonu başlatmak çok önemli ve öncelikli sayılırdı.

Köy evleri ahşap olduğu için horon sırasında ahşap döşemelerin ve döşeme altındaki kirişlerin kırılma olasılığına karşı önlemler alınırdı. Döşeme kirişleri altan takviye ile dayatılırdı.

Usta horoncular horon oynamakta önce naz ederlerdi. Horonu acemi horon sevdalıları başlatırdı.

Gelin evinde konuk "düğünçi"ye şerbet veya şeker, ya da birer dilim baklava ikram edilirdi. İkramların ardından en çok bir saat sonra gelin, babaevinden çıkartılarak "düğünci" eşliğinde damat evine doğru yolculuk başlardı.

Damat evine varıldığında da yine, silah sesleriyle bir canlılık oluşturulurdu.

Sayıları 50, 60 bazen 100 kişiyi bulan "düğünçi" düğün evine vardığında ilk iş olarak yemekler yenirdi.

Düğün evinde, Çamlıca Sefa Tepesi Restoran'daki gibi, konuklar ayrı ayrı yemek masalarına oturtulamazdı. Bir ya da iki sofra kurulurdu. Bir sofraya en çok 7-8 kişi oturabilirdi. Yemek yiyenler derhal sofrayı boşaltarak aynı sandalyelere sıradaki konuklar alınırdı.

Düğün evindeki fiziki olanaksızlıklar yemek yeme sürecini bir hayli uzatırdı.

Düğün yemeklerimizin demirbaşları arasında, "karalahana dolması, kavurma, pilav, yoğurt, makarna tatlılardan ise sütlaç en sonda da tepsisi ile baklava...

Bazı sevdaların ya da aşkların kıvılcımları düğünlerin horon halkalarında kendine gösterirdi.

Geleneksel köy düğünlerimizin en ilginç yönü, düğün süresince damadın ortalarda gözükmemesiydi. Damat firarda olurdu. Düğün günü akşamına kadar izini belli etmemek için uğraş verirdi. Çünkü onu arayıp bulmak üzere görevlendirilen ekipler oluşturulurdu. Düğün günü akşamına kadar damadın yakalanması onun belli bir cezaya çarptırılması anlamına gelirdi. Cezayı kabul etmemesi halinde ıslatılırdı. Onun iiçin öngörülen ceza, maddi anlamda nakti ya da aynı cezalar olurdu.

Son yıllarda geleneksek düğünlerimiz kapsamında damat beyin firarı ve dolayısıyla onu kovalamaca gibi jest ve oyunlar büyük oranda artık uygulanmamatadır.

Köylerimizdeki geleneksel düğün davetlerimiz ve bu düğünlerde uygulanan etkinliklerin pek çoğunun artık tedavülden kaldırılmış olması elbetteki bizleri üzmektedir.

Ama, yine de onları anımsayarak önümüze bakmak sağlıklı yürümemize ışık tutabilir kanısındayız.

Horon faslı, horon oynanan yerin fiziki koşullarına göre bazen kısa, bazen de saatlerce hatta günlerce devam ederdi. Bazı köylerimizde bayan erkek horoncular için ayrı mekânlar tahsis edilse de, çoğunlukla bayanlarla erkekler birlikte horon oynarlardı. Hatta, genç kızlarımızla delikanlılarımız el ele horon oynamak için özel bir çaba sarfederlerdi. Karşıberi atma türkülerle birbirlerine mesaj göndermeleri horon oyununa farklı bir güzellik katardı.

İstanbul'un çeşitli bölgerinde ikâmet etmekte olan değerli akrabalarımızın, dost ve komşularımızın davetlerine katılmaktayız. Görülen aktivitelerin bazıları bizleri çok üzmektedir.

Takı takma törenlerinde görülen, yüksek sesle takı takmaya icbar ve tahrik faaliyetleri geleneklerimizle asla bağdaşmamaktadır.

Ekşioğlu Vakfı Dergisini'nin geçmiş sayılarında da bu konu üzerine yazılar yazılıp, eleştiriler yapılmıştı.

Geleneksel köy düğünlerimizdeki samimiyeti, içtenliği, dostluk ve karşılıksız özveriyi kimler özlemedi ki...

27 Ocak 2007 tarihli "Dostluk ve Dayanışma Yemeğinde" bizleri yeniden bir araya toplayan organizasyona binlerce teşekkürler... binlerce... masaları tek tek görüntülememize izin veren akraba ve dostlarımıza da teşekkürler...

Hata, masalarda mı, mekânlarda mı? Yoksa, stres denizinde mutlu kalabilme savaşı veren bizlerde mi?.. Bilinmez... Bilinen ve görülen o ki.

"Köy dostlukları köylerde kaldı..."

Sevgili dostlar, geleneksel "köy düğünlerimiz"den söz ederken, "yapılırdı edilirdi" şeklinde hep geçmiş zaman kipini kullanmak zorunda kaldık. Çünkü günümüzde geleneksel etkinlikleri kapsayan bu tür düğünler yok artık...

Onlar, o dönemde yaşayanların hafızalarında tatlı bir anı olarak kalmayı başarabilirse, ne mutlu bize...

Geleneksel köy düğünlerimizde uygulanan örf ve adetlerin pek çoğu elbette tartışılabilir.. Ama onlar murislerimizden bizlere intikal eden çok değerli kültür mirasları. Uygulamıyor olsak bile unutmamamız gerekir.

Nerde o sofralardaki lezzet?

Aile bireylerimiz ve dostlarımızla büyük kentlerdeki restoran masalarında bir araya gelirken, köylerimizdeki geleneksel bayram davetlerimizi anımsamadan geçemiyoruz...

Bayram sabahı erkenden köylüler akın akın camiyi doldururdu. Bayram namazının ardından hemen evlere dağılmak yok... Caminin avlusunda ya da bahçesinde uzunca bir bayramlaşma süreci yaşanırdı. "Bayramın mübarek olsun" diyerek kucaklaşılır ya da eller sıkılırdı. Bu arada küskünler de el sıkışarak barışırlardı.

Bayramlaşma sırasında kulaklara fısıldayarak davetler yapılırdı. "Ahmet Amca kaybolma yemeği bizde yiyeceğiz". Bu standart bir davet etme şekliydi.

Sonuçta, bayramlaşma süreci tamamlanır, davet edenle birlikte davet edilen komşular, sayıları 3, 5, 8 her neyse, eve doğru yolcu olurlardı.

Yol boyuncu dizilen çocuklar hiçbir karşılık beklemeden gelip geçen amcaların ağabeylerin, "bayramın mübarek olsun" diyerek boyunlarına sarılırdı. Çocukların en büyük bayram armağanı kırmızı yanaklara kondurulan bir sıcak öpücüktü...

Bayram davetlileri, davet edilen evin misafir odasına alınırdı. Sofra hazır, "Örme iskemle"nin üzerine "bakır sini"sininin üzerinde öncelikle "muhlama" ardından büyük ihtimalle "karalahana dolması, pilav ve elbetteki tepsisi ile baklava." Tereyağlı baklava bayram sofralarının vazgeçilmez menülerindendi....

Bayram davetleri ve ziyaretler kısa tutulurdu. Çünkü, gün boyu gezip dolaşılacak daha çok yer olurdu.

Yaşlıları ziyaret etmek bayram geleneklerinin en vazgeçilmeziydi... Ardından yakından uzağa doğru hısım ve akrabalar...

Gelin hanımların eşleriyle birlikte baba evini ziyaret etmeleri olmazsa olmaz ziyaretlerden sayılırdı.

Köylerdeki tüm evlerde ziyaretçilere, özellikle çocuklara ikram etmek üzere baklava bulunurdu. Mevsimin durumuna göre, armut, elma ve benzeri meyvelerde ikram edilebilirdi.

Köylerdeki bayramlar özellikle çocuklar için farklı bir anlam taşırdı. Sabahın erken saatlerinden akşamın karanlığına kadar çocuklar için yılın en mutlu günü sayılırdı bayramlar...

Olanaklar ölçüsünde en yeni giysiler giyilerek, gruplar halinde amcaların ninelerin, dedelerin evleri ziyaret edilecek... Ardından armut ağaçlarının dallarına atılacak iplerle salıncaklar kurulacak... Trafik yoğunluğundan uzak özgürce dolu dolu bir gün yaşanacak çocuklar için...

Kurban bayramlarının programları ramazan bayramlarından birazcık daha farklı olurdu.

Bayramlaşmalar ve davet süreçleri daha seri yürütülürdü. Çünkü kurbanların kesilmesi ve taksimatı oldukça zaman alırdı.

Kısa tutulan bayram davetlerinin ardından hemen kurbanların kesimine geçilirdi. Büyük baş hayvanların yedi ortak tarafından kesilmesi önemli bir gelenekti. Ortak sayısı yediden az da olabilirdi.

Kurban temiz bir alanda kesilerek tüm organları yedi eşit parçaya bölünürdü. Yedi ayrı yerde toplanan etlerin kura usulü taksimatı yapılırdı.

İsmail Türüt coşturdu...

"Dostluk ve Dayanışma Yemeği"mizde sahne alan yöresel sanatçımız sevgili İsmail TÜRÜT, şiirleriyle duygulandırdı, türküleriyle coşturdu...

"Ekşioğlu Hacı İbrahim Ağa'nın ikinci hanımı Türütoğullarından'dır. Buni ben demeyirum... Fehmi ağabeye sorun da bakun...

Ama Ekşioğullarınlan akraba olmak güzel bişey... Türkiye'nin her yerinde bir Ekşioğlu tabelası bulmak mümkün... Bu da beni çok memnun edeyi..."

Sevgili İsmail TÜRÜT sahnedeki müzik programına başlamadan, böyle bir tespit ve açıklamada bulundu.

"Sevgili Türüt kardeşimizin Karadeniz müziğini ve Karadeniz'i tanıtmadaki üstün başarısı her türlü takdirin üstündedir. Bunun yanında samimiyeti, içtenliği ve duruşundaki doğallık onu daha da saygın ve sevimli kılmıştır.

Ailemize ilişkin olumlu izlenimlerinden ötürü de kendilerine teşekkür ederiz.

PROGRAMA GİRİŞİ BÖYLE OLDU

Çağrankaya yaylası
Orda yayla ederdum.
O yıl güzel kızlara
Ne türkiler söylerdum
Bir kız vardı Cimil'den
Bir de vardı Vane'den.
Bir kız vardı İspir'den
Bir de vardı Perkam'dan
Habularun hepisi
Ağlar gezer arkamdan.
Ey gidi Ovit dağı,
Yaz boyu orda kalan,
Şimdi sosyete oldi,
Aklumi baştan alan.

Ha bu bizum uşaklar,
Bi ileri bi geri.
Gurbet size yaramaz
Gelun dönelim geri...

İndum deniz kıyına
Yalı giderum yalı
Ordan bi kız sevmiştum
Sanki Ancer'un balı

SORUN BENİ

Ben İsmail TÜRÜT memleket Rize,
Yeşil çayın yetiştiği yerdenim.
Yemyeşil dağların Karadenize,
Dik inerek bitiştiği yerdenim.

Köyümüz Ambarlık dağların dibi,
Şu yalan dünyanın cenneti gibi.
Böyle türkü söylememin sebebi,
Bülbüllerin ötüştüğü yerdenim.

Karayemiş limon mandalin birde,
Balın şahı olur bizim Anzer'de.
Arıların çiçek çiçek her yerde,
Birbiriyle itiştiği yerdenim.

Suları soğuktur bizim yörenin,
Iliği buz tutar ona girenin.
Askoroz deresi denen derenin,
Tam denize katıştığı yerdenim.

İnsanların yaylalara göçerek,
Horon tutup soğuk sular içerek,
Sevenlerin karşılıklı geçerek,
Atma türkü atıştığı yerdenim.

Bizim uşak serttir kendi huyunca,
Hemen sinirlenir karşı koyunca.
Velakin kemence tulum duyunca,
Sinirlerin yatıştığı yerdenim.

Hele var ya hamsi mevsimimizde,
Bayram olur bayram, adeta bizde.
Fındık kadar takaların denizde,
Dalgalarla çatıştığı yerdenim.

Lazlık mazlık işi latife bence,
Türk oğlu Türk'üz biz herşeyden önee.
Çünkü müslümanlık Türk'lük denince,
Yüreklerin tutuştuğu yerdenim.

İSMAİL TÜRÜT
Yöresel Halk Müziği Sanatçımız

Yöresel oyunlarımızı unutmak mı? Asla...

Son zamanlarda yıldızı parlayan sanatçımız Sayın Ahmet EKŞİOĞLU "horon" sevdalılarının nabzını iyi tuttu... Kemence eşliğinde hareketli türküleriyle hastaları bile horona kaldırdı...

Yöresel Sanatçımız Ahmet Ekşioğlu

özellikle gençlerimiz, İstanbul'da değil de Köylerimizde doğmuş büyümüş olsalardı, "horon"nu bu denli muhteşem oynamayı beceremeyebilirlerdi.

Geleneksel köy kültürümüzden bilinçli olarak terkettiklerimiz, unuttuklarımız ya da uygulama zemini bulamadıklarımız hiç kuşkusuz vardır.

Hiç unutmadığımız, unutamadığımız hatta, giderek daha da kalite kazandırdığımız "horon oyunlarımızı" pek çok eğlence mekânlarına taşımayı başardık.

Bu yöresel kültürün sürdürülmesinde yaşlılarımızdan çok gençlerimizin çaba harcaması her türlü takdirin üstündedir.

Büyük kentlerdeki okullarda düzenlenmekte olan "folklor kurslarına" Karadeniz yöresi oyunları için, Karadeniz kökenli öğrencilerin tercih edilmesi gençlerimizin başarılı horon oynamalarına neden olduğu kanaatindeyiz.

Yöremizin değerli sanatçısı sayın İsmail Türüt'ün türküleri eşliğinde oynanan horonlardaki kalite ve coşku hiç kuşkusuz tartışılmaz...

Sevgili Türüt'e ve onun şahsında tüm saz ekibine vakfımız ve ailemiz adına teşekkürler...

Gelin birlik olalım

Tahsin Ekşi
Ekşioğlu Vakfı
Gençlik Kolu Başkanı

Amacımız, Ekşioğlu olmanın sorumluluğu içersinde, Aile Vakfımız'ın toplumsal alanda daha çok tanınmasını sağlamak ve bunu ailemizin bütünü ile paylaşmaktır...

Bilindiği üzere Ekşioğlu Vakfını Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarından ayıran ana özelliklerden biri aile vakfı olmasıdır. Bu özelliğimiz bizi, vakıf bünyesinde iç çekişmelere girmekten alıkoyar. 2007 itibari ile Vakıf Gençlik Kolları başkanlığına seçilmiş olmanın sorumluluğu ile geçmişte programlanan işlerin bitirilmesi ve yeni projelerle Ekşioğlu gençlerini buluşturmak ve kaynaştırmak adına gereken çaba ve özveriyi göstermek için buradayız.

Amacımız, Ekşioğlu olmanın sorumluluğu içersinde, Aile Vakfımız'ın toplumsal alanda daha çok tanınmasını sağlamak ve bunu ailemizin bütünü ile paylaşmaktır...

Evet, Ekşioğlu büyük bir aile; ve bu büyük aile içinde büyük işler yapılması gerekiyor. Şimdiye kadar bir çok alanda başarılı etkinlikler yapmış olan "Ekşioğlu Vakfı Gençliği " bundan sonraki dönemlerde de kaldığı yerden çalışmalarına devam edecek. Nasıl ki bir ülkede hükümetler ve isimler gelip geçiyor, fakat yapılan işler kalıyorsa; bizim de Vakıf'taki çalışmalarımız bu anlayışla yürüyecektir. Ekşioğlu gençliği için önemli olan iyi şeyler yaparak, bir marka değeri yaratabilmek ve arkamızdan gelen gençlere yol açmak olmalıdır...

Büyük işler için büyük düşünceler oluşturmak gerekiyor. İnanıyorum ki, Ekşioğlu gençleri bu büyük işleri yaratabilecek nitelikte olup, gerçekten emek vermeye, zaman ayırmaya gönüllü olacaktır. Geçmişte birlikte hareket ettiğimiz, destek verdiğimiz arkadaşlarımızın, yine bu bütün içersinde Ekşioğlu ailesi adına omuz omuza çalışacaklarına emin olduğum gibi. Bu çalışmaların artarak çoğalacağını da düşünüyorum. Şimdiye kadar ki görüşmelerimizde gerek Vakıf yönetiminin gerekse genç arkadaşımızın bizlere verdiği destek elbette ki gurur vericidir.

Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu yönetiminde yaptığı yeniliklerle hizmet alanını genişleterek elinin uzanabildiği herkese el uzatmaya, sesini duyurabildiği herkese ulaşmaya devam edecektir.

Bu güne kadar ziyaret ettiğimiz Alemdağ ve Zeytinburnu gençliğine geçtiğimiz ay yaptığımız aktivasyon çalışmaları ile Gebze Gençliği de katılmış bulunuyor. Bu ziyaretlerimizi önümüzdeki aylarda akrabalarımızın yoğun olarak yaşadığı farklı illere de taşımak gayretindeyiz. Bütün bu çalışma azmi ve gayretlerimizin yetersiz kalabileceği, dergimizin ulaşabildiği , fakat bizim ulaşamadığımız Ekşioğlu gençlerine buradan seslenmek istiyorum: ***"Bu aile, bir kale gibidir. Kalemizin surları ne kadar güçlü olursa biz de o kadar güçlü oluruz. Gelin bu duvara bir tuğla da siz koyun."***

Ekşioğlu gençliği ailemiz içersinde başlı başına bir değer taşıyor.. Bizler bir araya gelirsek bu değerin imzasını önemli işlerin altında görme şansı elde etmiş oluruz. Bütün kalbinizle inanın ki, Vakıf merkezi hizmet üretmek konusunda elinden geleni fazlası ile yapmaya çalışıyor.

Bir araya gelmekle, kişisel hayatımızda kazanımlarımız olacağı gibi, toplum içindeki gücümüz de yükselecektir..

Ekşioğlu Vakfı ne yazık ki bazı arkadaşlarımız tarafından bilinçsizce eleştiriliyor. Bir kere bile Vakıf merkezimize gelmemiş ve hatta Vakıf merkezinin yerini bile bilmeyen arkadaşlarımızın bu kadar peşin yargı ile eleştirilerde bulunması, doğru olmadığı gibi mantıklı da değildir. Gelin birlikte bir adım atalım.. Şimdiye kadar hep dışardan değerlendirdiğimiz Vakfımızı, Vakıf toplantı salonunda birlikte konuşalım... Bizler bu vatanın evlatları ve Ekşioğlu gençleri olarak, yapılmasını arzu ettiğimiz işler için elimizi taşın altına koymak zorundayız. Bunu her şeyden önce içinde yaşadığımız topluma borçlu olduğumuzu düşünüyorum. Hangi partiden yada hangi köyden olduğumuzun ayrımını yapmaksızın, hepimizin ata köyümüz olan Koylav'daki bir evden dünyaya yayıldığımız gerçeği ile hareket etmek zorundayız. Cumhuriyetinin kurucusu, önderimiz Atatürk'ün de dediği gibi; ***"muhtaç olduğumuz kudret, damarlarımızdaki asil kan da mevcuttur".***

Saygılar sunarım.

Gençlik kolu yönetiminde nöbet değişimi

Ailemizin gençleri yeniden bir araya gelerek Gençlik Kolu Yönetim Kurulu'nda bazı değişiklikler yaptılar. Gençlik Kolu Yönetim Kurulu üyeliklerinde kısmı yenilenmeye gidilirken, Yönetim Kurulu Başkanlığı'na Tahsin EKŞİ getirildi.

Gençlere yatırım geleceğe yatırım demektir

12 Mart 2006 tarihinde sevgili Erdinç EKŞİ başkanlığında yeniden oluşturulan Gençlik Kolu Yönetin Kurulumuz hizmet dönemi içerisinde gençlerimizin tanışmasına ve dayanışmasına zemin oluşturan çok önemli etkinliklere imzalarını attılar. Bu nedenle eski yönetim kurulunun başkan ve üyelerini bir kez daha kutluyoruz.

Hiç kuşkusuz sivil toplum kuruluşlarında görev almak, hizmet vermek önemli ölçüde karşılıksız ve gönüllülük işidir. Onun içindir ki, zamanı geldiğinde yapılan görev değişiklikleri hoşgörü ve anlayışla karşılanır.

Bu anlayış ve hoşgörü çerçevesinde 2007 hizmet yılı için Gençlik Kolu yönetiminde kısmı değişiklikler öngörüldü. Gençlerimizden sevgili Tahsin Ekşi başkanlığında onbir kişiden oluşan Gençlik Kolu Yönetim Kurulumuz, geçmiş yönetim gibi çok önemli hizmetler vereceğine inanmaktayız.

2007 hizmet yılı için oluşturulan Gençlik Kolu Yönetim Kurulu şu kadro ile yola çıkmış bulunmaktadır.

Tahsin Ekşi Başkan, Hüseyin Ekşi başkan Vekili, Mustafa Ekşi Genel Sekreter, Umut Ekşi Başkan Vekili, Turan Ekşi Üye, Melek Ekşioğlu üye, Gönül Ekşi üye, Hülya Ekşi (Yılmaz) Üye, Elif Ekşi üye, Ali Rıza Ekşi üye, Rahmi Ekşi üye.

Yeni Yönetim Kurulu ilk etkinlik olarak vakıf temsilciliklerine toplu geziler yaparak onlarla ve o bölgelerde yaşamakta olan gençlerle tanışıp fikir alışverişinde bulunmayı planladılar. Bunun ilkini Gebze temsilciliğinde gerçekleştirdiler.

Ailemizin işadamlarıyla tanışmak, onların bilgilerinden birikimlerinden, görüş ve önerilerinden yararlanmak için "kahvaltıda sohbet" programları planladılar.

Sevgili gençlerimizi şimdiden kutluyor, başarılı bir hizmet yılı geçirmeleri dileğiyle sevgiler sunuyoruz ...

Gençlik Kolu Yönetim Kurulu

Tahsin Ekfli
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Baflkan›
Rize, İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'de doğdu. Serbest ticaret ve turizmle uğraşan sayın Ekşi evli ve iki çocuk babasıdır.

Hüseyin Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Baflkan Vekili
Rize, İkizdere Dereköy doğumlu olup, İstanbul İSKİ Genel Müdürlüğü'nde görev yapmakta olan Sayın Ekşi bekârdır.

Umut Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Baflkan Yard›mc›s›
Rize, İkizdere, Bayırköy kökenli olup, Bursa ili Gemlik ilçesi, doğumludur. Serbest avukatlık yapmakta olan sayın Ekşi, nişanlıdır.

Mustafa Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Bayırköy doğumludur. Profesyonel tiyatro sanatçısı olan sayın Ekşi bekârdır.

Turan Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Bayırköy kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Halen Bahçeşehir Üniversitesi öğrencisidir.

Melek Ekşioğlu
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Ayvalık köyü kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Gıda mühendisi olan Ekşi bekârdır.

Gönül Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Dereköy kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Sim Yapım Organizasyon şirketinin sahibi olan sayın Ekşi bekârdır.

Hülya Ekşi Yılmaz
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Ayvalık köyü kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Ekşioğlu Vakfı'nda memur olan sayın Ekşi evlidir.

Elif Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Dereköy kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Üniversite öğrencisi olan sayın Ekşi bekârdır.

Ali Rıza Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Tozköy kökenli olup, İstanbul'da doğdu. Serbest ticaretle uğraşan sayın Ekşi bekârdır.

Rahmi Ekşi
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi
Rize, İkizdere Dereköy doğumludur. İstanbul'da serbest ticaretle uğraşan sayın Ekşi bekârdır.

Gençlerimiz Gebze Temsilciliğimizde...

Vakfımızın Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Gebze Temsilciliğimizi ziyaret etti. Gebzeli gençlerimizin de katılımıyla Gebze Temsilcimiz Sayın Hasan Ekşi'nin başkanlığında gerçekleşen toplantıda, gençlerimizin tanışıp kaynaşmalarına ilişkin görüş alışverişinde bulunuldu.

Gençlerimizi çok seviyor ve onlara güveniyoruz

Gençlik Kolu Yönetim Kurulumuz, tüm Temsilciliklerimizin toplu olarak ziyaret edilmesini öngören bir karar aldılar. Karar doğrultusunda ilk ziyaretlerini 11 Şubat 2007 tarihinde Gebze Temsilciliğine yaptılar.

Gebzeli gençlerimizin de katılımıyla oluşturulan toplantıya Gebze Temsilcimiz Sayın Hasan EKŞİ başkanlık yaptı. Temsilcimiz Sayın Hasan EKŞİ'ye gençlerimize gösterdiği sıcak karşılama ve yakın ilgiden ötürü teşekkür borcumuz vardır.

Gençlik Kolumuzun bu ilk temsilcilik ziyaretleri ve ziyaret sırasında yaşananlar gençlerimiz adına çok önemli kazanım olarak tahlil edilmektedir.

Hiç kuşkusuz, vakfımız ve ailemiz yararına gençlerimizden daha etkin aktiviteler beklemek durumundayız. Ancak, unutulmamalıdır ki, bunun yolu, onları daha çok tanıştırıp kaynaştırmaktan geçmektedir.

Gençlerimizle iş adamlarımız omuz omuza...

İş Adamlarımızn bilgi ve deneyimlerinden yararlanmak arzusunda olan gençlerimiz önceden programladıkları bir takvim çerçevesinde onları bireysel olarak kahvaltı sofralarına konuk etmektedirler.

İş adamımız Aydın Ekşi ile gençlerimizin buluşması

Gençlik Kolu Yönetim Kurulumuzca programlanan bu kahvaltı buluşması 4 Şubat 2007 günü Bostancı Prenses Otel'de gerçekleşti.

Kahvaltı sırasında, işadamımız Sayın Aydın EKŞİ ile gençlerimiz arasında çok sıcak ve samimi bir kaynaşma oldu. Gençlerimizden Aydın Ekşi'ye yöneltilen sorular ve alınan yanıtlar gençlerimiz için tatmin edici oldu.

Çok yararlı geçen bu görüşmeden hiç kuşkusuz en kârlı gençlerimiz çıktı.

İş adamımız Ekrem Ekşi ile gençlerimizin buluşması

Gençlik kolu Yönetim Kurulumuz, "İşAdamlarımızla Kahvaltı buluşması" programı kapsamında, 25 Şubat 2007 tarihinde işadamlarımızdan Sayın Ekrem Ekşi ile bir araya geldiler.

Buluşma yeri yine Bostancı Prenses Otel'in kahvaltı salonuydu. İşadamımız sevgili Ekrem Ekşi bu anlamlı buluşmaya eşi Sayın Nilgün Hanımefendi ile çocuklarını da getirerek örnek bir davranış sergiledi.

Toplantı çok olumlu bir hava içerisinde geçti. Gençlerimiz sevgili işadamımız sayın Ekrem Ekşi'nin engin iş deneyimlerinden yararlanma olanağı buldular. Vakıf Gençlik Kolu Yönetimi olarak yapılması gereken aktivitelere ilişkin çok yararlı görüşmeler yapıldı. Sevgili Ekrem Ekşi gençlerimize bir öğretmen edasıyla bilgi ve birikimlerini aktarmaya çalıştı.

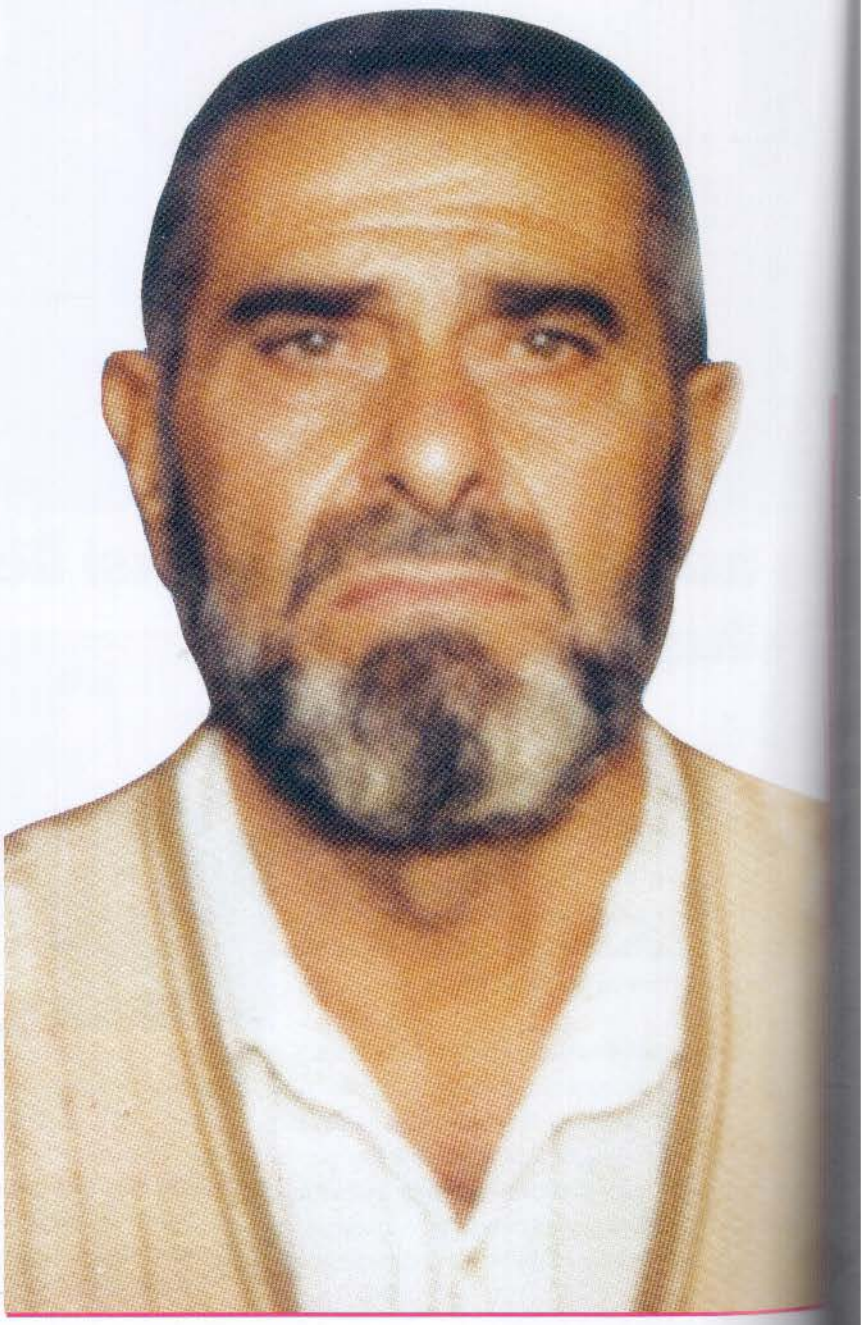
NOT: Gençlik Kolumuz "İşadamlarımızla Buluşma Programları" doğrultusunda düzenledikleri "kahvaltılı sohbet toplantılarına" işadamlarımızı konuk olarak davet etmekte ve onlarla görüş alışverişinde bulunmaktadırlar. Bu etkinlik kapsamında Ekşioğlu Holding Yönetim Kurul Başkanı Sayın Ekrem EKŞİ, 11 Nisan 2007 tarihinde İstanbul, Bostancı'daki Prenses Otel'de düzenlenen kahvaltı toplantısına davet edildi. Ancak sayın EKŞİ rahatsızlığı nedeniyle bu toplantıya katılamamışlardır. Gerçekleşemeyen bu buluşmanın başka bir tarihte daha da kapsamlı olarak gerçekleşmesi umut ve dileğiyle.

İş adamlarımızı tanıtıyoruz

Dergimizin 27. sayısından itibaren ailemizin işadamlarını kısaca tanıtmaya yönelik bir çalışma başlattık. Tüm işadamlarımız, dolayısıyla üyelerimiz bizler için çok değerli ve önemlidir. Bu nedenle tanıtım sıralamasında özel bir kriterimiz yoktur. Sadece kısaca özgeçmişine ilişkin bilgilerine erken ulaşabildiğimiz işadamlarımızın tanıtılmasında öncelik vermekteyiz. Tanıtım bilgilerinin temininde bizlere yardımcı olan işadamlarımıza teşekkür ediyor, saygılar ve sevgiler sunuyoruz.

Harun Ekşi

İş Adamı

Rize ili, İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünden merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından Arif Ağa'nın torunu, merhum Ali Ekşi'nin oğludur.

1932 yılında Bayırköy'de doğdu. Köylerde henüz okulların bulunmadığı o yıllarda olanaklar ölçüsünde medrese eğitimi aldı.

1977 yılında gurbet hayatına atılarak İstanbul'a geldi. Önce inşaat işçiliği yaptı. İnşaat konusunda edindiği bilgi ve deneyimini ağabeyi ve kardeşi ile kurduğu inşaat şirketlerinde değerlendirdi.

İnşaat sektöründeki bilgisi birikimi, deneyimi ve tutarlı iş sistemi sayesinde kısa sürede ama, yoğun bir mücadele sonucu gurur verici bir noktaya geldi.

Ekşioğlu ailesinden İstanbul'a gelen ilk kuşak inşaatçılardandır. İşinde ve özel yaşamında takip ettiği tutarlı ve prensipli çizgi yeni kuşak işadamlarımız için olumlu bir örnek oluşturmuştur. Son yıllarda şirket yönetimini ve iş yoğunluğunu oğlu Mahmut Ekşi'ye devrederek kendisini hayır işlerine verdiği görülmektedir.

Camii inşaatları ve Kuran kurslarına maddi ve manevi katkılar sağlamaktadır. Şile'deki Ekşioğlu Camisinin yanında Üsküdar'da bir çok caminin yapım ve onarımında katkıda bulunmuştur.

Halen 80 yaşında bulunan aile büyüğümüze sağlıklı nice yıllar dileriz.

İsmail Hakkı Ekşi

İş Adamı

Rize ilinin İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünden merhum Hakkı Ağa'nın oğullarından merhum İlyas Ekşi'nin oğludur.

1952 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulu'nda tamamladı. Daha ilköğrenim yıllarında iken, babasını bir trafik kazasında kaybetti. Cesur ve dirayetli annesinin sayesinde şefkat ve sevgiden yoksun kalmadı ama, günün koşulları daha fazla tahsil yapmasına engel oldu. İlkokuldan sonda gurbet hayatına atıldı. Sadakatli hir inşaat işçiliği sürecinden sonra, başarılı bir inşaat kalfası oldu. Daha sonra, inşaat sektöründe "Devlet İşi Taahhüt Ticaret" işini tercih etti. Yurt düzeyinde önemli taahhüt işlerine imza attı. 2002 yılında İzmit ilinde "vergi rekortmeni" olmayı başardı.

Halen merkezi Ankara'da bulunan "Ekşioğlu İnşaat, Koylav Maden,Veliko Turizm ve Laskar Enerji" şirketleri "Ekşioğlu Birliği" adı altında toplanarak hizmetlerini sürdürmektedir. 2002-2005 yılları arasında Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu başkanlığı görevinde de bulunan sayın Ekşi halen vakfımızın meclis üyesidir.

Başarılı hizmetlerinin devamını diliyoruz.

Serdar Ekşioğlu

İş Adamı

Rize ilinin İkizdere İlçesine bağlı Ayvalık Koyünden merhum Sait Ağa'nın oğullarından emekli astsubay ve işadamı Halit Ekşioğlu'nun en küçük oğludur.

1952 yılında Adapazarı'nda doğdu. Kuleli Askeri Lisesi ve Kara Harp Okulu'nu bitirdikten sonra muvazzaf subay olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'nde görev aldı. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin çeşitli kademelerinde ve ülkenin çeşitli belgelerinde başarılı hizmetler verdi.

Pilot yüzbaşı olarak görev yapmakta iken, babası Halit Ekşioğlu tarafından kurulmuş olan orman ürünleri ticaret işine destek vermek ve iş hacmini daha da büyütmek için subaylık görevinden ayrılarak İstanbul Üniversitesi'nde işletme ihtisası yaptı. Daha sonra babasının şirketinde aktif görev aldı.

Orman ürünleri ticaret sektöründe lider ve öncü konumunda olan "Ekşioğlu Orman Ürünleri" şirketinin büyük ortağı ve genel müdürü olan Serdar Ekşioğlu askerlik mesleğinin vermiş olduğu disiplin ve işletme eğitiminden aldığı nosyon ile uzun vadede şirketin geleceğini etkileyen rasyonel kararlar alıp, şirkete dolayısıyla ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamak amacıyla işleri büyüterek kereste fabrikası ve üç adet mağaza da çoğunluğu mühendis ve iktisatçı olan toplam 100 kişi çalışanlı, bir şirket yapmayı başardı.

Değerli işadamımıza başarılarının devamını diliyoruz.

İbrahim Ekşioğlu

İş Adamı

Rize ili, İkizdere İlçesine bağlı Dereköyü'nden merhum Mustafa Ağa Dedemizin torunlarından, ailemizin önde gelen işadamlarından merhum Aslan EKŞİOĞLU'nun en büyük oğludur.

1958 yılında İstanbul'da doğdu. Lise öğreniminden sonra iş hayatına atıldı. Önce babası merhum Aslan Ekşioğlu'nun inşaat şirketlerinde görev aldı. Daha sonra, kardeşleriyle birlikte iş yaşantısını turizm sektörüne kaydırdı. Turizm sektöründe kısa sürede çok başarılı bir performans sergilemeyi başardı.

Antalya Side'de 320 odalı ve beş yıldızlı turistik otel, Antalya Belek'te 540 odalı ve her tür' konforu içerisinde bulunduran tatil koyünün yine Antalya Belek'te 600 odalı ve beş yıldızlı ASTERIA turistik tesislerinin sahibi ve işletmecilerindendir.

Ayrıca, tekstil sektöründe de başarılı hizmetleri görülmektedir. 17.000-EU kapasiteli "Aslan İplik" fabrikasınında sahiplerindendir.

2000-2002 yılları arasında Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı da yapan sayın Ekşioğlu, halen aynı vakıfta meclis üyesi olarak görev yapmaktadır.

Sağlık ve mutluluk içerisinde başarılarının devamını diliyoruz.

Mahmut Ekşi

Siyasetçi İş Adamı

Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Bayırköy'ünden merhum Arif Ağa'nın torunlarından önde gelen işadamlarımızdan Harun Ekşi'nin oğludur.

1952 yılında İkizdere'de doğdu. İlkokul yıllarında ailesinin İstanbul'a yerleşmesi nedeniyle ilköğreniminin bir bölümü ile ortaokulu Üsküdar'da okudu. Haydarpaşa Lisesi'nden mezun olduktan sonra, aile şirketinde iş hayatına atıldı. Aile şirketlerinde yöneticilik yaparken Marmara Üniversitesi Siyasal bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu.

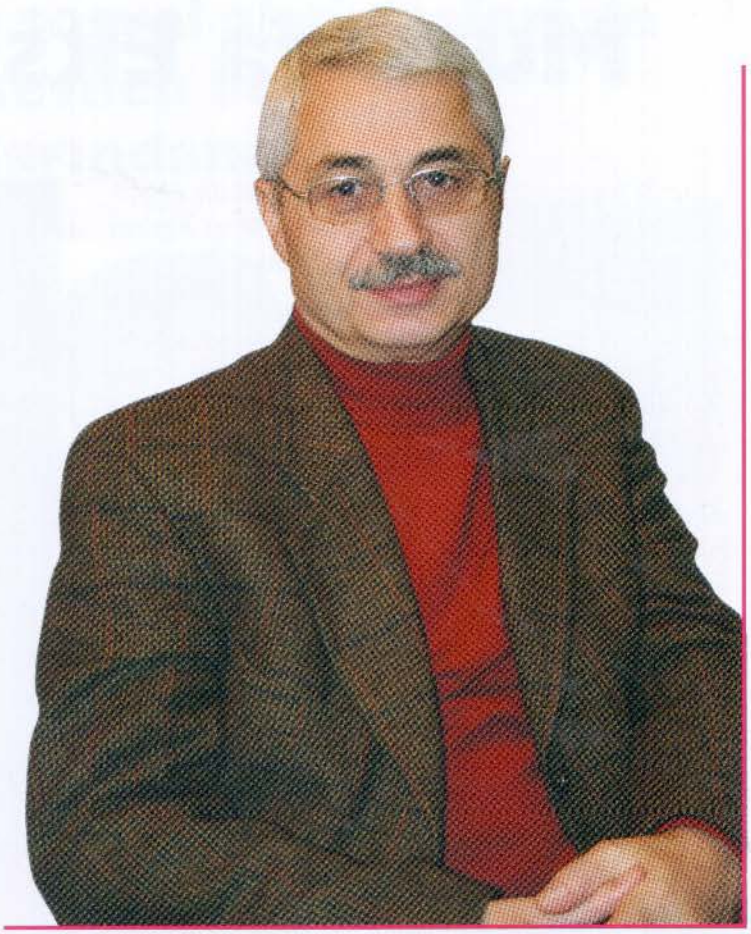
Kısa dönem askerliğinden sonra, 1985 yılından tibaren iş hayatına paralel olarak Anavatan Partisi'nden siyasete girdi. Parti içinde çok başarılı çalışmaları oldu. Başta MKYK üyeliği olmak üzere partinin her kademesinde görev aldı. Bir ara partinin İstanbul İl Başkan Vekilliği görevini yürüttü. Halen Anavatan Partisi MKYK Üyesi ve Teşkilat Başkan Yardımcısıdır.

Birçok vakıf, dernek ve spor kulüplerinde yönetici olarak görev yaptı. Halen Ekşioğlu Vakfı'nın da Meclis üyesi olan sayın EKŞİ İngilizce biliyor.

Sağlık ve mutluluk içerisinde başarılarının devamını diliyoruz.

Mehmet Ekşi
İş Adamı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Bayırköy'ünden merhum Murat Çavuş'un oğlu, merhum İmdat EKşi'nin en büyük oğludur.

1950 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini aynı köyün ilkokulunda tamamladıktan sonra, çocuk denecek yaşta gurbet hayatına atıldı.

Bir süre inşat işçiliği, yaptı. Kısa süre sonra başarılı bir inşaat kalfası olarak sektörde aranan kişiler arasında yer aldı. Uzlaşmacı yapısı, sempatik kişiliği, hoşgörüsü, sektördeki tutarlı çizgisi sayesinde çevresince güven duyulan ve sevilen kişiler arasında yer almayı da başardı.

1970'li yıllarda başladığı inşaat yapsat çalışmalarını halen "NEKAR" İnşaat şirketi adı altında sürdürmektedir.

Bir süre Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Üyeliği görevinde de bulunan Sayın EKŞİ, halen vakıf meclisi üyesi olarak görevini sürdürmektedir.

Sevgili Mehmet Ekşi'ye, sektördeki başarılı çizgisinin yanında, sosyal ilişkilerdeki başarısının da devamını diliyoruz.

Mehmet Ekşi
İş Adamı

Rize ilinin İkizdere İlçesine bağlı Bayırköyü'nde merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından, merhum Arif Ağa'nın oğlu merhum Mustafa Ekşi'nin torunu ve işadamlarımızdan Ahmet Ekşi'nin oğludur.

1955 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulu'nda, ortaöğrenimini ise İkizdere'de tamamladı. İnşaatçı bir ailenin çocuğu olduğu için genç yaşta inşaat sektörüne yöneldi. Tekniker Okulunu bitirdikten sonra bir süre yurtdışında idarecilik yaptı. Daha sonra Türkiye'ye gelerek, baba mesleği olan inşaat yapsat ticaretine başladı. Sektörde başarılı bir çizgi yakaladı. Doksanlı yılların sonuna doğru aynı sektörde toplu konut yapımına yöneldi. Toplu konut alanında çok sayıda konut üreterek hak sahiplerine teslim etti. Halen EKOTAŞ şirketinin yönetim kurulu başkanıdır.

Ocak 2006 tarihi itibariyla Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu'nun temsilciliklerinden sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi olan Sayın EKŞİ daha önce de Ekşioğlu Vakfı Meclis üyesi olarak görev yapmaktaydı.

Sevgili Mehmet Ekşi'ye başarılı iş hayatının devamını diliyor, saygılar ve sevgiler sunuyoruz.

Mustafa Ekşi (İzmitli Mustafa)

Rize İli İkizdere İlçesinin Bayırköy'ünden Küçük Ahmet Ağa Dedemiz'in torunlarından merhum Miktat Ağa'nın torunu ve merhum Mahmut Ağa'nın oğludur.

1925 yılında varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. O günün koşullarında varlıklı bir ailenin çocuğu olmak, sadece karnı tok sırtı pek olmakla sınırlıydı. Sosyal ve kültürel ihtiyaçların karşılanmasından yana koşullar ağır, olanaklar yok denecek kadar kısıtlıydı.

1939 yılında henüz 14 yaşında iken, aile büyüklerinin onayını almadan kaçarak İstanbul'a gider. İstanbul'daki tanıdıklarının yanına giderek onlardan iş talebinde bulunur.

Ancak, inşaat sektöründe iş yapan tanıdıklar, onu ,yaşına uygun işleri olmadığı için İzmit SEKA fabrikasına gönderirler.

Mustafa İzmit'e gider. SEKA Fabrikası İşletme Müdürü'nün makamına çıkarak, 12 kardeş olduklarını, kardeşlerin en büyüğünün kendisi olduğunu, bu nedenle çalışmak zorunda olduğunu ifade ederek iş talebinde bulunur. Böylece Mustafa Ekşi'nin ilk iş hayatı 1939 yılında İzmit SEKA fabrikasında başlar.

Geçen süreç içerisinde, İzmit'e alışır. Erzurum'un İspir İlçesinden Ahmet Amca İsimli bir otelci ile tanışır. Otelci Mustafa Ekşi'nin baba dede dostu olduğu anlaşılır. Bu nedenle aralarında sıcak bir hemşehrilik bağı oluşur. Ahmet Amca, Genç Mustafa Ekşi'yi otelinde konuk etmekle kalmaz, ona başka bir iş arayışında da bulunur.

Bir buçuk iki sene sonra SEKA daki işini sonlandırarak, Ahmet Amcasının da yardımıyla İzmit'in Güzel bir semtinde bir tuhafiye dükkanı açar. Tuhafiye üzerindeki iş hayatı çok başarılı geçer.

1953 yılında dükkan komşusunun kızı Sabiha Hanım'la mutlu bir evlilik yapar. Bu evlilikten Ziynet ve Mahmut Zeki isimli iki çocuğu dünyaya gelir.

1954 yılında, bacanağına ait dört katlı bir inşaatı yaparak ilk kez inşat sektörüne ayak basar. Bu vesile ile tuhafiye dükkanını konfeksiyon mağazasına dönüştürerek bu daldaki işi büyütür. O yıllarda İzmit'te yeni yeni başlayan inşaat yap-sat işini konfeksiyonla birlikte sürdürür. 1992 yılına kadar oğlu Mahmut Zeki Ekşi ile birlikte her iki sektörde de başarılı bir iş performansı gösterirler. Hatta 1980 li yılların başından itibaren kardeş ve ağabeylerinin de İzmit'e taşınmalarını sağlar. İş konusunda onlara da önemli ölçüde katkılar sağlar.

Ne yazık ki, 1992 yılında elim bir trafik kazası sonucu sevgili oğlu Mahmut Zeki Ekşi'yi kaybeder. Yüreğinden kopup giden bu parça onun yaşamında bir dönüm noktası, yeni bir sürecin başlangıcı olur...

Bu nedenle 1992 yılından itibaren iş hayatından elini çeker. İş yaşamı açısından bir nevi inzivaya çekilir. 67 yaşından sonra yüreğine düşen evlat acısını sevgili torunları ve yeğenleriyle gidermeye çalışır.

Kısa dönem yaşadığı rahatsızlık sonucu, 1 Mayıs 2006 tarihinde aramızdan ebediyen ayrılır. Merhum iş adamımıza aile büyüğümüze Allahtan rahmet, tüm yakınlarına yeniden baş sağlığı dileriz

Kişiliği, çevresi ve sosyal aktiviteleri ile İzmit ilinin sevilen ve saygın iş adamlarındandı...

Kişiliği, çevresi ve sosyal aktiviteleri ile İzmit ilinin sevilen ve saygın iş adamlarındandı.

İş yoğunluğu nedeniyle aktif siyasetin içinde bulunmadı. Ama siyasetin dışında da hiç kalmadı. Sosyal Demokrat görüşün ılımlı bir savunucusu ve İsmet İnönü hayranıydı.

İsmet İnönü'nün İzmit ziyaretlerinde onu karşılayanlar arasında bulunur ve onunla bire bir görüşmeler yapardı. Dönemin İzmit Belediye Başkanı Leyla Atakan hanımefendinin belediye başkanı seçilmesinde etkin rol oynamıştı.

Merhum Mustafa Ekşi uzun yıllar İzmit Ticaret Odası'nda Yönetim Kurulu Üyeliği görevinde bulundu. Yardımseverliği, hoşgörüsü, sevgi, saygı ve sempatisi sayesinde çevresinde en çok sevilen kişiler arasında yer almayı başardı. Başarılarla dolu hayat akışına eşi sayın Sabiha Hanım'ın çok önemli katkıları olduğu bilinmektedir.

İsmet İnönü, Mustafa Ekşi, Leyla Atakan.

Mutlu bir aile tablosu

Otantik mekânlarda nostalji

Otantik mekanlarda kolukomşu, eş dost ile birlikte bir miktar nostalji yaşamanın tadını ve mutluluğunu sadece sıla özlemi çekenler bilir... Yani biz.. .Gurbetçiler.. Gelin hep birlikte tatil günlerimizin tadını çocukluğumuzu ve gençliğimizi yaşayarak çıkartalım...

Bizleri bu mekanlara çeken ne?...

Çocukluk ve gençlik yıllarını memleketinde ve köyünde geçirenler için bu soruyu yanıtlamak hiç kuşkusuz hüzün vericidir.

Ölümün yok edemeyeceği ızdırap, zamanın silemeyeceği hatıra yoktur" özdeyeşinin kimi zaman gerçeği yansıtmadığını farkedersiniz.

Belki ölümün yok edemediği ızdırap yoktur... Ama, sizler de takdir edersiniz ki, çok uzun yıllar bile, arka uçlardaki anıların silinmesine yetmemektedir.

Büyük kentlerde maddi durumunu birazcık yoluna koyan gurbetçi hemşehrilerimizin yaşamakta olduğu evleri, işyerleri ve eğlence mekânları köşe bucak çağdaş ve modern birgörüntüye sahip... Ama, "Çapanoğlu" merhum Seyfullah Ekşi'nin hanımı bahçesindeki salaş masalarda içilen çayın tadını bu modern mekânlarda bulamayışımızın bir izahi olmalı.

Öncelikle suyu, ya da havası diyenleriniz olacak elbette... Kuşkusuz bu doğru... Kendimizi bulutlara kadar yüksek, kuşlar kadar hafif hissetmenizde havanın ve suyun etkisi tartışılmaz.

Doğru olan bir şey daha var

Hemşehri hasreti, dolayısıyla geçmiş anılara duyulan özlemdir salaş masalarda içilen rakılara o doyumsuz tadı veren şey...

Yazarlarımızdan Dereköylü İsmail Ekşi kardeşimizin birkaç yıl önce göç ederek ayrıldığı baba dede mekânına, yani memleketine köyüne yöresine her ay aylarında da olsa, yeniden dönmesini, baba evinin otantik dokusunu bozmadan onu daha çağdaş bir görüntüye sokarak anıları ile bütünleşme arzusunu sadece yörenin havasına ve suyuna bağlamak ne kadar doğru olabilir?..

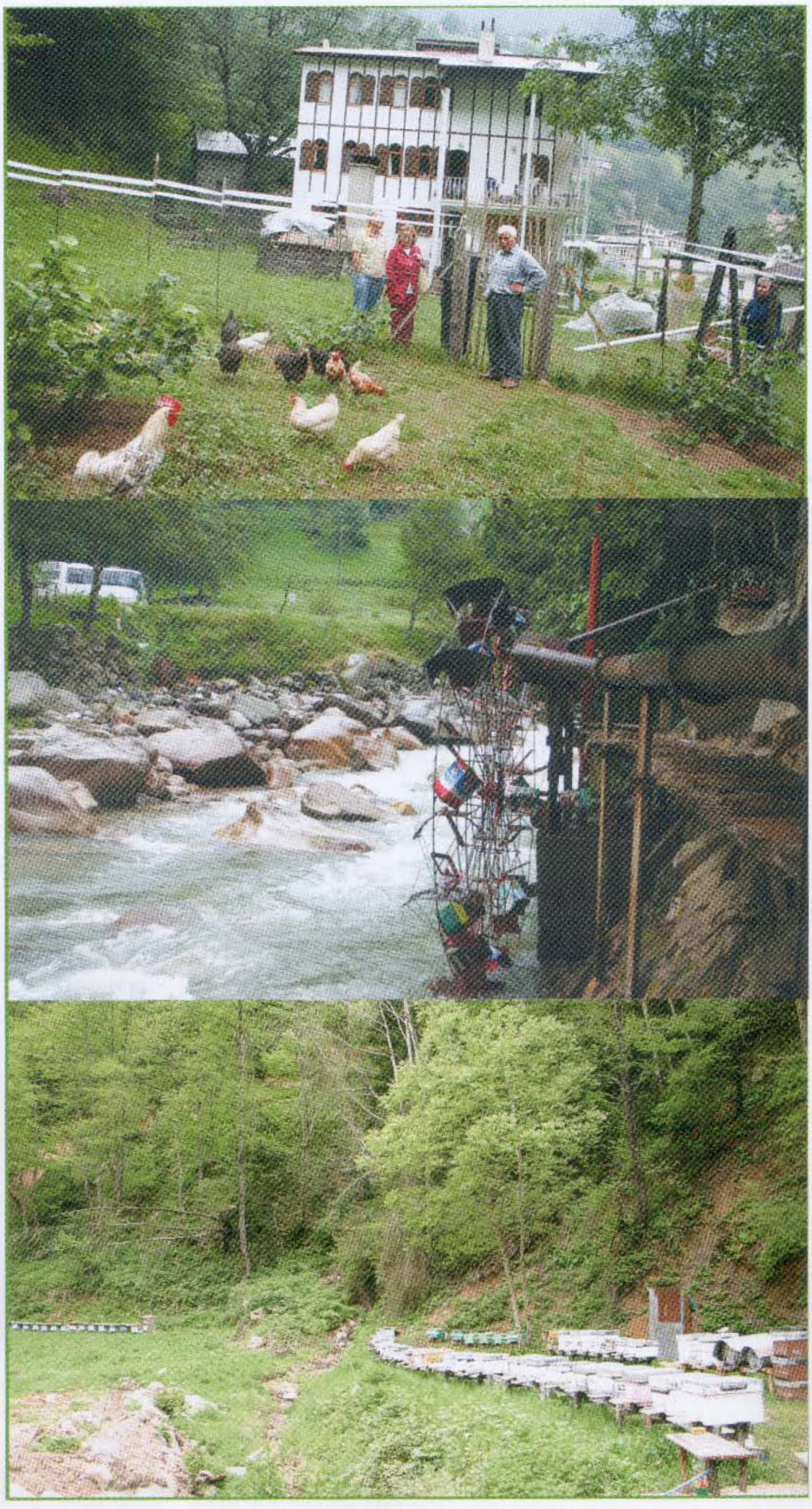
Görünen o ki, gurbetçilerin yüreğindeki sıla özleminin nedeni sadece memleketin suyu ve havası değildir.

Gurbet ile sıla arasındaki köprüyü, hafızalardan zamanın silemeyeceği anılar oluşturmaktadır.

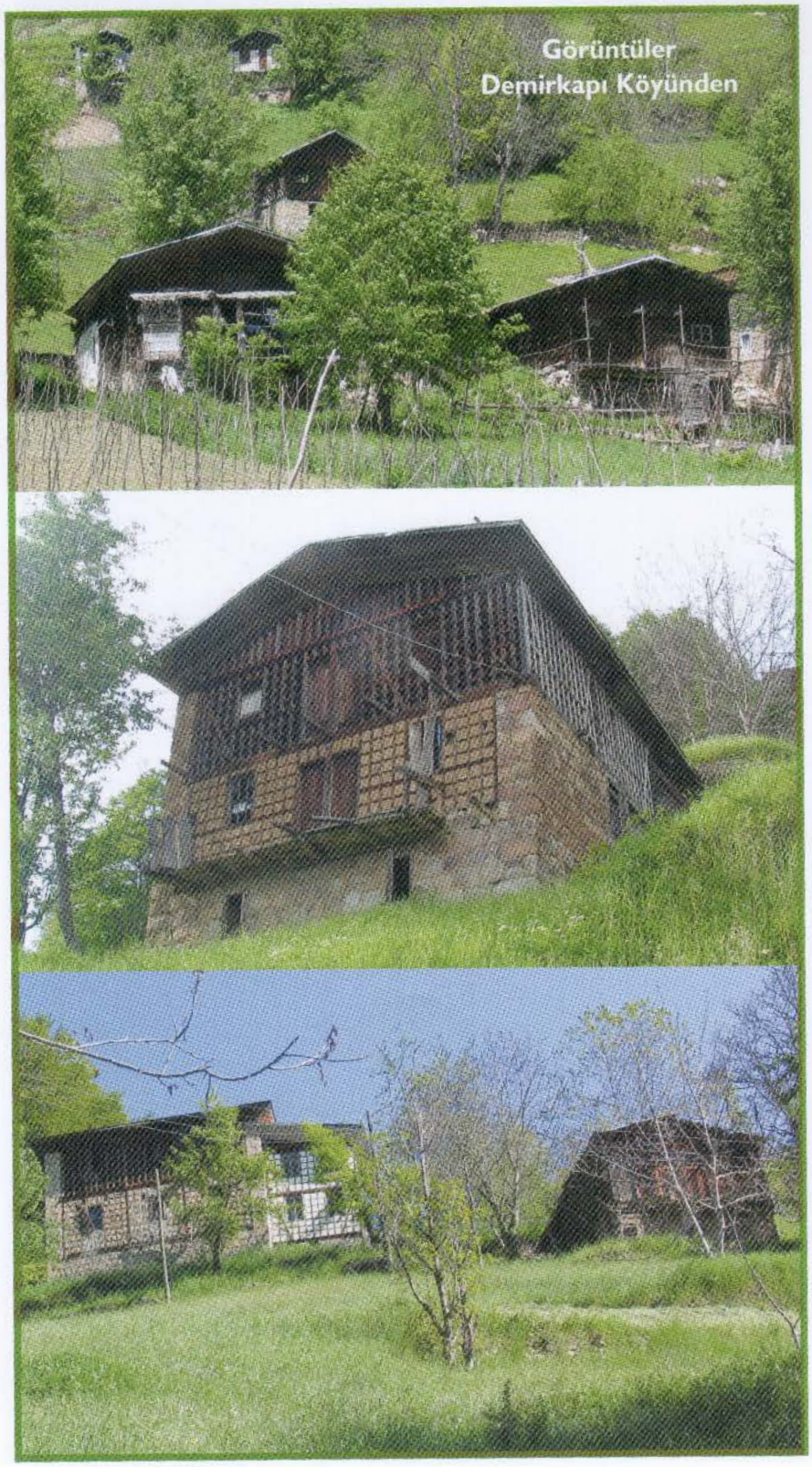
Sıla özlemi kalıtımsal değildir. İstanbul'da da doğup büyüyen çocuklarımızın baba, dede yörelerine yeteri kadar ilgi duymayışlarını yadırgamamak gerekir. Ancak, bu hoşgörü onları, babalarının doğup büyüdüğü yörelere götürmemek şeklinde anlaşılmamalıdır.

2005 yılının Ağustos ayıydı. İkizdere'nin bir köyünden görüntüler almaya çalışırken, İstanbul'da doğmuş büyümüş, İkizdere kökenli lise öğrencisi genç bir kızımızla karşılaşmıştım. Elindeki fotoğraf makinesiyle dikkatli bir şekilde, köy evinin ahşap balkonunun kenarındaki ahşap wc'nin fotoğrafını çekiyordu.

Bizler için normal olan bir görüntü, onlar için neden ilginç olmasın ki?..

Nesilleri tükenir diye korkuyoruz...

Otantik evlerimiz

Yöresel evlerimiz, Doğu Karadeniz bölgesinin engebeli arazi yapısına uygun olarak inşa edilir.

Orjinal köy evlerinde kesinlikle yöresel yapım malzemeleri kullanılır. Yörelerimizin arazi yapısı gereği olarak, evin yapımından daha öncelikli olarak yer seçiminde titizlik gösterilir.

Özellikle evlerin inşa edileceği alanlar kışın çığ tehlikesine, yazın ise sel tehlikesine karşı güvenli olması gerekir. Ayrıca, içme suyu kaynaklarına yakınlığı ve ulaşım durumu da dikkate alınır.

Karadeniz köylerinde, köy evlerinin dağınıklılığı, konutların kıt olan araziler üzerinde yapılmasının zorunluluğundan kaynaklanmaktadır.

Zira, her bireyin evi, maliki bulunduğu arazinin üzerinde yapılmalıdır ki, arazi ile ev arasındaki nakliye trafiği, asgari zahmet ve kısa süre içinde yapılabilsin...

Evlerin inşa edildiği arsaya "Ocak yeri" adı verilir. Ocak yeri arsaları çok özel ve değerlidir.

Günümüzde inşa edilmekte olan orjinal köy konutlarında zaman zaman çağdaş ve modern inşaat malzemelerinin kullanıldığını görmekteyiz.

Örneğin: çatı kaplamasında "hamtama" ya da "oluklu kiremit" yerine "saç, düz kiremit" ya da, ondülin türü malzemelerin kullanıldığını görmekteyiz Ayrıca, ahşap duş alma yerlerinin yerine küvetlerin, tuvalet ayaklıklarının yerine "tuvalet taşı" ya da klozetlerin yerleştirildiğini görmekteyiz.

Oysa, aslına uygun köy evlerimizin yapım malzemelerinin temelinden çatısına kadar yöresel olmalıdır. Ne var ki, son yıllarda yöresel yapım malzemelerinin teminindeki güçlük, ev yapanlarımızı teknolojik malzeme kullanımına yönlendirmiştir.

Geleneksel konut mimarimizde konutların sadece kullanışlarına değil, estetik görüntülerinin güzelliğine de özen gösterilmiştir.

Dönemin "Dulgerleri" eserlerini meydana getirirken göz zevki, estetik ve simetrik unsurları ihmal etmemişlerdir.

Göç olgusunun erken başladığı ve kara taşıt yolunun geç ulaştığı yörelerdeki geleneksel otantik evler tüm ihtişamıyla: ayaktayken, ne acıdır ki, kara taşıt yolunun ulaştığı yörelerdeki geleneksel köy evleri hemencecik betonlaşıverdi...

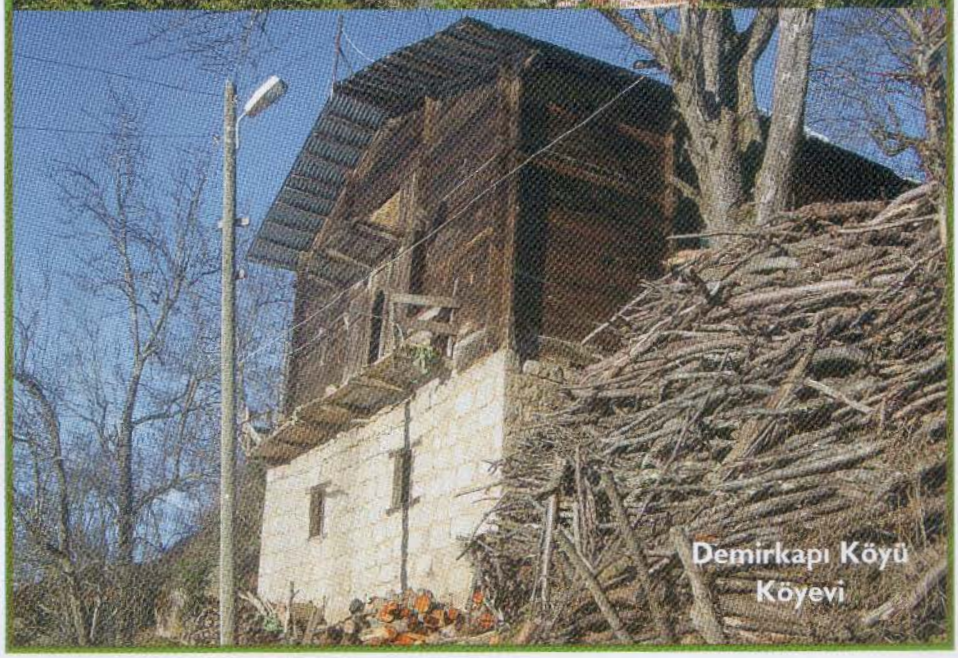
Evlerde, camilerde ve ev eşyalarında uygulanmakta olan "ahşap süslemeciliği"nin yöremize gelişine ilişkin net bilgilerimiz mevcut değildir. Ancak, 19. yüzyılın başından itibaren "Karadenizli Dülger ustaları" ahşap oymacılığı eserlerinde uygulamışlardır.

Ahşap dış yüzeylerin köşeleri iki türlü inşa edilir. Her iki cepheden gelen tahta uçlarının buluştuğu "İstilar" tipi köşe ile her iki cepeden gelen tahta uçlarının birbirine giydirilmesiyle oluşturulan "Kurtboğazı" köşe. Kurtboğazı köşelerin daha uzun ömürlü olduğu söylenir.

Özellikle yörelerimizdeki yüksek rakımlı köylerde 200 hatta 400 yıllık ahşap "kurtboğazı" köşeli evlerin sağlıklı bir şekilde hizmete devam ettiklerini görmemiz mümkün...

Otantik bir han

Yeşilyurt Mahallesi

Demirkapı Köyü Köyevi

Yüzyıllar önce, "çamur harç"la örülmüş metrelerce yükseklikteki taş duvarlar görürsünüz görkemli evlerin yan kollarında... Beton harçla örülmüş duvarlara nispet yaparcasına, hiçbir deformasyona uğramadan dimdik ayakta..

Çimentonun henüz icat edilmediği yıllarda taş duvarlarının örülmesinde, tuğla tozu ve kireçten yapılan bir harç kullanılırdı. Bu harca "horasan" adı verilirdi.

O günün koşullarında pahalı olan ve ulaşılamayan "horasan" yerine, taş duvar yapımında "çamur harç" kullanılırdı.

Günümüze kadar ayakta kalabilmeyi başaran otantik evlerimizin taş duvarları çamur harçlarla örülmüştür.

Çamur harcının toprağı elbette özenle seçilirdi. Kumlu topraktan kaçınılır. Özellikle sulandırılınca yapışkan bir kıvam alan killi topraklar tercih edilirdi.

Çamur harçla örülen taş duvarlar için üç türlü taş kullanılırdı. Taş duvarının her iki yan kolunu birbirine bağlayan köşeler için özel olarak yontularak dikdörtgen haline getirilen "köşe taşları"... Duvarın ön yüzüne dizilen "yüz taşları" ve duvarın orta kısmına dolgu malzemesi olarak kullanılan, ya da, yüz taşları ile köşe taşlarını yerleştirmek için kullanılan "hibar taşları" olarak adlandırılırdı bu taş türleri...

Yayla evlerimiz

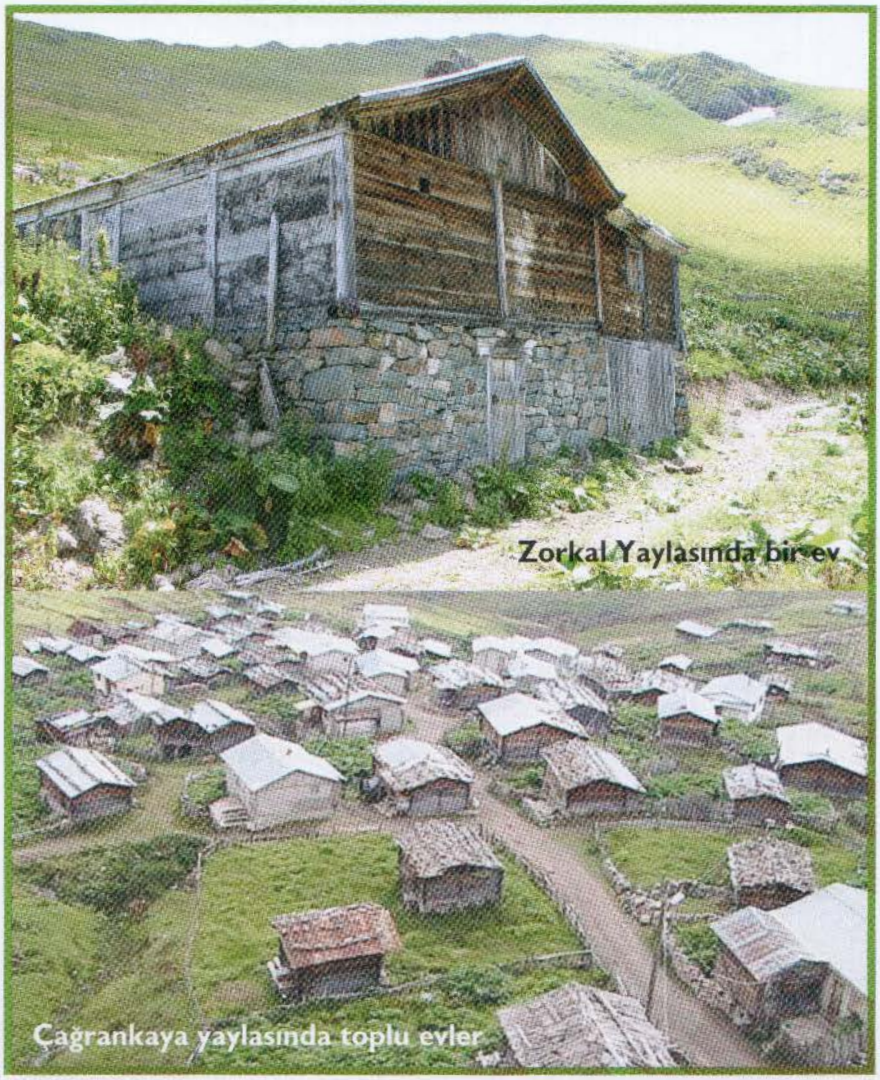
Yayla evlerinin yapımı için örülen taş duvarlara "kuru duvar" adı verilirdi. Çünkü duvar taşlarının duvara yerleştirilmesi ve tutturulması için hiçbir harç kullanılmazdı. Köşe taşlarını ve duvar yüzü taşları "kırıntı hibar" adı verilen yassı keskin taş kırıntılarıyla iyice yerleştirilirdi.

"Kuru duvar örmeciliği" daha çok bilgi ve deneyim gerektiren bir sanat dalı olarak görülürdü. Birçok harç duvarı ustası, kuru duvar yapamayabilirdi.

Yayla evlerimizin, yaylalarımızdaki ağır kış koşullarına dayanaklı olması gerekir. Yayla yağmuruna ve rüzgârına karşı taş duvarlarda çamur harcın görev yapamayacağı, dolayısıyla çamur harçtan yapılan duvarların uzun ömürlü olamayacağı düşünülerek yayla evleri için "kuru taş duvarı" uygun görülmüştür.

Günümüzdeki yayla evlerinin çatı kaplamaları "saç" olarak gözükmekte ise de, geleneksel yayla evi çatı kaplamaları "hartama" adı verilen yarma tahtalarla yapılırdı.

"Hartama"lar çatılara çivi ile çakılmayıp, hartamalar üzerinde standart "büyüklükle taşlar dizilerek korunurlardı.

Zorkal Yaylasında bir ev

Çağrankaya yaylasında toplu evler

Legis yaylasında bir ev

Bıraktığınız 'İkizdere' değil o artık...

Ilıcaköyü Termal Tesisleri

Kabuğunu kıran bir İkizdere var...

Ulaşım ve altyapının çok kısıtlı olduğu, iş olanaklarının hiç olmadığı bir mahrumiyet dönemi yaşamıştır İkizdere... İlçenin bazı yerleşim birimlerinde hâlâ bu mahrumiyeti hissetmeniz mümkün...

Geçmişte yaşanan işsizlik ve aşsızlık yöre insanını gurbete zorladı. Nüfus kayıtlarında 50 binler civarında gözüken genel ilçe nüfusu, nüfus sayımlarında onbinlerin altına düştü.

Bölge insanı yüreğini yöresine köyüne bırakarak, tertemiz anılarıyla gurbetin yolunu tuttu...

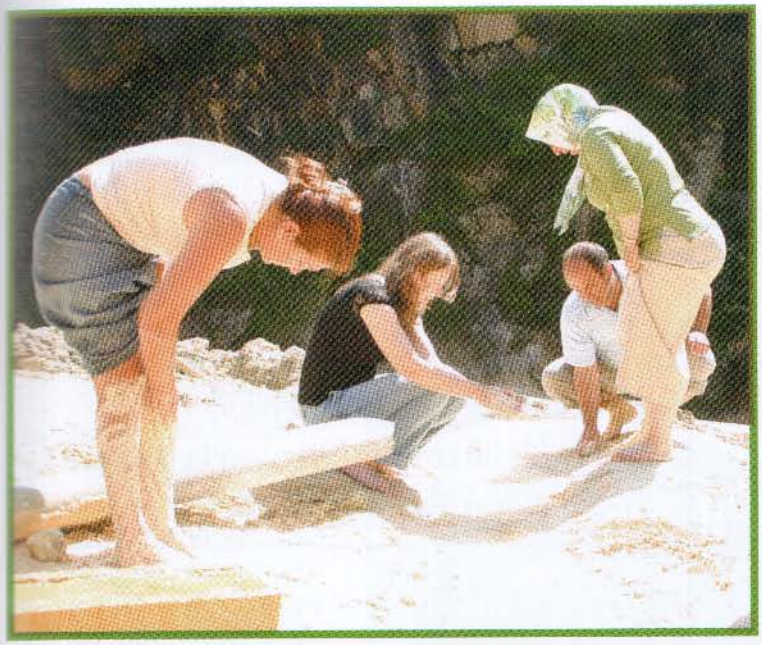
Geçen süreç içerisinde İkizdere ulaşım ve altyapısı itibarıyla olumlu bir gelişme gösterdi. Özellikle yaz aylarında yayla turizminde giderek artan bir canlanma yöre insanını umutlandırdı. Yeni yeni tesisler inşa edilmeye başlandı.

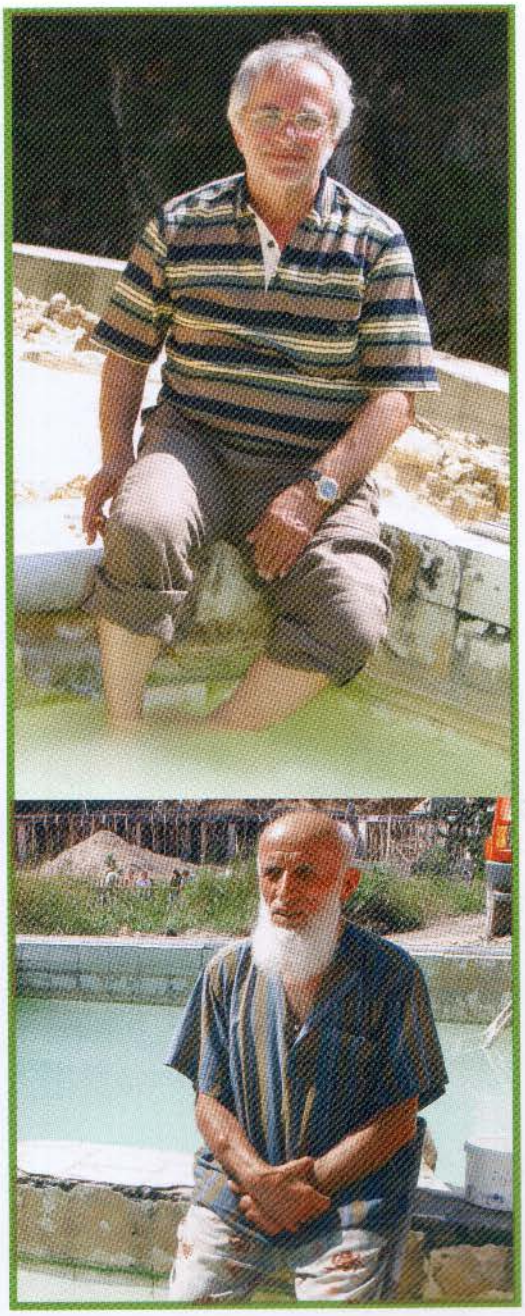
Ilıca Köyünde 71 derece ısıdaki termal kaplıca üzerinde değerli işadamımız sayın Cemil EKŞİ tarafından inşa edilmekte olan 400 yataklı termal tesis bunların en önemlilerindendir.

Yine aynı işadamımız tarafından işletilen 160 yataklı "Çamlık Genesis Otel" her gün yüzlerce yerli ve yabancı turisti ağırlamaktadır.

Ayrıca İkizdere çıkışındaki köprünün hemen yanında bulunan "Biberoğlu Motel" ilçe turizmine önemli katkılar sağlamaktadır.

Resmi hizmetler kapsamında 50 yataklı Aslan Ekşioğlu Ali Ekşi Öğretmenevi, Hakkı Emine Ekşi Sağlık Merkezi, Nurhan Hasan Ekşi Kültür Merkezi Huriye Ekşi Anaokulu, İlyas Ekşi Öğrenci Yurdu tesisleri ilçenin rengini önemli ölçüde değiştirmiştir.

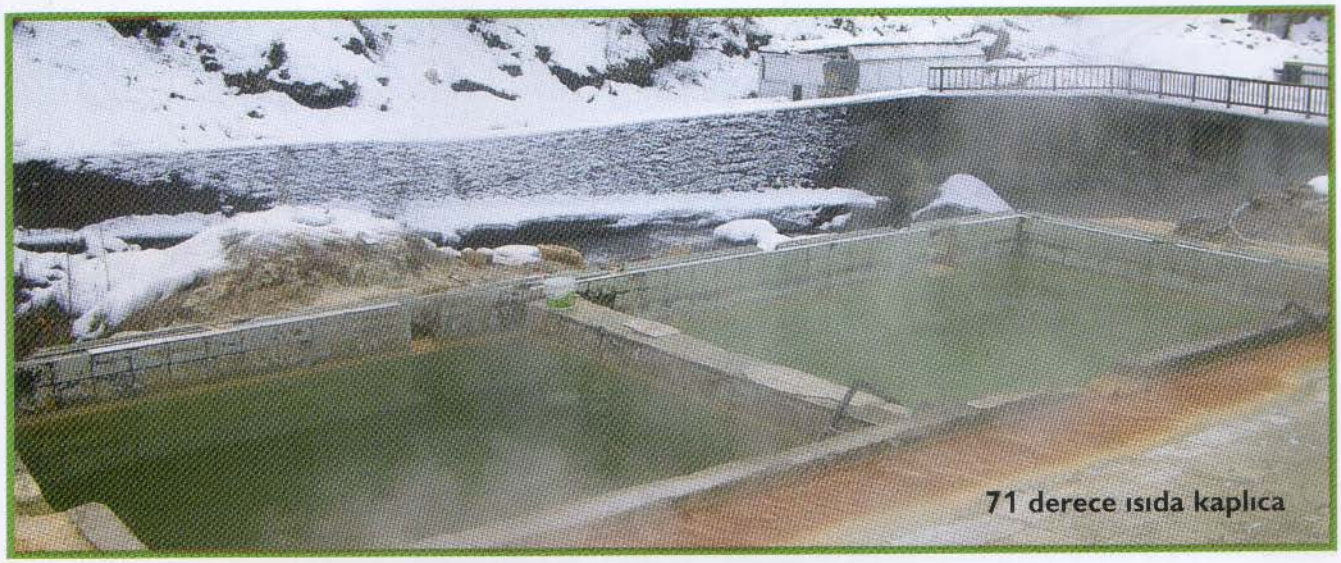
Ilıca köyü termal kaplıcası şifa dağıtmaya devam ediyor

400 yataklı Ilıca Köyü Termal tesisleri inşaatı devam ederken, inşaat alanında bulunan termal kaplıca şifa arayanlara şifa dağıtmaya devam etmektedir.

Özellikle romatizmal rahatsızlıklar ile ekzema türü deri rahatsızlıklarına önemli ölçüde şifa kaynağı olan termal kaplıca yaz aylarında pek çok konutu ağırlamaktadır.

İkizdere ilçe merkezine 6 kilometre mesafede bulunan kaplıcanın devam eden yol yapım inşaatının uzun zamandan beri tamamlanamayışı önemli ölçüde sıkıntı yaratmaktadır. Söz konusu 6 kilometrelik yolun bir an önce tamamlanması en büyük dileğimizdir.

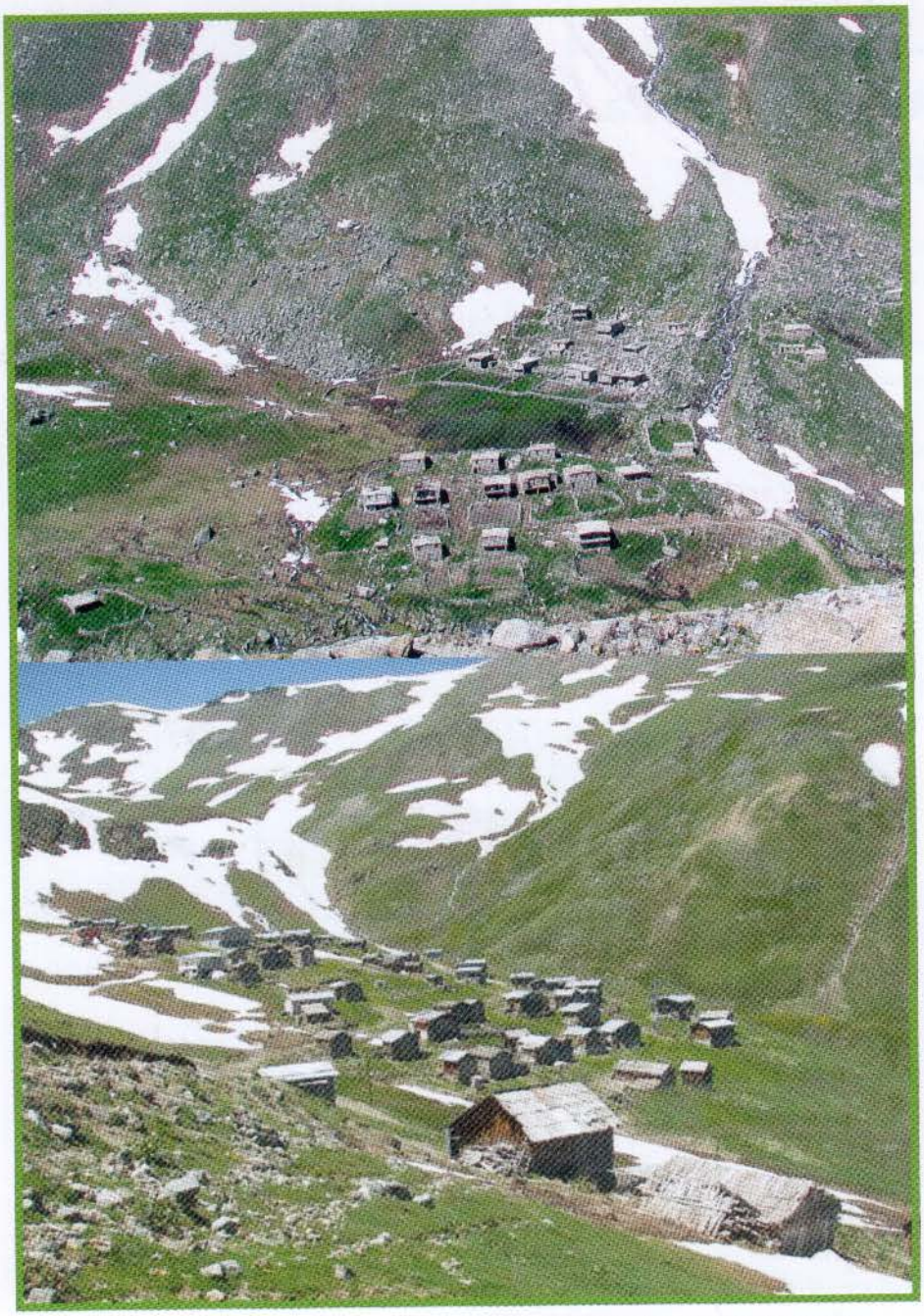
İlçe turuzmine en önemli katkıyı sağlayacak olan "Ilıca Köyü Termal Tesisleri"ni yap-işlet sistemiyle üstlenen değerli işadamımız Sayın Cemil Ekşi'yi yeniden kutluyor, başarılı çalışmalarının devamını diliyor, tesisin açılışını bir an önce bekliyoruz.

71 derece ısıda kaplıca

Yaylarımız bahara 'Merhaba' dedi

Yayla evleri, acımasız kış koşulları karşısında yoğun bir savaş verir. Yağmura, rüzgâra ve kasıp kavuran tipiye direnç gösterebilmeyi başaranlar, mayıs ayı ile birlikte yeni bir yayla sezonu için yaylacılara "merhaba" diyerek kapılarını açarlar.

Köylerde ya da vadilerin alt kesimlerinde ilkbaharla daha erken buluşursunuz... Vadi tabanını döve döve akan azgın dereler, yaylalardaki metrelerce karların erimekte olduğunu haber verirler.

Hayvanlar için otun alafın, insanlar için de yakacağın tükendiği ya da tükenmekte olduğu "mart" ayı, "dert ayı" olarak tanımlanır Anadolu köylerinde... Mart ayı için bu tanım Doğu Karadeniz köylüleri için de geçerlidir.

Hemen ifade etmek gerekir ki Doğu Karadeniz köylüleri için" Yayla çıkım ayı" olarak tanımlanan mayıs ayı da "dert ayı" olarak nitelendirilir.

Mayıs ayı ile birlikte yaylalardaki karlar yer yer parçalanmaya başlar. Parçalar halindeki karların arasındaki yayla evleri yorgun birer savaşçı gibi adeta yaylacıların yolunu bekler...

Henüz erimeyen kar yığınlarına "Zamp" adı verilir. Temmuz ve Ağustos aylarına kadar erimeyen hatta gelecek kışın yeni karı ile tanışan zamplara rastlamak mümkün.

Zampların üzerinden kayak yapmak çocuklar için çok eğlenceli bir spordur.

"Çıkım'ın kıtlığı, İnim'in bolluğu" diye bir söz vardır yaylacılarımızın dilinde

Mayıs ayı yaylaya hazırlık ayı, mayısın son haftaları ise yaylalara "çıkım"' zamanı olarak belirlenir.

"Yayla çıkımı" yani yaylalara göç günü meşaktatli ve çileli bir gündür yaylacılar için.

Hayvanlarla birlikte saatlerce yayla yolundan yürüyüp yaylalara varmanın sıkıntısı yanında, yayla evlerini oturulur bir durumda bulmak ya da bulamamak endişesi söz konusu olur çoğu kez...

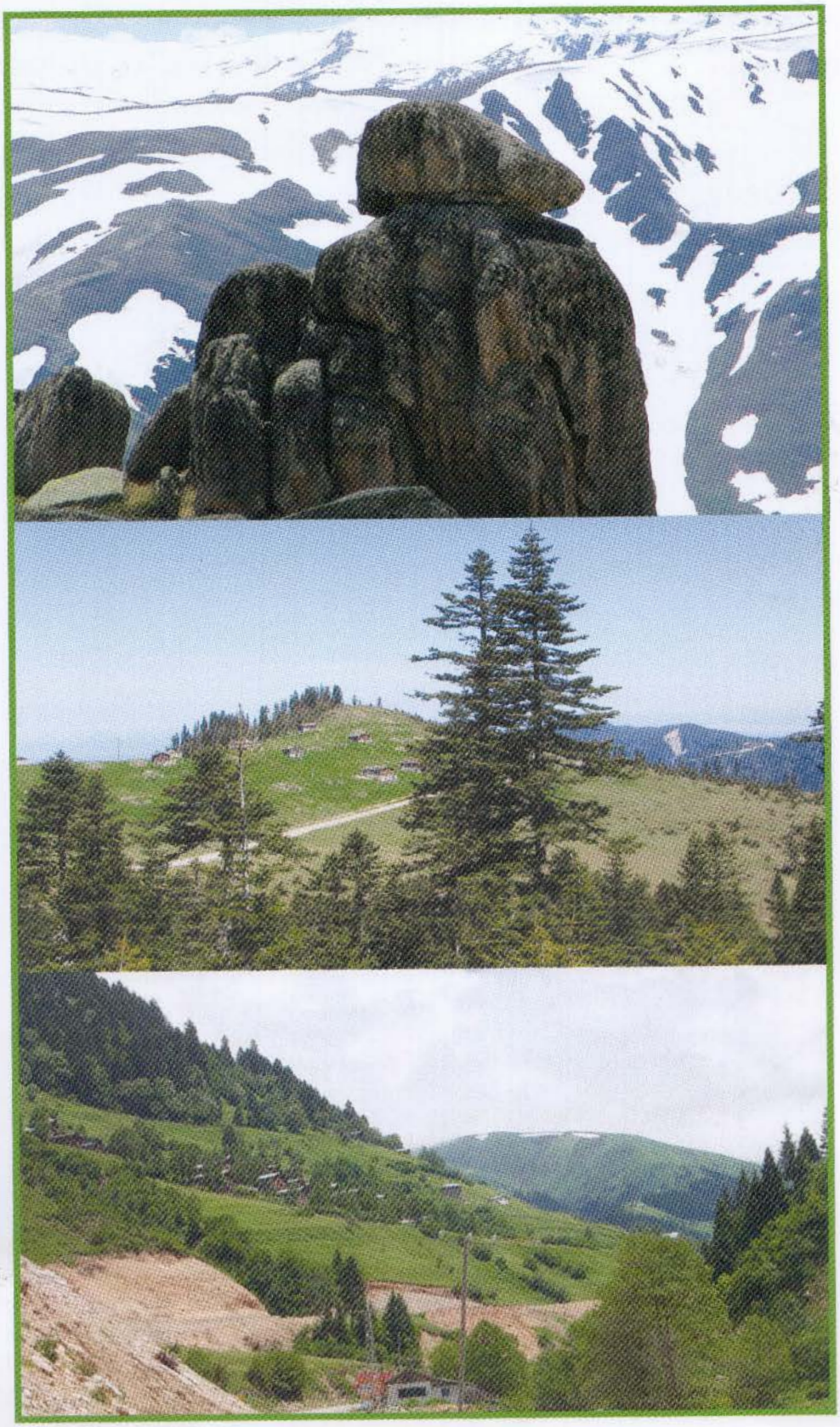
Yayla çıkımı yaylacılar için zorlu bir gündür. Herkesin elinde bir parça ekmek biraz peynir, sırtında sadece bir yorgan... Bu olanaklarla oturulabilir bir yayla evi dizayn etmenin zorlukları yaşanır.

Bu nedenle yaylacılar yayla çıkımını kıtlık ve ve sefalet süreci olarak tanımlarlar.

Yaylalardan köylere göç süreci ise "yayla inimi" olarak tanımlanır. Bu sürecin en sıkıntılı işi, bir yayla sezonunca, yaklaşık üç ayda üretilen yağ-peynir-minci gibi yayla katıklarının zaiyatsız olarak köylere taşınmasıdır.

Bu süreçte, yayla çıkımının tam tersine, mevcut olanaklar içerisinde olabildiğince bir bolluk yaşanır. Son günlerde üretilip yer bulamayan sütler, kaymaklar, yağlar ve peynirlerin bir şekilde mutlak surette tüketilmesi gerekir. Toplu olarak göç edilen bazı yaylalarda bu tür ürünlerin tüketilmesine yönelik ziyafetler bile düzenlenebilir.

Bu nedenle de yayla inimleri bolluk ve bereketle eşdeğer görülür.

Balı ile ünlü Anzer Yaylası

"Anzer balı"nın adı ve ününün ülke sınırları dışına taşmasının haklı gerekçeleri bulunmaktadır. Yaylada yetişen 500 türe yakın çiçeğin 60-70 türü sadece "Anzer Yaylası"na özgüdür...

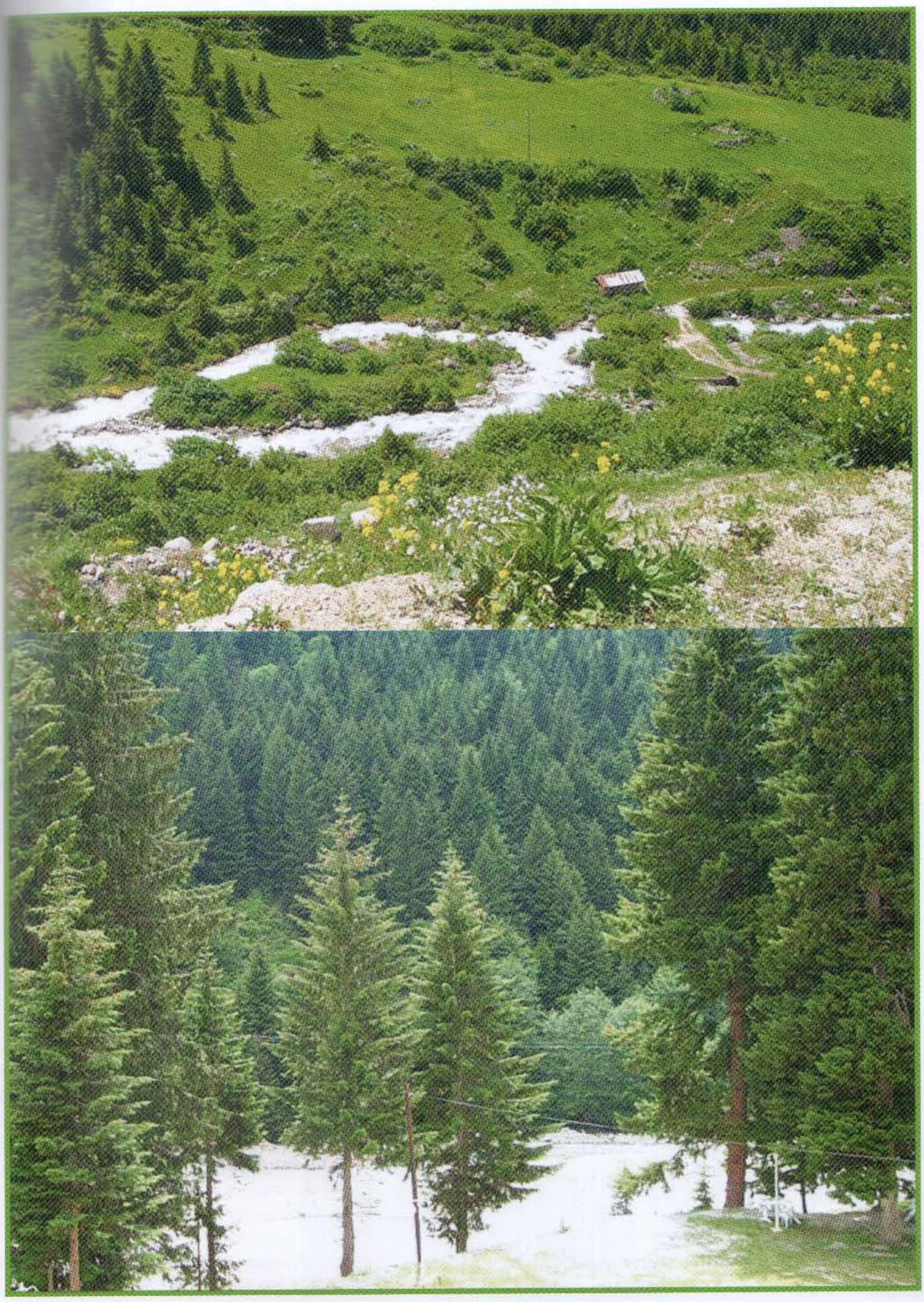
Rize il merkezine 90 kilometre, İkizdere ilçe merkezine 35 kilometre mesafede, yer yer 2300 ile 3700 metre rakımlı yayla görünümünde bir köydür. Cumhuriyet öncesi ismi "Anzer", yeni ismi ise "Ballıköy"dür.

Ballıköy'ün coğrafi yapısı ve bitki örtüsü itibarıyla yayla görünümünde olsa da, 1876 yılında yapılan nüfus sayımına göre, Yukarı Anzer de 118 hane ve 500 nüfusun Aşağı Anzer'de 126 hane ve 600 nüfusun bulunduğu, Azer Köyü'nün toplam olarak, 1876 tarihinde 244 hane ve 1100 nüfusa sahip olduğu tarihi belgelerden anlaşılmaktadır.

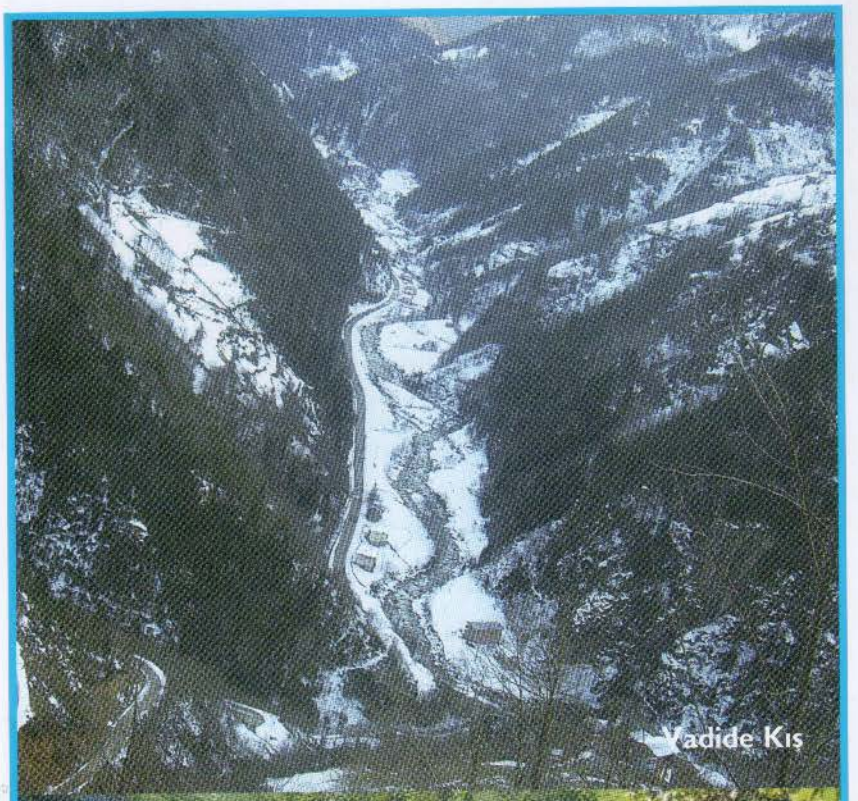
Anzer Köyü, dolayısıyla "Anzer Yaylası" balı ile ünlüdür. Anzer balının Osmanlı İmparatorluğu yıllarından beri ilaç olarak kullanıldığı bilinmektedir. Yaylada 500 türe yakın çiçek bulunmaktadır. Alman ve İngiliz botanikçilerin çiçekler üzerinde yaptıkları araştırmada 60-70 tür çiçeğin sadece Anzer Yaylasına özgü olduğunu, bu çiçeklerin dünyanın başka hiçbir yerinde yetişmediğini görmüşlerdir. Anzer balı günümüzde de, bilimsel ilaçlara alternetif olarak kullanılmaktadır. Özellikle kalp-damar hastalıklarına, mide ülserlerine ve bağırsak rahatsızlıklarına, sarılık hastalığı tedavisinde, kısırlığa, kanser hastalıklarına, cinsel gücün arttırılmasında, yanık tedavilerinde, merhem olara cilt bakımında olumlu sonuçlar verdiği söylenmektedir. Ancak, yayla koşullarında havaların güneşli gün sayısının kısıtlı oluşu nedeniyle kovan başı üretilen bal en uygun koşullarda bile 2 kiloyu geçmemektedir.

Köylüler son yıllarda ürettikleri balın marka tescilli olmasını sağlamak, tek elden tüketiciye ulaşmak ve bal piyasasını standartlaştırmak için "Bal Üretim Kooperatifi" kurdular. Ayrıca, çok önemli bir turizm potansiyeli bulunan yaylanın tanıtımını sağlamak için 2005 yılından itibaren "Anzer Yaylası Şenlikleri" adı altında bir tanıtım etkinliği uygulamaktadırlar.

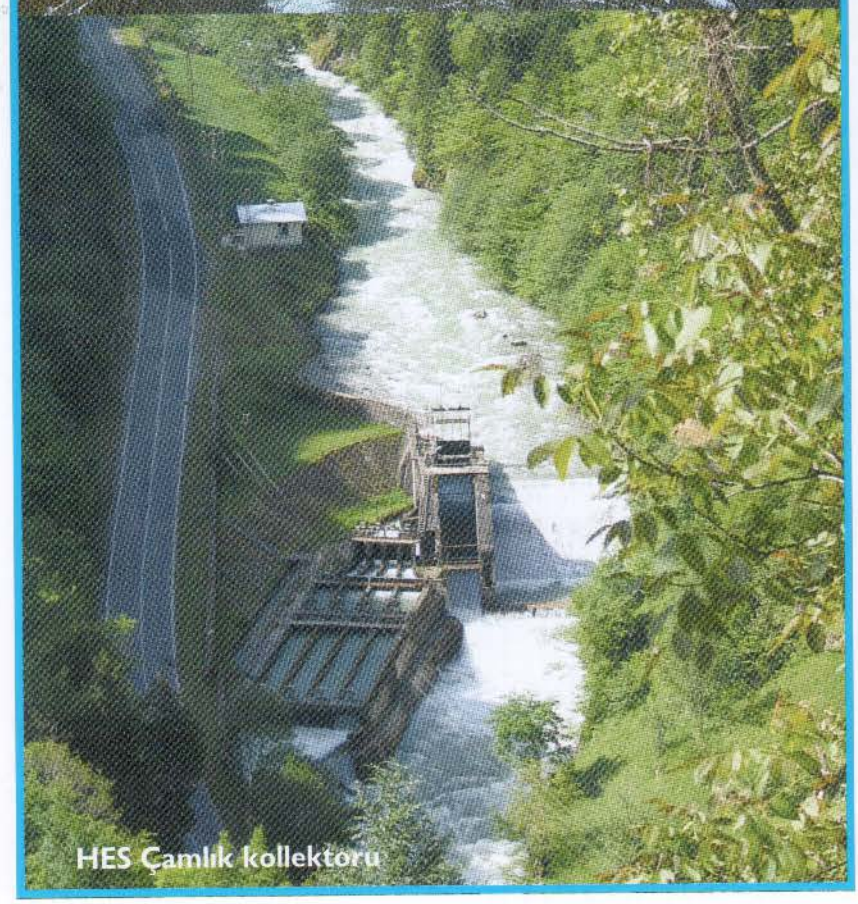
İkizdere Vadisi'ni ziyaret edip Anzer Yaylası'na uğramamak bir eksiklik sayılır. Unutmayınız...

İkizdere ilçemizde 15 MW kurulu gücü olan 'HES' vardır

Vadide Kış

HES Çamlık kollektörü

İkizdere ilçemizde 15 megavat kurulu gücü olan hidroelektrik santralı bulunmaktadır. Santralda üretilen enerji 5/66 kw trafosundan ulusal sisteme bağlanmıştır.

Flora yapısının çeşitliliği ve doğal konumu itibariyle İkizdere Vadisi dünyadaki en güzel ikiyüz vadi arasında yer almış bulunmaktadır.

Ovit dağı eteklerinden başlayan vadi, Of ilçesiyle İyidere ilçesine sınır oluşturarak Karadeniz'e ulaşır.

Vadi ayrıca İkizdere çıkışından iki ana kola ayrılmaktadır. Çimil Vadisi ile Çamlık Vadisi...

İkizdere Vadisi'nin Ovit dağı-Karadeniz güzergâhının uzunluğu yaklaşık 90 kilometredir. Vadi, zengin su kaynaklarına sahip olduğu doğrudur. Ancak, hemen ifade etmemiz gerekir ki, 1960 yılından beri vadinin su kaynakları boşa akmamaktadır.

İkizdere ilçe merkezine 3 kilometre kala, ilçe girişinde 15 megavat kurulu gücü olan hidroelektrik santralı İkizdere Vadisi'nin ürettiği sularla beslenmektedir. 1960 yılında hizmete geçip ulusal sisteme bağlanan santral, 47 yıldan beri aralıksız olarak ülke ekonomisine katkı sağlamaya devam etmektedir.

Son yıllarda vadinin ulaşım alt yapısının birazcık gelişmesi sonucu asırlarca gizli kalan turizm potansiyeli gün ışığına çıktı. Giderek çoğalan turistik tesisler, tanıtıma yönelik yayla şenlikleri ve diğer etkinlikler vadinin yıldızını parlatır hale geldi.

İkizdere Vadisi'nin akarsuları ulusal elektrik sistemimize vermesi gereken katkıyı İkizdere Hidroelektrik Santralı ile 47 yıldan beri vermektedir.

Vadimiz ülke ekonomisine turizmle katkı sağlasın istiyoruz...

Bu sulardan yararlanalım ama vadiyi kirletmeden...

Vadiyi yaşanır hale getiren, bin bir çeşit florasina can veren, kan veren doğasının güzelliğini daha da muhteşem kılan, sonuç olarak vadiyi vadi yapan tabanını döve döve, yara yara akan akar suyudur hiç kuşkusuz...

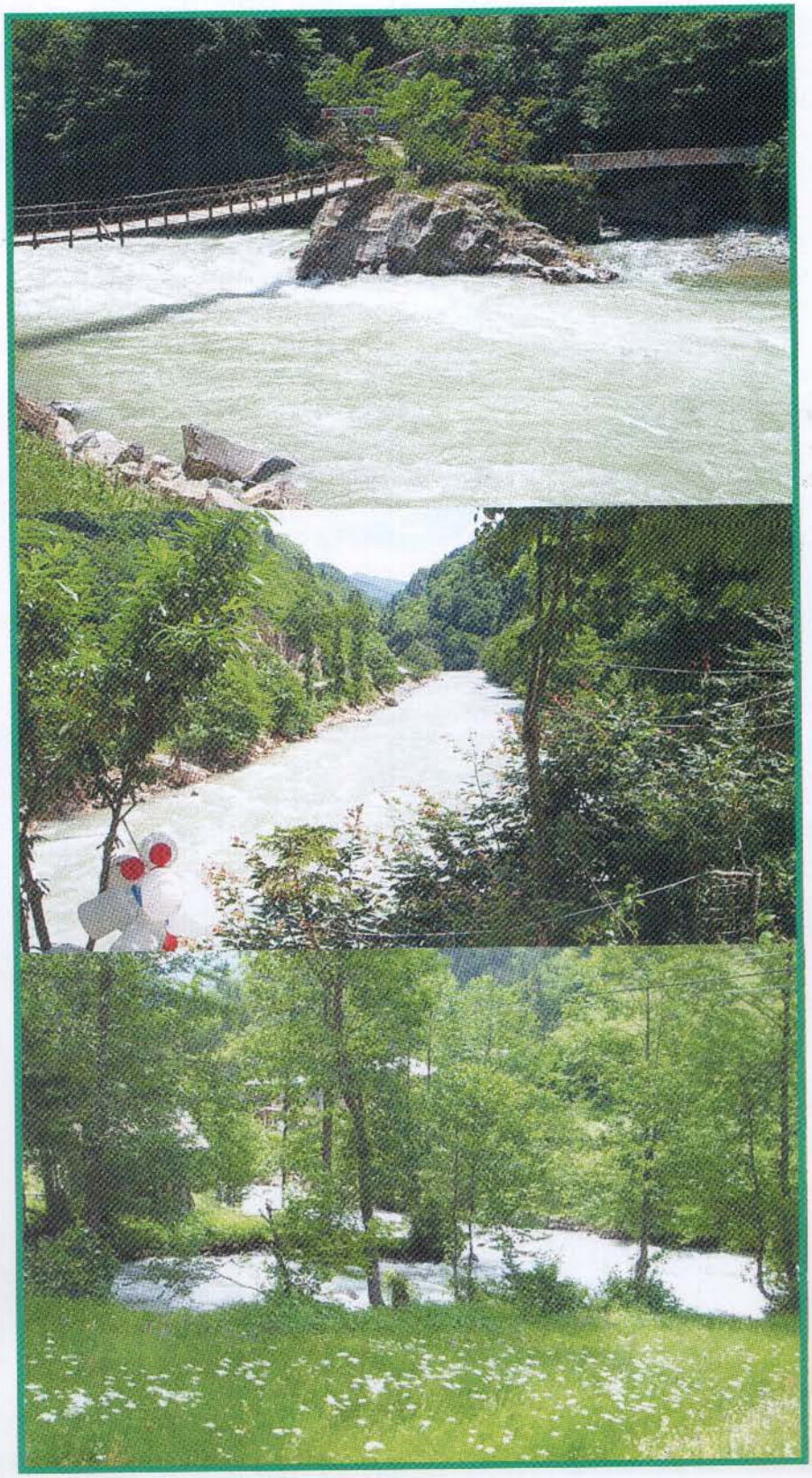
İlkbaharda azgınlaşıp yüreğimize bir korku salsalarda,kocaman kocaman kayaları sürüklerken çıkardıkları uğultulu sesi kulaklarımızı rahatsız etse de, olta ile balık avlarken, odun kırıntıları çıkarırken ya da korkuluksuz köprülerden geçerken ayağı kayarak köpüklü sularına düşüp boğularak can veren insanlarımızın geride kalanları gözyaşı dökse de, bu vadinin akar suları bizim hayat kaynağımız....

Yaylalarımızın yeşil çimenlerine, mezralarımızın ve köylerimizin sulak çayırlarına, uğultulu çam ormanlarımıza, kayalıklar arsasından fışkıran "kumar çiçeklerimiz"in (orman gülü) sarısına, beyazına ve moruna kızılağaçlarımıza, pelit, gürgen, sümbür ve karayemişlerimizin yayvan yapraklarına hayat veren sularımız...

Bazen kıyısındaki törpülenmiş taşlarının üzerine uzanıveririz. Bazen köpüklü göllerinde kırmızı benekli alabalık tutarız. Bazen oturup sesini dinleriz... Onunla sohbet ederiz... "Eyyami behur"un sıcağında onun getirdiği nemli rüzgâra çeviririz yüzümüzü, bir nefes almak için... Bazen derin göllerinde kulaç sallarız serinlenmek için...

Sonuç olarak sevgili dostlar, İkizdere Vadisi'nin baraj gölleriyle sular altında kalmasını istemiyoruz. Vadimizin turistik değerlerini öne çıkartarak ülke ekonomisine katkı sağlasın istiyoruz.

Bu güzellikleri paylaşmak üzere sizleri İkizdere'ye bekliyoruz.

Halk oyunları

İlimiz ve yöremizde oynanmakta olan halk oyunlarına yöresel bir deyişle "horon" adı verilmektedir. Rize ilimizin coğrafi sınırları içerisinde oynanmakta olan horonları iki gurupta inceleyebiliriz.

A - Rize horonları

Rize horonları kemençe eşliğinde oynanır. Rize merkez dahil, Derepazarı, İyidere, Kalkandere, İkizdere, Salaha Deresi ve Güneysu'nun bir bölümü dahil olmak üzere Çayeli ilçemizin sahil kesimlerini kapsayan geniş bir alanda oynanır.

Rize horonlarının figürlerinde ilçelere ve yörelere göre yer yer farklılıklar gözlemek mümkün. Hatta bir ilçeye bağlı bulunan köyler arasında bile farklı figürlü horon oyunları vardır. Ancak, horon oynamaya yatkın ve yetenekli kişiler yöreler arası figür farklılıklarına uymakta zorluk çekmezler.

"Rize iki ayak, Rize kız horonu, sallanma, atlama, Üç ayak, Karadere, Rize sıksarayı" Rize horonlarının en çok bilinenleridir.

Rize horonları, Hemşin horonlarına göre daha yorucudur. Bu horonlarda en üst düzey hareketlilik yaşanır. "Sallanma" ve benzeri oyunlarda hareketlilik daha az görülür. Horon oynayanların kemençe eşliğinde mani söylemeleri gerektiğinde oynanacak horona "düz horon" adı verilir. Düz horon oyunlarında horoncular kemençe eşliğinde karşıberi ata türkülerle horona daha bir canlılık kazandırlar.

Kemençenin ya da kemençecinin temin edilemediği şenliklerde horoncular kemençeyi aratmayacak düzeyde manilerle, horon ritmine uygun yöresel türkülerle horonu çevirebilirler.

Horonlar en çok düğünlerde, nişanlarda, yayla şenliklerinde, yayla inimlerinde ve ulusal bayramlarda oynanır.

Horon oyunlarındaki figürler, yöre insanının yaşam biçimi ile doğa koşullarının bir yansıması olarak görülür. "Titreme, ürperme ve silkinme" gibi figürler, Karadeniz'in hırçın dalgalarını, denizden çıkan canlı balığın son çırpınışlarını ve can çekişmesini yansıtır. Diğer bazı figürlerde hayatın içinden iş ve eylemler vardır. Odun kırmak, kütük kesmek, kesilen kütükleri imce ile taşımak, mısır dövmek, mısır tarlası kazmak gibi...

B- Hemşin horonları

Hemşin horonları daha çok "tulum" eşliğinde oynanır. Rize coğrafi sınırları içerisinde, Çayeli ilçemizin iç kemislerinden başlayıp, doğuya doğru, Hemşin, Pazar, Ardeşen, Çamlıhemşin ve Fındıklı ilçelerini kapsayan geniş bir bölgede oynanır.

Rize horonlarına göre figürleri daha yumuşaktır. Özellikle Hemşin oyunlarında horona ve horonculara özgü tekerlemeler ve uyarılar vardır. "kakda oyna, geldum gittum. Al ustine al...Vurbidaha vur... Şaşma patia..." gibi uyarı komutları vardır. Bu uyarıları yapan kişilere "Horoncu Başı" adı verilir. Horoncu başı olanlar, çok iyi uyarıcı olmanın dışında çok iyi horon da oynamaları gerekir. Hemşin Rize, Yüksek Hemşin, Mehmetine, Hemşin iki ayak türü horonlar, Hemşin oyunlarnın en çok oynananlarıdır.

Rize horonlarında olduğu gibi Hemşin horonlarında da el ele tutuşarak oynanır. Oyun dizini Hemşin oyunlarında figürlerin durumuna göre yarım ay veya tam ay şeklinde olabilir. Rize horonlarında dizin durumu çoğunlukla yarım ay şeklindedir.

Hemşin horonlarının doğuya doğru Arhavi ve Hopa'ya yaklaştıkça, "tulumun" yerine "akordiyon"un aldığını görebiliriz. Yörede bu enstürmana "armonika" adı verilir.

Rize ve Hemşin horonlarında giyilen kostümlerde, özellikle bayanların baş bağlamalarında belirgin farklılıklar vardır. Hemşin horonlarında yöreye özgü bir bağlayışla başlar yazma ile örtülürken, Rize horonlarında başörtüsü için "makaslı peştemal" kullanılmaktadır. Etek, yelek ve çoraplarda çok önemli farklılıklar bulunmaz. Gençlerimiz büyük kentlerde doğup büyümüş olsalarda, geleneksel horonlarından asla vazgeçmezler. Son yıllarda yöresel oyunlarımız İstanbul ve Ankara gibi büyük kentlerde uygulanan eğlence programlarının en başında yer almaktadır.

Kadınlarımız

Evin yükü erkeğinden ziyade onun omuzlarındadır. Evin tüm günlük işleri ona aittir. Yemek pişirmek, çocuklara bakmak, tarla, bahçe çayır, çimen işleriyle uğraşmak adeta onun görevidir.

Birçok erkek ahırdaki hayvanların sayısını bilmeyebilir... Onların tüm bakımı ve beslenmesi kadınların görevidir. Bölgede koşum hayvanı olmadığı için sırtında örgü sepetiyle yük taşıma görevi de onundur. Durup dinlenme yoktur bizim kadınlarımız için... Tüm bunların yanında erkeğine karşı da önemli ölçüde saygısı ve sorumluluğu vardır.

Görüldüğü üzere, Karadeniz insanının çocukluk yılları, annenin başlattığı böylesine dinamik bir ortamda filizlenmeye başlar... Doğa ve insanlar sürekli hareket halindedir. Çocuklara sunulan da bundan başka ne olabilir?..

Bölgede din, töre, gelenekler ve değer yargıları hep çabayı, çalışkanlığı öven, onu yücelten uyarıcılardır. Değer yargıları, çocukları ve yetişkinleri hep başarmak ve başarmak için kurgular ve yönlendirir.

Bulunduğu topluma kendini kabul ettirmek, saygınlığını artırmak, daha da önemlisi lider konumuna geçebilmek için çalışkanlığı, çabayı ve başarıyı kendine öncelikli amaç olarak edinir. Çünkü bölge insanının lider gölgesine tahammül gücü çok sınırlıdır...

Aile halkasından başlamak üzere yaşadığı çevreden sürekli destek, teşvik, bazen de baskı görerek başarıya karşı motive edilip koşullandırılmaktadır.

Annelerin çocukların üzerinde olan etkisini Doğu,Karadeniz'de daha bir yoğun yaşarsınız. Çünkü, Karadenizli anne, yıl içinde çocuğuyla daha çok birliktedir. Baba uzun zamandan beri gurbettedir. Babanın göstermesi gereken ilgi ve şefkati anne sunmak zorundadır.

Karadeniz insanı devinimini önce doğasından sonra ailesinden daha sonra da çevresinden alır. Dayanaksız olarak ayakta kalabilmeyi çocukluk yıllarında benimser. Başkasının sırtından geçinmek, başkasına yamalanmak onun için onur kırıcı bir tutumdur.

Doğu Karadeniz kadını, Türkiye'nin en çalışkan ve en cefakâr kadınıdır. Töreler, gelenekler, değer yargıları, daha da önemlisi bölgenin doğal ve sosyo ekonomik koşulları onlara ağır görev ve sorumluluklar yüklemiştir.

Kadınlarımız

Kadınların çilesi bir başkadır dostlarım,
Söylenecek çok şey var, neresinden başlarım.
Damlacık olur bazen gözlerimde yaşlarım.
Çay sepeti altında gezen kadınlarımız...

Baharda tarlasında hem çiftçi hem sabandır,
Yazın yeşil yaylada koyunlara çobandır.
Evimizim direği, hem bağım hem obamdır,
Yazgısını teriyle yazan kadınlarımız...

Elleri hep kürektir, süpürge olur saçı,
Şu cefakâr yürekler olsun başların tacı.
"Bu çalışmak bu hayat ne acıdır, ne acı..."
Bazen gülercesine kızan kadınlarımız...

Gencecik gelinlerin hâlâ beyi gurbette,
Ne Selam var ne mektup, ana bacı hasrette.
Mayıs çayı başladı, bütün eller sepette,
Islak dallar altında sızan kadınlarımız...

Yakup EKŞİ
Eğitimci

Karadeniz Ereğli'de sıcak bir buluşma

Sakarya, Karasu temsilcimiz sevgili Hasan Ekşi'nin oluşturduğu bir organizasyon ile Karadeniz Ereğli Kaymakamı, akrabamız sayın Osman EKŞİ ziyaret edildi. Böylece Karasu, Kocaali ve Zonguldak'taki akrabalarımızın bir grubu Karadeniz Ereğli'de buluştu.

Sakarya'nın Karasu ve Kocaali ilçelerindeki akrabalarımızdan bir grup, Zonguldak ilinin Ereğli ilçesi kaymakamı akrabamız Sayın Osman Ekşi'yi ziyaret etmek üzere Ereğli'ye gittiler.

Ziyarete Zonguldak' taki akrabalarımızdan da katılanlar oldu. Ziyaretçi konuklar, sayın Osman Ekşi ve çok değerli eşi Saniye Hanım'ın çok sıcak bir misafirperperliği ile karşılaştılar. Buluşma ve tanışma yemeğinde duygulu anlar yaşandı.

Daha önce Bodrum Kaymakamı olan Sayın Osman Ekşi vakfımızın çalışmalarıyla yakından ilgilenmekte, aile içi tanışmalara ve buluşmalara özen göstermektedir.

Değerli kaymakam akrabamıza görev yaptığı ilçelerde daha da başarılı kılmak önde gelen görevlerimizden olduğunun bilincindeyiz. Gelecekte onu bir ilin başarılı valisi olarak ziyaret etmeyi sabırsızlıkla beklemekteyiz.

Böyle buluşmaların sıklaşması, ciddi bir program ve üstün bir kalite ile sadece İstanbul, Zonguldak, Sakarya ve Rize ile sınırlı kalmayıp akrabalarımızın bulunduğu tüm bölgelerde yapılması ortak bir temenni olarak benimsendi.

Bu vesileyle Karasu Kocaali ve Zonguldak'taki akrabalarımızı bu güzel etkinlikten ötürü kutluyoruz.

'Ovit Dağ geçiti' bu yıl erken açıldı

İkizdere İspir karayolunun kış aylarında kapalı kalmasına neden, olan 2640 rakımlı "Ovit Dağı Geçiti" bu yıl erken açıldı.

Kasım ESEN
Rize Valisi

Teşekkürler sayın vali

Rize Erzurum karayolu, Erzurum'u Karadeniz'e bağlayan en kısa yoldur. Bu özelliği nedeniyle söz konusu yol stratejik açıdan önem taşımaktadır. Ayrıca, yol güzergâhı üzerinde bulunan yerleşim birimleri için de yaşamsal değeri vardır.

Bu kadar önemli işlevi olan yol ne yazık ki, İkizdere İspir arasında bulunan 2640 rakımlı "Ovit Dağı Geçidi"nin karla kapanması sonucu kış aylarında geçit vermez. Bu kapanma süreci yıldan yıla kışın şiddetine göre değişebilir. Bazen kasım mayıs, bazen aralık nisan vs.

"Zümrüt Rize Gazetesi"nden aldığımız bilgiye göre, 2006-2007 kış mevsiminin bölgede ağır geçmesine karşın "Ovit Dağı Geçidi"nin yol açma çalışmalarına mart ayı itibarıyla başlandığı yolundadır.

Geçitin ulaşıma açılmasını bu yıl erken başlatan ve 12 ay yolun açık kalması için özen gösteren Rize ilinin değerli valisi Sayın Kasım Esen'e İkizdereliler adına teşekkür ederiz.

Adem ÜNAL
İkizdere Eski Kaymakamı

Kahvehanelere kitaplık

İkizdere, nüfus yoğunluğu bakımından en az nüfuslu ilçeler arasında bulunur. Yaz aylarında canlanan yayla turizmi nedeniyle zaman zaman 50 binlere varan nüfus, kış aylarında "Ovit Dağı Geçide"ninde kapanmasıyla bu sayı şehir içinde 1500, köyleriyle birlikte 7000'lere iner.

Özellikle kış aylarında ilçede kalan erkek nüfusun büyük bir bölümü zamanını kahvehanelerde geçirir. Kahvehaneler yöre insanının adeta iş yeri gibi... Bu nedenle kahvehane sayısı da ilçe nüfusuna göre çok... 9 adet dayalı döşeli ful kahvehane... Çünkü çalışma alanları ve iş olanakları sıfır...

Zamanlarını kahvehanelerde geçirmek zorunda olan İkizdereliler'e kültürel anlamda bir katkı sağlamak amacıyla İlçe Kaymakamı sayın Adem ÜNAL, kahvehanelere kitaplık kurulması yolunda bir çalışma başlattı. Böylece ilçenin 9 kahvehanesinde de kitaplık kurulması zorunluluğunu getirdi.

Bu olumlu girişiminden ötürü sayın kaymakamı kutluyor, teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Başbakanımızın Arşeden ziyareti...

Başbakanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan beraberindeki bazı bakan ve milletvekilleri olmak üzere 11 Şubat 2007 tarihinde Ardeşen ilçemizi ziyaret ederek bir dizi açılışlarda bulundular.

Başbakanınız Sayın Recep Tayyip Erdoğan beraberlerinde Milli Eğitim Bakanı Sayın Hüseyin Çelik, Tarım ve Köy İşleri Bakanı Sayın Mehmet Mehdi EKER, Bayındırlık ve İskan Bakanı Sayın Faruk Özak, Meclis Adalet Komisyonu Başkanı ve Bartın Milletvekili Sayın Köksal Toptan, Rize milletvekillerinden Sayın İmdat Sütlüoğlu ve Abdulkadir Kart olak üzere 11 Şubat 2007 tarihinde Ardeşen ilçemizi ziyaret ettiler.

Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan Ardeşenliler ile çevre ilçelerden gelen kalabalık halk topluluğuna hitaben bir konuşma yaptı. Daha sonra bir dizi açılış ve temel atma törenlerinde bulundu.

Ardeşen Belediyesi tarafında yapılan beton santral, kapalı otopark, park tören alanı, gasilhane, şadırvan ve kültür merkezi gibi hizmet ünitelerinin açılışları yapıldı. Ayrıca yeni yaptırılan Ardeşen Hükümet Konağını da hizmete açtı.

Temel atma ve açılış programlarına Rize Belediye Başkanı Sayın Halil Bakırcı, Ardeşen Kaymakamı Sayın Cahit Işık ile Ardeşen Belediye Başkanı Sayın Mümtaz Sinan da hazır bulundular.

Törenler sırasında Ardeşen Belediye Başkanımız Sayın Mümtaz Sinan tarafından Başbakanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a bir "serender" (nayla) maketi armağan etti.

Küçük Ceyda'ya Başbakandan armağan...

Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan Ardeşenli çocuklarla da yakından ilgilenmeyi, sevgi gösterip iletişim kurmayı ihmal etmedi.

Vakfımızın Ardeşen Temsilcisi Sayın Necat İslamoğlu (Ekşioğlu)'nun kızı mühendis sevgili Nursel Çağlar ile damadı Ardeşen İlçe Tarım Müdürü sayın Ferhat Çağlar'ın kızları sevgili Ceyda Çağlar bu anlamda şanslı çocuklar arasında yer almayı başardı.

Küçük Ceyda henüz üç yaşında... Bir başbakanın ona bir oyuncak armağan etmiş olması, şimdilik onun için sevinç ve mutluluğun ötesinde birşey ifade etmiyor olabilir. Hiç kuşkusuz, oyuncağın armağan ediliş anının görüntüleri 18-20 yaşındaki genç Ceyda için çok şey ifade edecektir. Küçük Ceyda'nın bu tatlı ve şanslı anısını belgeleyen bu görüntüler belki de onun hayat akışında olumlu değişikliklere neden olacaktır. "İşte "ben, 2007 ayılında henüz üç yaşında iken, dönemin başbakanı bana oyuncak armağan etti. O dönemin milli eğitim bakanı da beni kucağına alarak sevip okşadı" diyerek, fotoğraflarla bunu belgeleyecek kaç tane şanslı gencimiz çıkabilir?..

Küçük Ceyda'ya nice şans ve mutluluklar dilerken, vakfımızın temsilcisi küçük Ceyda'nın dedesi sevgili Necat İslamoğlu'na da teşekkürlerimizi yineler, başarılı çalışmalarının devamını dileriz.

'Derneğimiz Birliğimizdir'

İkizdere, Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği geleneksel 8. kuruluş yılı yemeğinde üyelerini ve tüm köylüleri yeniden bir araya topladı. 29 Nisan 2007 günü, İstanbul Yakacık'ta bulunan Çamlık Restaurant'ta coşkulu anlar yaşandı.

Önce dernek Başkanı Sayın İsmail Turanlı bir konuşma yaptı

"Değerli konuklar ve sevgili Demirkapılılar... Derneğimiz tarafından düzenlenen 8. geleneksel kuruluş yemeğimize hoş geldiniz.

Ekonomik nedenlerle Türkiye'nin hatta dünyanın dört bir tarafına dağılmış olan Demirkapılıların birlik ve beraberliğine, kültürel ve sosyal dayanışmasına hizmet etmek için kurulan derneğiniz, kurulduğu günden beri önemli aşamalar kaydetmiş ve bu doğrultuda çalışmalarını sürdürmeye devam etmektedir.

Derneğimiz, insanlarımızın yaşadıkları yerlerde birbirlerine daha çok kenetlenmesi için önemli çabalar sarf ederken, doğduğumuz toprakları da asla ihmal etmemiş, gereken yatırımları yapmış ve yapmaya da devam edecektir.

Yönetim kurulumuz, demokratik ve katılımcı bir anlayış ile, insanlarımızın birlik ve beraberliğinin geliştirilmesi için çaba sarfetmektedir. Bu çalışmaları yürütürken bizlerden maddi ve manevi desteğini esirgemeyen herkese teşekkürü bir borç bilmekteyiz. Bu desteğin bundan sonra da devam edeceğine inancımız tamdır. Özellikle bu yemeğin düzenlenmesi sürecinde ziyaret ettiğimiz dostlarımızın ve komşularımızın bizlere gösterdikleri yakın ilgi, maddi ve manevi destek her türlü takdirin üstündedir.

Demirkapılılar, geçmişten günümüze kadar birlik ve beraberliğimizi güçlendirmek için sarfedilen çabaya katkı verenleri asla unutmayacaktır.

İyi eğlenceler diliyor, saygılar ve sevgiler sunuyorum."

İsmail Turanlı
Demirkapı
Derneği Başkanı

Yönetim Kurulu

Eski Başkanlar ödüllendirildi

Dr. İslam İslamoğlu
Kurucu Başkan

İkizdere Demirkapı köylüleri ve işadamları Kültür ve Dayanışma Derneği'nin kurucu Başkanı olan Sayın İslam İslamoğlu, gerek kuruluş aşamasında, gerekse etkinlikler sürecinde dernek yararına çok önemli hizmetler verdiği vurgulandı.

Sayın İslamoğlu'nun halen dernek yönetim kurulu üyesi olduğu, dernek aktivitelerine etkin bir biçimde katıldığı ve katkı sağladığı, özellikle sosyal ve kültürel etkinliklerin organizasyonunda aktif görev aldığı bilinmektedir.

Bu nedenle, İsmail Turanlı başkanlığındaki yönetim kurulu, Dr. İslam İslamoğlu'nu katkılarından ötürü bir plaketle ödüllendirildi.

Sayın İslamoğlu ödülünü Demirkapı Köyü işadamlarından Sayın Osman Demirli'nin elinden aldı.

Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak, komşu köy derneğinin kurucu başkanı Sayın İslam İslamoğlu'nu bir kez de biz kutluyor, başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

İbrahim Demirli
Eski Başkan

İkizdere Demirkapı Köylüleri ve İşadamları Kültür ve Dayanışma Derneği'nin kurucu başkanından sonra sayın İbrahim Demirli'de derneğin ikinci başkanı olmuştur.

Sayın Demirli görevi süresince dernek yararına çok önemli hizmetler verdiği, kollektif hareketin ve dayanışmanın en güzel örneklerini verdiği, köylülerinin ve üyelerinin önemli ölçüde sevgi ve saygısına muhatap olduğu, bu anlamda uyumlu bir çalışma süreci geçirdiği gelen bilgiler arasındadır.

Sayın Demirli Kasım 2007 tarihi itibariyle henüz hizmet süresi dolmadan hastalığı nedeniyle görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

Sayın İbrahim Demirli hizmet süresince yapmış olduğu başarılı çalışmalardan ötürü manevi değeri yüksek bir plaketle ödüllendirildi. Ancak rahatsızlığı nedeniyle törene katılamayan Sayın Demirli'nin plaketi yeğenine takdim edildi. Plaketi Demirkapı Köyü Muhtarı Sayın Emrullah Ekşi'nin elinden aldı.

Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak Sayın başkana geçmiş olsun dileklerimizi bildiriyor acil şifalar diliyoruz.

Demirkapı köylüleri Yakacık'ta buluştu

"Demirkapı Köyü Kültür ve Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği"nin düzenlemiş olduğu 8. kuruluş yemeğini kare kare izledik. Nezih bir orrtamda gerçekleşen buluşmada yaşanan güzelliklerden ve coşkudan sizlere bir demet sunmak istedik...

Demirkapı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Dermeği'nin kurucu üyeleri arasında hatta yönetim kurulunda görev yapan aile bireylerimiz bulunmaktadır. Söz konusu derneği bu nedenle de, "kardeş kuruluş" olarak görmekteyiz.

Böylesine dostluk ve akrabalık bağlarıyla bağlı bulunduğumuz Demirkapı Köylüleri'nin Yardımlaşma ve Dayanışma etkinliklerine, Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak katkı vermemiz en doğal görevimiz olduğunu düşünmekteyiz.

Demirkapılılar'ın dernekleri aracılığıyla yörelerine özellikle yıllar önce terkettikleri, ama terk edemedikleri köylerine verdikleri katkılar her türlü takdirin üstündedir.

Yörelerini ve köylerini unutmadılar

İkizdere, Demirkapı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği'nin kuruluşunun 8. yılı nedeniyle İstanbul Yakacık'taki Çamlık Restoran'da düzenledikleri buluşma yemeğine katıldık.

Ekşioğlu Ailesi olarak, Demirkapı Köylüleri ile sıcak komşuluk ilişkilerilerimiz ve akraba bağlılığımız vardır. Ailemizin bir bölümünün Demirkapı köyünde ikâmet ediyor olmasının dışında çevre köyler içerisinde karşılıklı dünürlerin en çok bulunduğu, yani kız alışverişlerinin en çok yapılageldiği bir kardeş köyümüzdür.

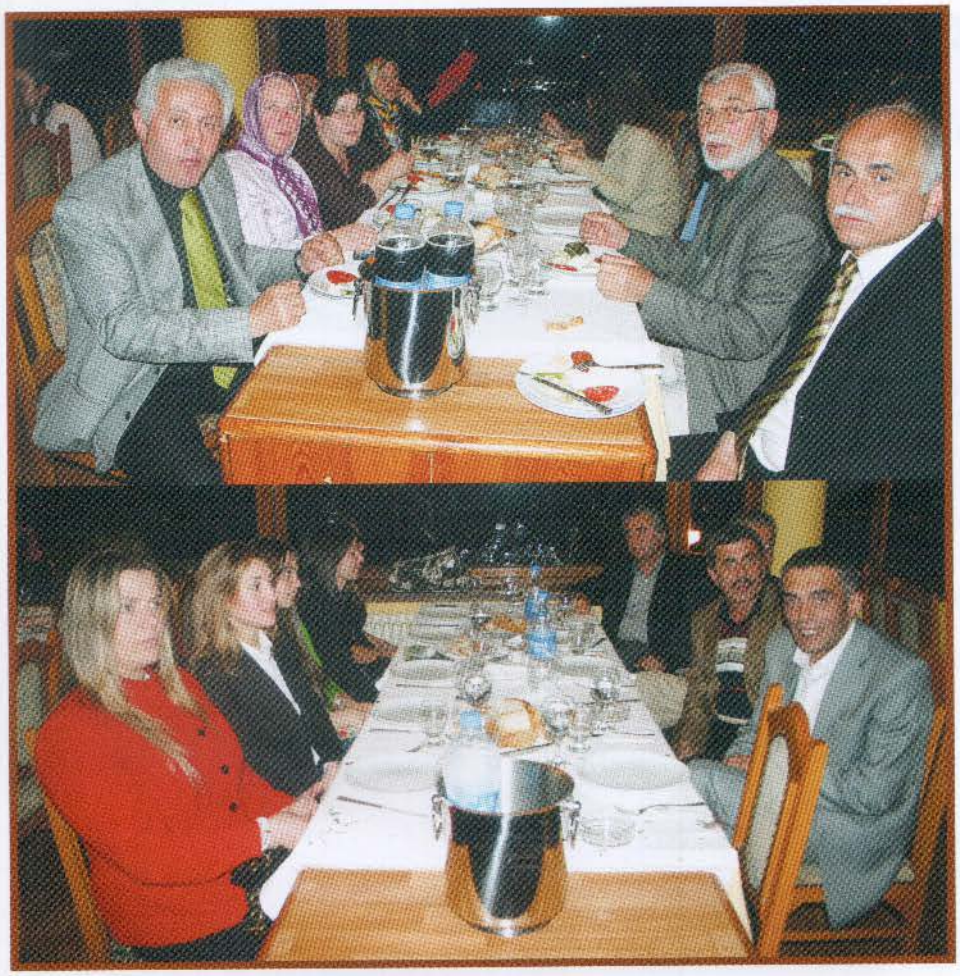
Demirkapı Köyü Derneği'nin 29 Nisan 2007 günü kuruluşunun 8. yılı nedeniyle üyelerini ve dolayısıyla köylülerini yeniden bir araya getirme etkinliğini dergimize taşımaktan son derece mutluluk duyduğumuzu ifade etmek isteriz.

Son zamanlarda iç ve dış turizme bir miktar göz kırpan güzelliklerle dolu kapılarını azıcık turizme aralayan "İkizdere Vadisi"nin tanıtımında, "Demirkapı Yaylası Şenlikleri" aracılığıyla katkı sağlayan köylüleri ve dernek yöneticilerini tekrar tekrar kutluyoruz.

İkizdere Vadisi'ni, dolayısıyla tanımlanamaz güzelliklerdeki yaylalarımızı turizmle tanıştırma noktasına geldiğimizde, gündeme gelen HES projeleri, tanıtım çalışmalarımızda bizleri bir miktar demoralize yapmış olsa da, şenliklerimizden ve tanıtım aktivetelerimizden vazgeçmememiz gerektiğini düşünmekteyiz.

İkizidere Vadisi'nin doğasını korumak, turistik değerlerimizi öne çıkartarak yaylalarımızı ve köylerimizi bir turizm cenneti haline getirmek öncelikli hedefimiz olmalıdır.

"İkizdere Kültür ve Dayanışma ve Doğayı Koruma Derneği"nin kuruluşuna, Demirkapı Köyü Derneği'nin verdiği destek bilinmektedir. Derneğin değerli yöneticilerini bu nedenle kutlamak istiyoruz.

İkizdere'nin kapılarını turizme önce bizim açmamız gerekir... Yakacık'taki Çamlık Restorant'ta,Çekmeköy deki Saklıbahçe'de bir araya geldiğimiz gibi, zamanı gelince yaylalarımızda da bir araya gelmeyi, burdaki coşkuyu orada da yaşamayı başarmalıyız...

Gelin, yayla şenliklerimizin coşkusunu birlikte yaşayalım... Homeze Yaylası'nda ve Ovit Yaylası'nda...

Yemek öncesi, yörelerimizin tanıtılmasına ilişkin gerçekleştirilen "slayt" gösterisi rağbet gördü.

Konuşmacıların üslup ve hitap şekli adeta bir aile ortamımdaki sıcaklığı ve içtenliği yansıttı.

Büyük bir kentin geniş iş ve ekonomik yelpazesinin farklı köşelerinde yaşamakta olan Demirkapılılar Yakacık Çamlık Restorant'ta doyumsuz mütevazı köy havasını yeniden birlikte teneffüs ettiler. İstanbul'daki iş ve meşgalelerini bir tarafa bırakarak yıllar önce terkettikleri köylerini, köylerinin sorunlarını konuştular. Köy yolunun ve yayla yolunun daha iyi işler hale getiresilmesinin yollarını araştırdılar.

Köklerinden ayrılamayan Karadeniz toplumundan tipik örnekler sergilediler.

'Dostluk' kazandı...

Demirkapı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği'nin 8. kuruluş yılı yemeğinde dostluk ve dayanışmanın öne çıktığını gördük.

Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak davetli konukların masalarını tek tek ziyaret etmek için özel bir çaba sarfettik. Görüntü almamızı hoşgörü ile karşılayan Demirkapılılar'a dolayısıyla dernek üyelerine teşekkürü bir borç biliyoruz. Ayrıca, davete icabetimiz sırasında bizlere gösterilen ilgi ve nezakete de müteşekkiriz.

Yemek masalarındaki dizayn ve çağdaş görüntü her türlü takdirin üstündeydi. Davete katılan dernek üyelerinin ve Demirkapılılar' ın ailece katılımları hiç kuşkusuz dostluk ve kardeşlik bağlarını daha da güçlendirmiştir. Çocukların katılımı geleceğe yönelik umut vericiydi. Çünkü yemek alkolsüzdü.

İkizdere'de ikâmet etmekte ola köy muhtarı Emrullah Ekşi'yi buluşma yemeklerine davet etmeleri, davete katılan Sayın Ekşi'den köy sorunlarına ilişkin bilgiler edinmeleri ,yörelerine verdikleri değerin bariz bir göstergesiydi.

Sonuç olarak, derneğin 8. kuruluş yılı buluşma yemeği amacına uygun dostluk ve kardeşlik bağlarını güçlendirmeye yönelik, sıcak samimi ve köy kokulu bir ortamda geçtiğini söyleyebiliriz.

Organizasyonun gerçekleşmesinde emeği geçen Yönetim Kurulu Başkanı Sayın İsmail Turanlı başta olmak üzere, mutfağında ve vitrininde bulunan herkesi kutluyoruz.

Kemençe sesinin duyulduğu yerde horon olmaz mı?..

Organizasyonun müzik bölümünde Karadeniz'in yöresel sanatçıları adeta coşturdu. Kemençe eşliğinde söylenen türkülerle Demirkapılılar tatlı bir nostalji yaşadı.

Üsküdar Halk oyunları Grubu konuklara, Karadeniz yöresi halk oyunlarıdan muhteşem bir gösteri sundu.

Halk oyunları grubunun usta öğreticisinin Demirkapı köyünden sevgili Gökhan Bacak olduğunu öğrendik. Sevgili Gökhan Bacak kardeşimize organizasyona böyle bir etkinlikle katkı verdiği ve bizleri yöremizin kültürü ile yeniden buluşturduğu için teşekkür borcumuz vardır.

Muhtemelen İstanbul'da doğmuş büyümüş İkizdere kökenli kızlarımızın horon oynayışlarını gururla izledik.

Onlar, köklerindeki toprakları tanımıyor olsalarda, o topraklarda nelerin yetişebileceğini çok iyi kavramış olduklarını farkettik. Annelerinin babalarının yaşadığı yörelerin kültürel değerlerine sahip çıkmaları yeter de artar... Sizlerle gurur duyuyoruz sevgili gençler...

Öksüz Çocuk

Unutma sen Yavrucuğum,
Karanlık ve uzun gecelerde sana ninniler söyleyip
"Uyu, uyu, uyu" diyenleri...
Kaderin seni öylesine sevip
Ninnileri beşikleri anne ve babanla birlikte
Kaybettiğin yılları...
Öksüz kaldığın çileli günlerde,
Uzun ve de keçeleşmiş saçlarını okşayan elleri...
Solgun yanaklarından akam damlacıkların
Kirli gömleğini ıslattığı günlerde
Sana,
"Büyü yavrum büyü" diyen dilleri...
Hızla akan tatlı su kıyılarındaki
Berrak sularla dopdolu
Çimdirip durduğun uğultulu golleri...
Soğuk kış günlerinde
Üşümüş yanaklarını avuçlarında ısıtırken,
Sıcak bakışlarıyla seni süzen gözleri...
Ve de, kara bir tahtanın başında
Tatlı tebessümler arasından dökülen
"Oku yavrum oku" sözleri
Hayalmeyal da olsa,
Eskimiş çürümüş
Mazinin derinliklerine gömülmüş de olsa,
Unutma sen yavrucuğum....

Yakup EKŞİ
Emekli Öğretmen

Çalışkan Türk Milleti

Sabah olunca
Güneş doğunca
Bulutlar uyanınca
Doğru çalışmaya koyulur
Türk Milleti

Gökyüzü masmavi
Kuşlar neşeli neşeli uçuyor
Güneş bile bunun farkında
Türkler durmadan çalışıyor

Kuşlar bile bakınca
Görür çalışkan Türkleri
Güneş ısıtır
Çalışkan Türk Milletini

Hilal Dilara EKŞİ

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköyü'nden Küçük Ahmet Ağa dedemizin torunlarından merhum Refik Ekşi'nin oğlu,

HALİS EKŞİ

Hakk'ın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Yerelma Köyünden aile dostlarımızdan merhum Mustafa Demir'in oğlu, işadamı İmdat Demir ile Abbas Demir'in babaları, Alemdağ Temsilcimiz Hızır Ekşi'nin dayısı,

İSMAİL DEMİR

22 Mart 2007 günü Hakk'ın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Dereköy'ünden merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından Sakarya'nın Karasu ilçesinde ikâmet eden merhum Remzi Ekşi'nin oğlu, Ömer ve İlyas Ekşi'lerin kardeşi,

TURAN EKŞİ

4 Nisan 2007 tarihinde Hakk'ın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

Aslen İkizdere ilçesinin Dereköyü'nden Mustafa Ağa dedemizin torunlarından merhum Rüstem Çavuş'un gelini, Rüstem, Hüseyin ve Hasan Ekşioğlu kardeşlerin anneleri, işadamlarımızdan Rüştü Ekşioğlu'nun eşi,

ŞÜKRİYE EKŞİOĞLU

29 Mart 2007 Hakk'ın rahmetine kavuştu. Merhume Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizlere'nin Yeşilyurt Mahallesi'nden Ali Ağa dedemizin torunlarından Yeşilyurt Mahallesi'nin merhum muhtarlarından Ahmet Ekşi'nin gelini, işadamlarımızdan Erol Ekşi'nin eşi,

HAYRİ EKŞİ

Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Demirkapı köyünden merhum Memiş Ağa, dedemizin torunlarından merhum Memiş Ekşi'nin oğlu, Halit Ekşi'nin babası, yönetim kurulu eski üyelerimizden Muhittin Şenol Ekşioğlu'nun amcası,

ALİ EKŞİ

Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy'ünden merhum Kara Ahmet Ağa dedemizin torunlarından merhum Mehmet Ekşi'nin gelini, aile büyüklerimizden Hacı Recep Ekşi'nin eşi, Yönetim Kurulu Üyemiz sevgili Resul Ekşi'nin annesi,

FATMA EKŞİ

9 Mayıs 2007 günü hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Ayvalık Köyü'nden Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Abdullah Ekşi'nin oğlu, Ayşe, Fatma, Havva, Hatice, Ömer Aslıhan ve Reşit Ekşi'lerin kardeşi, Mesut Abdullah ve Aslıhan Ekşi'lerin babaları,

HIZIR EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz..

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

Aslen İkizdere'nin Bayırköy'ünden Ali Ağa dedemizin torunlarından olup, Rize'de ikamet eden ayakkabıcı Mustafa Ekşioğlu'nun eşi, Ali, Hızır, Ayten, Ayla, Gülten ve Emine Ekşioğlu kardeşlerin anneleri, meclis üyemiz İlyas Ekşi'nin kayınvalidesi,

HAMDİYE EKŞİOĞLU

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz..

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Demirkapı Köyü'nden merhum Memiş Ağa dedemizin torunlarından merhum Canfer Ekşi'nin oğlu, Muhittin ve Hasan Ekşi kardeşlerin ağabeyi,

HÜSEYİN EKŞİ

10 Mayıs 2007 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Demirkapı Köyü'nden Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Harun Ekşi'nin oğullarından merhum Hasan Ekşi'nin torunu ve Ali Ekşi'nin küçük kızı sevgili

ÇAĞLANUR EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu. Küçük yavruya Allah'tan rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İLAN TARİFEMİZ

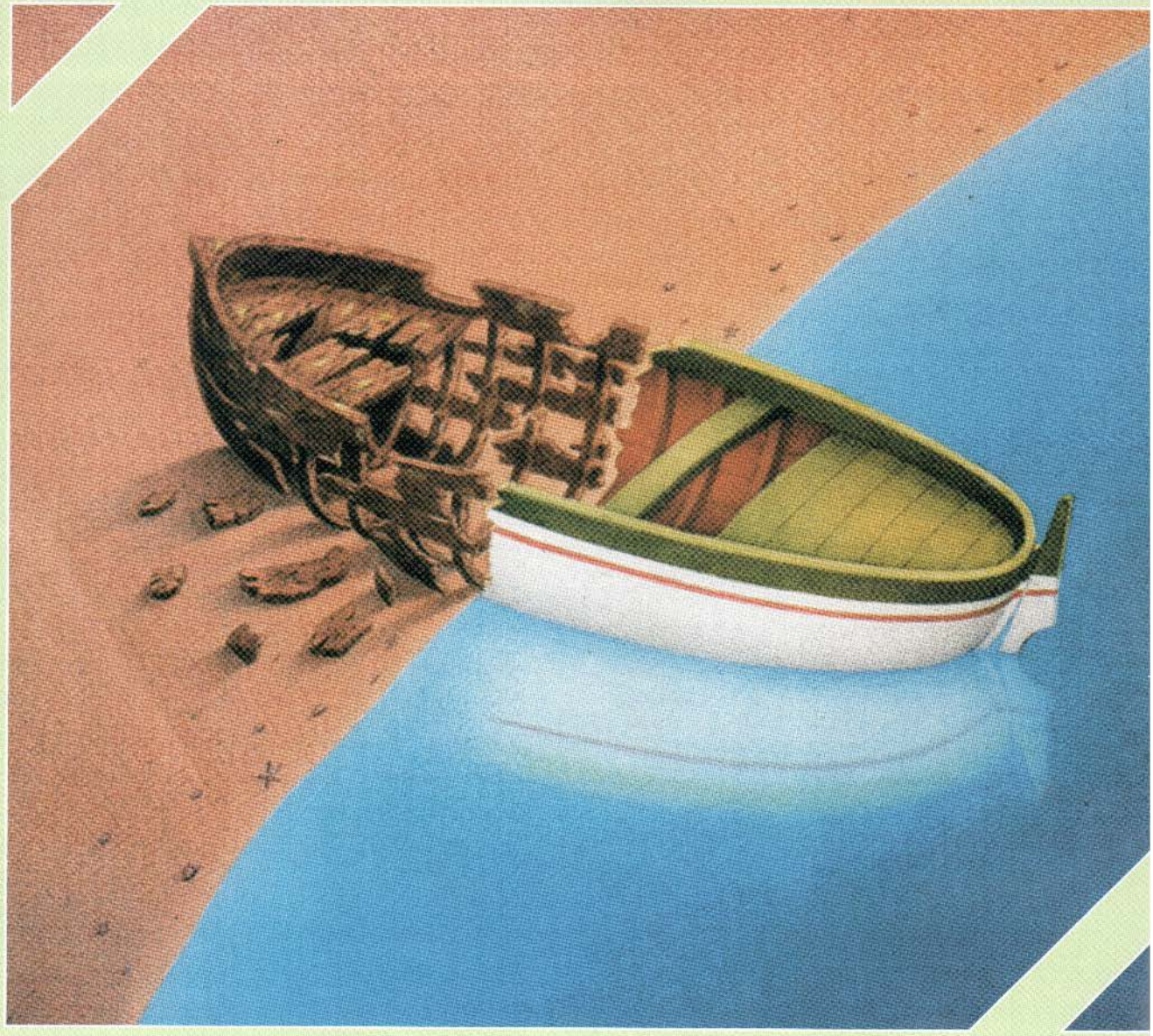
Arka Kapak
2.500,00 YTL.

Arka Kapak İçi
1.500,00 YTL.

Ön Kapak İçi
2.000,00 YTL.

İç Sayfalar
1.250,00 YTL.

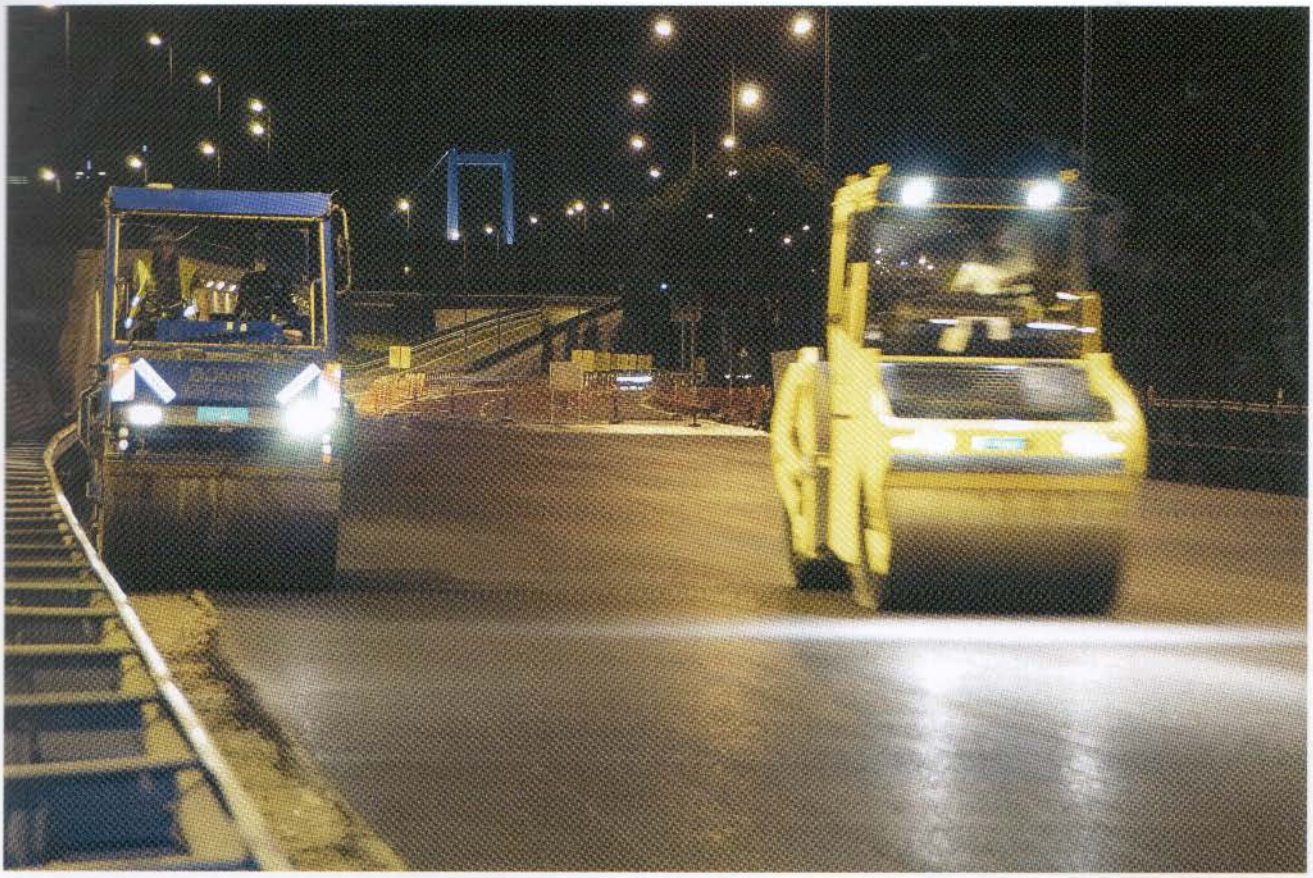
Yarım Sayfa
750,00 YTL.

Gürbüz Doğan EKŞİOĞLU

ARTIK YOLLARDAYIZ !!!

İNŞAAT SEKTÖRÜNDEKİ BÜYÜKLÜĞÜMÜZÜ FARKLI BİR SEKTÖRE TAŞIYIP EKŞİOĞLU ADINI DUYURMAYA ÇALIŞAN EK-TUĞ İNŞAAT İSFALTA BAĞLI OLARAK ASFALT YAMA VE ASFALT SERİM İŞLERİ YAPMAKTADIR. KISA ZAMANDA PİYASADA BÜYÜK BİR İSİM YAPAN EK-TUĞ İNŞAAT İSFALT HARİCİNDE ÖZEL İŞ OLARAK AÇIK KAPALI OTOPARK, TENİS KORTU, BASKET SAHASI, SİTE BAĞLANTI YOLLARI, FABRIKA BAHÇELERİ YAPARAKTA HİZMET VERMEKTEDİR.

EK-TUĞ

İNŞAAT TURZİM TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

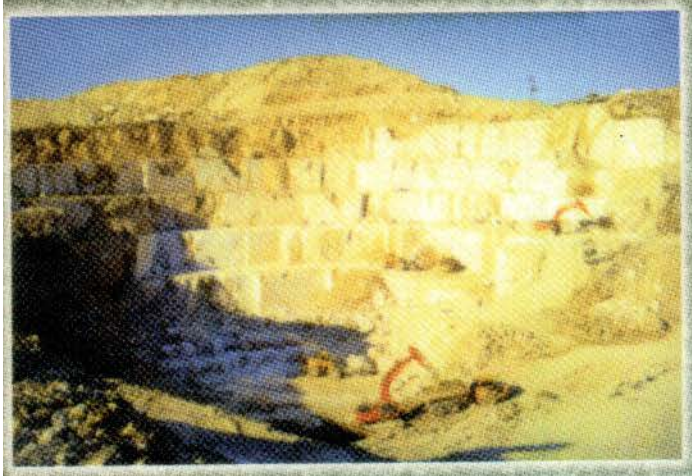
SİNAN EKŞİ – ERTUĞ ERGİDEN

MANDIRA CADDESİ KONAK İŞ MERKEZİ
NO: 2 B/BLOK KAT: 3 DAİRE: 40
HASANPAŞA-KADIKÖY/İSTANBUL

TEL:0.216 340 87 24 FAX :0.216 340 87 25
E-mail : ektuginsaat@hotmail.com
SİNAN EKŞİ: 0532 315 59 58
ERTUĞ ERGİDEN: 0533 715 99 16

AKMER

MERMER - TURİZM SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

ALİ EKŞİ

Setboyu Sok. No.: 8/3
Mustafakemalpaşa
BURSA / TURKEY

Tel.: (0090) 224 614 25 30
Fax: (0090) 224 614 18 85